செந்தமிழ்

தொகுதி	திருவள்ளுவர் ஆண்டு ௨௦௦௦. ஆனி.	பகுதி
௬௪	சூன்—1969	௪

மகாகவி பாரதியின் இலக்கியப் பெருமை

திரு. சூ. மீ. டயசு, I. P. S., திருச்சி.

தாயகத்தின் சிறப்பை வீர எழுச்சியோடு பாடவந்த மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி,

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே—இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே”

என்று ஆரம்பித்து,

"நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நித்தம் தவஞ்செய் குமரிஎல்லை—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே—புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ்நாடு"

என்று எல்லைகளைக் கூறிவிட்டு,

"கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு—புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு" என்றும்
"வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே—தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு—நெஞ்சை
யள்ளும் சிலப்பதி காரமென்றோர்—மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு"

என்றும் தமிழகத்தின் பழம்பெரும் கவிஞர்களின் சிறப்பை எடுத்து ஓதினர். இன்னொரு பாட்டில் தமிழ்மொழியின் பெருமையை எடுத்துக்காட்டும் வகையில்

"யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்"

என்று தொடங்கி,

"யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல், இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை"

என்று உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டார். தமிழ்நாட்டின் மாபெரும் இலக்கியங்களை எல்லாம் கற்றுத்தேர்ந்த பாரதியின் கருத்து இது. அந்தப் பாரதியைப் பற்றி அண்மைக்காலத் தமிழ்ப் புலவர்களில் சிறந்த ஒருவரான கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை,

"பாட்டுக்கு ஒருபுலவன் பாரதியடா"

என்று அறுதியிட்டுப் பாடினர் என்றால், இன்றைய தமிழ்மக்கள் தமிழ் மொழியின் மகா கவிகளின் வரிசையில், பாரதியையும் வைத்துப் போற்றுவதில் வியப்பில்லை. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் உறுதியும், தெளிவும், ஆழமும், விரிவும், பொலிவும்

ஒருங்கே அமைந்த திருக்குறளைப் படைத்த வள்ளுவரோடும், நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தை அமைத்த இளங்கோவடிகளோடும், இடைக் காலத்தில் இலக்கியக் கருவூலமான கம்பராமாயணம் என்ற மாபெரும் காவியத்தை இயற்றி உலகிற்குத் தந்த கம்பனேடும், 20-ஆம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த தேசிய கவி பாரதியாரையும் சேர்த்துச் சொல்லுவது இன்று கவிமரபு ஆகிவிட்டது என்றுல் பாரதியின் கவித் திறனுக்கும், கலைப் பெருமைக்கும் வேறு சான்று கூறத் தேவையில்லை.

2. நல்ல அறிஞரது உள்ளத்தடத்தில் ஒரு சிறந்த காட்சியைக் காணும்போதோ அல்லது ஓர் உயர்ந்த கருத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போதோ ஊற்று எடுத்துப் பொங்கும் ஆர்வத்தினிடையே பிறப்பது உயர் கவிதை என்பர் பெரியார். அத்தகைய கவிதைகளைப் பெருமளவில் பாடிய பெரும்புலவர் பாரதி உள்ளத்திலே உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டு என்று நம்பியவர். கவிபாடும் திறனை ஓரளவு பிறவியிலேயே பெற்ற வரகவி என்னலாம் பாரதியாரை. அன்னார் 1882-ஆம் ஆண்டு எட்டயபுரத்தில் தோன்றினர் புதுவையில் பாரதியின் நண்பராக இருந்த குவளைக்கண்ணன் என்பவரிடம் "பாஞ்சாலி சபதம்" என்ற பாரதியின் வீர காவியத்தைப் படித்த ஒருவர் பாரதி பிறந்த ஊர் எது என்று கேட்டாராம். எட்டயபுரம் என்று பதில் சொன்னபோது, அன்னார் அதைஏற்றுக்கொள்ளமறுத்துப் "பாஞ்சாலி சபதம் போன்ற வீரக் கவிதை பாடக்கூடிய ஒரு புலவன் பாஞ்சாலங்குறிச்சியில்தான் தோன்றி இருக்கவேண்டும், வேண்டுமானல் அவரைத் திரும்பக் கேட்டுப் பாரும்", என்று சொன்னராம். அவ்வாறே பாரதியாரைத் திரும்ப அணுகி நீங்கள் பிறந்தது உண்மையிலேயே எந்த ஊர் என்று கேட்டபொழுது, திரும்பவும், எட்டயபுரம் என்ற பதிலேவந்தது. திரும்பத் திரும்ப இதே கேள்வியை நண்பர் ஏன் கேட்கிருர் என்றும் பாரதியார் ஆச்சரியப்பட்டாராம். பிறகு "பாஞ்சாலியின் சபதம்" இயற்றிய கவிஞன் பிறந்த மண் பற்றிய சர்ச்சையைப் பாரதியாரிடம் தெரிவித்த போது, பாரதியார் சிரித்துக் கொண்டு தான் பிறந்த இடம் பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் 'ஓரம் தான்' என்று சொன்னராம். கோட்டையின் ஓரத்தில் இருக்கும் வீரர்களுக்கு உள்ளி

ருப்பவர்களை விட ஒரு படி அதிகமான வீரம் இருக்க வேண்டும் என்று பாரதியார் குறிப்பாக உணர்த்தினர் என்றும் கொள்ள லாம்.

3. ஒரு சமுதாயத்தின் சூழ்நிலையும், அதன் தேவையும், தவிப்பும், துடிப்புமே அந்நாட்டில் அன்று தோன்றுகின்ற இலக்கியம், கலை, இவற்றிற்கு உயிரும், வடிவமும் கொடுக்கின்றன என்று அறிஞர் கருதுவர். அம் முறையில் பாரதி வாழ்ந்த காலம் பாரத மக்கள் அந்நிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெறக் கொதித்து எழுந்து கொண்டிருந்த காலம். ஆகவே நாட்டு விடுதலை ஆர்வமே அவருடைய காவியத்தின் உயிர்நாடியாக அமைந்தது. நம் நாட்டு மக்களின் அக்காலத்து அடிமை வாழ்வையும் அவல நிலைகளையும் பார்த்த பாரதி, அந்தச் "சிறுமை கண்டு பொங்கி" எழுந்தார். வீராவேசத்தோடு தேசியப்பாடல்களைப் பாடினர் விடுதலை முழக்கம் செய்தார் இயலும், இசையும் அழகுற ஒன்றின அவர் காவியங்களில் மக்களின் அவலவாழ்வினை நினைத்து உருகி நல்வாழ்விற்கு வரைபடமாகக் கனவுகள் பல கண்டு கவிதை பாடியவர் பாரதி. வள்ளுவன் வகுத்த முறைப்படி 'வாழ்வாங்கு வாழ' நம் மக்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த மகாகவி பாரதி, உயர்வுள்ள கனவைக் கண்டு, உயிருள்ள பாடல்களைக் கொண்ட, கலைப் படைப்பான தன் கவிதையைத் தந்தார். உன்னதமான குறிக்கோளின்பால் மக்கள் பண்பையும், கூடுமானல் செயலையும் திருப்பி, மனிதனை மனிதனாக வாழ வைக்கும் ஊக்கம் தருகின்ற உயர் கவிதையை இயற்றியவன்தான் தேசிய கவியென்றழைக்கத் தகுதியுடையவன். அந்த முறையில் வள்ளுவன், இளங்கோ, கம்பன் போன்ற தேசிய மகாகவிகளின் வரிசையில் உண்மையாகவே இடம்பெறத்தகுதியுடையவர்தான் 20-ஆம் நூற்றுண்டுத் தமிழ் நாட்டின் ஒப்பற்ற பெரும் புலவன் மகாகவி பாரதி என்பதில் கருத்து வேறுபாடு தமிழ்ப் புலவரிடையோ பொதுமக்களிடையோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

4 பாரதியார் தம் ஏழாம் பிராயம் முதலே தமிழ்க் கவிதையை விளையாட்டுப் போல் பாடும் வன்மை பெற்றிருந்த

தாகத் தெரிகின்றது. 11-ஆம் ஆண்டில் புலவர் குழுவில் புதிது புதிதாகக் கொடுத்த முதல் அடிகளைக் கொண்டு முழுக் கவிகளை விரைந்து இயற்றிக் குழுமியிருந்த பெரியோர்களை வியப்புறச் செய்த காரணத்தால் 'பாரதியார்' என்ற பட்டம் பெற்றார். பாட்டிற்கு அடி எடுத்துக் கொடுத்தால் உடனே கவி பாடி முடிக்கும் திறமையுள்ளவர் பாரதி என்று கேள்விப்பட்டுக் காந்திமதிநாதன் என்ற உயர் பட்டப் படிப்பு மாணவர் ஒரு சமயம் பலர் கூடியிருக்கும்போது, 'பாரதி சின்னப் பயல்' என்ற கடைசி அடியைக் கொடுத்து வெண்பாவைப் பூர்த்தி செய்யுமாறு கேட்டாராம். அவர் சொல்லி வாய் மூடும் முன் முழு வெண்பாவையும் பாடி, இறுதியாகக் 'காந்திமதிநாதனைப் பாரதி சின்னப் பயல்' என்று முடித்து, அவரை அடக்க நினைத்த காந்திமதிநாதனின் வாயை அடக்கியதாக, அவருடைய வரலாற்றில் கூறப்படுகிறது 1897-ஆம் ஆண்டு அவர் கடையம் செல்லப்பா அய்யரின் திருமகளான செல்லம்மாள் என்ற அம்மையாரை மணந்தார். இதற்குச் சிறிது காலம் கழித்து அவர் தந்தை இறந்துபட்ட காரணத்தால் தன்னுடைய அத்தையாரின் அழைப்புக்கு இணங்க 1901-ஆம் ஆண்டு காசிக்குப் போனார். அங்கு, சர்வகலாசாலையில் புகுமுகத் தேர்வில் முதல் வகுப்பில் தேறினார். தொடர்ந்து கல்வி பயில வசதி இல்லாமற் போனதால் தமிழகம் திரும்பி, 1904-ஆம் ஆண்டு எட்டயபுரம் இளவரசரிடம் தமிழ்த் துணைவராக அமர்ந்தார். பின்னர்க் கருத்து வேறுபாடு காரணத்தால் எட்டயபுரம் விட்டுச் சென்னைக்குச் சென்று பல பத்திரிகைகளில் அலுவல் செய்தபின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரமாக இறங்கினார். அந்தக்காலத்தில்தான் அவருடைய வீரம் மிகுந்த நாட்டுப் பாடல்கள் அடுக்கடுக்காகத் தோன்றின.

5. இரண்டாம் உலகப் போரில் இங்கிலாந்து நாட்டிற்கு வெற்றி தேடிக் கொடுத்த பல அம்சங்களுள் ஒன்று, அன்றைய ஆங்கில நாட்டின் முதல்வர் வின்சுடன் சர்ச்சிலின் வீரச் சொற்பொழிவுகள் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றனர். அதே போன்று பாரத நாட்டின் விடுதலைப் போரில் காந்தி அடிகளின் தலைமையின் கீழ்க் கத்தியின்றி, இரத்தமின்றி வெற்றி பெற்ற நிலைக்குப் பாரதியின் வீராவேச விடுதலைப் பாடல்

களும் ஓரளவு துணை செய்தன என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அவருடையபாடல்கள் வெறும் சுதந்திரப்போராட்டப் பாடல்கள் மாத்திரமல்ல, நமது நாட்டின் பிற்கால வாழ்விற்கு இன்றியமையாத வரைபடங்களாகவும் அவரது பாடல்கள் அமைந்தன. பழம்காலத்தில் கவிஞர்கள் மன்னனைப் பாடினார்கள். ஆனால் பாரதியோ நாட்டையும், மொழியையும், மக்களையும் பாடினார். நாட்டு வளர்ச்சிக்கும், மொழிச் சிறப்புக்கும், மக்கள் பண்பாட்டு உயர்வுக்கும், எவ்வகையில் திட்டம் செய்து உழைக்க வேண்டும் என்பதை அன்னார் தம் பாடல்களின் வாயிலாகத் தெளிவுபடுத்தினார். அவருடைய பாடல்களில் விடுதலை ஆர்வத்தோடு, அறிவுத் திறனும், கற்பனை எழிலும், உணர்ச்சித் துடிப்பும் கலை ஆழமும் நடைச் சிறப்பும் பொருந்தியுள்ளன. பாரதியின் இயற்கை வர்ணனைகள் பலவும், உள்ளத் துடிப்பின் சொல்லாக்கங்கள் சிலவும், கம்பன் காவியத்தின் சில பகுதிகளை ஓரளவு ஒத்திருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். பாரதியின் கவிதைகளில் செல்லி (Shelley) கீட்சு (Keats) என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் மனிதாபிமானமும், கலையுள்ளமும், கவித் தன்மையும் ஆங்காங்குக் காணக் கிடக்கின்றன என்பதும் தெளிவு.

6. அடிமைத் தளையை அறுத்து, வீர சுதந்திரம் பெற ஆர்வம் கொண்டு எழுந்த பாரதி, சமுதாயத்தில் உள்ள எத்தகைய சிறுமையையும் கண்டு பொங்கும் நிலையில்

"தனியொருவனுக் குணவில்லை யெனில்
ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம்"

என்று பாடினார். ஆனால் அவர் இந்த அடித்தள ஆவேசத்தோடு மாத்திரம் நின்று விடவில்லை. நமது பாரத நாட்டை எப்படி மாற்றி அமைத்துச்செழிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டத்தையும் தம் கவிதைகளில் தந்தார்.

"முப்பது கோடியும் வாழ்வோம்—வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்"

என்று உணர்ந்த அவர், நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைச் சித்திரிக்கும் வகையில்

"சிந்து நதியின்மிசை நிலவினிலே
சேரநன் னாட்டிளம் பெண்களுடன்
சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்துத்
தோணிக ளோட்டிவிளை யாடிடுவோம்"

என்று அழகாகப் பாடினர்.

நாட்டு வளர்ச்சித் துறையில்

"வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின் மிகையால்
மையத்து நாடுகளில் பயிர்செய்குவோம்"

என்றும்

"ஆயுதம்செய் வோம்நல்ல காகிதம் செய்வோம்;
ஆலைகள்வைப் போம்கல்விச் சாலைகள் வைப்போம்;
ஓயுதல்செய் யோம்தலை சாயுதல் செய்யோம்"

என்று திட்டம் தோற்றுவித்தார். மூன்றாவது அடியில்

"ஓயுதல் செய்யோம்"

என்று மகாகவி சொல்வது நாட்டின் இன்றைய சூழ்நிலையில் ஆழ்ந்து சிந்துக்க வேண்டிய கருத்து. மொழி வளர்ச்சிக்காகவும் தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் தோன்றச் செய்வதோடு பழம் பெரும் தமிழ் இலக்கியங்களை உலகறியச் செய்ய வேண்டும், உலகறிஞர் மதிக்கும் புதிய இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டும், அறிவுத் துறையில் உலகிலே எங்குப் புதிய கருத்துக்கள் எழுந்தாலும் அவற்றை நம் நாட்டினர் கற்று நமதாக்கவேண்டும் என்றும் பணித்தார். தமிழ் மொழியில் ஆழ்ந்தபற்றுடைய பாரதி இந்தப் பாரத நாட்டின் மண்ணில் பிறந்த யாவரும் சாதி, மதம், மொழி பேதமின்றி ஓர் இனமென வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினர். பாரத அன்னையின் திருப்பள்ளியெழுச்சியாக,

"பொழுது புலர்ந்தது யாம்செய்த தவத்தால்,
புன்மை யிருட்கணம் போயினயாவும்......
புள்ளினம் ஆர்த்தன, ஆர்த்தனமுரசம்
பொங்கியது எங்கும் சுதந்திர நாதம்"

என்று நாட்டு விடுதலைக்காக மாத்திரம் அவர் சங்கநாதம் ஊதவில்லை;

"நீசரென்று கொட்டு முரசே இந்த
 நீணிலம் வாழ்பவரெல்லாம்.
தகரென்று கொட்டுமுரசே—பொய்ம்மைச்
 சாதிவகுப்பினை யெல்லாம்"

என்று அழுத்தமாகப் பறையறையவும் செய்தார் சமுதாயக் குறைபாடுகளை நீக்கி, வேற்றுமைகளை அகற்றிப், பெண்மையை உயர்த்திப் பண்பாடுகளை மேன்மையுறச் செய்து, வள்ளுவனைப் போல் உலகியலில் சிறப்புப்பெறுவதன் மூலம், உறுதிப்பொருளை அடையும், வாழ்க்கை வழியையும் காட்டினார் பாரதி.

7. பாரதியார், தம் கவிதைகளுக்குத் தாமே மதிப்பீடாகச் சொன்னது,

"சுவைபுதிது, பொருள்புதிது, வளம்புதிது
 சொற்புதிது, சோதிமிக்க
நவ கவிதை. எந்நாளும் அழியாத
 மகா கவிதை" என்பது.

அவர் உயிரோடு இருந்த காலத்தில் அவருடைய காவியங்களின் சிறப்பைப் புலவர் முழுவதும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை, மக்கள் நன்றாக உணரவில்லை. ஏழ்மையிலே பிறந்து, அவர் எளிமையிலே வாழ்ந்தார். பின்னர் விடுதலைப் போரில் தீவிரமாக ஈடுபட்டதன் காரணமாகப் புதுவையில் மறைந்து வாழும் நிலையும் அவருக்கு ஏற்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலையில் தம் கவிதைக்கு இந்த மதிப்பீடு பாரதி கொடுத்தாரென்றால் அது தற்பெருமை என்று கொள்வதற்கில்லை அறியாமையாகிய இருளில் உழலும் மக்களுக்கு விளக்கு ஏற்றி வைத்து, அந்த விளக்கின் தன்மையை அவர்கள் உணர்ந்து பயனடையச் செய்யும் வகையில் கூறப்பட்ட ஒரு மகானின் வழிகாட்டும் மொழிகள் என்றுதான் கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே பாரதியின் வளம் மிக்க கவிதைகளில் ஒரு மாவீரனின் ஆவேசத்தைக் காணலாம் சிறுமை கண்டு பொங்கும் உணர்ச்சிப் பெருக்கைக் காணலாம். காதலனைக் காதலியாய்க் குழைந்து நெகிழும் மென்மையைக் காணலாம். கடலையும், காற்றையும், கதிரவனையும், காக்கையையும், குயிலை

யும், கரும்புத் தோட்டப் பனிப் பெண்கள் உள்ளத் துடிப்பையும், சொல்லோவியங்களாக உயிர் பெற்றெழச் செய்யும் கவித்திறனைக் காணலாம். ஏர்பிடிப்போன் பாடும் ஏற்றமிகு பாட்டொலியிலும், "வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைகரங்கள் தாமொலிக்கக் கொட்டி இசைத்திடுமோர் கூட்டமுதப் பாட்டினிலும்" பாரதியின் கவிதைப்பேராற்றலைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

8. இடையிடையே நகைச் சுவையும் மிளிருகின்றது. குயிலும், குரங்கும் என்ற பாடலில்

"வாலுக்குப் போவதெங்கே?
பாகையிலே வாலிருக்கப் பார்த்ததுண்டு
கந்தை போல்; வேகமுறத் தாவுகையில்
வீசி எழுவதற்கே தெய்வங் கொடுத்ததிரு
வாலைப்போலாமோ"

என்று கேட்டு வானரர் மனிதரை விட ஒரு படி உயர்ந்தவர் என்று கேலியாகச் சொல்வது ஒப்பற்ற நகைச்சுவை உள்ள கட்டமாகும். கண்ணம்மா என் காதலி என்ற பாட்டில்

"மூலைக் கடலினையே வான வளையம்
முத்தமிட் டேதழுவி முகிழ்த்தல் கண்டேன்"

என்று அழகிய வர்ணனைக்குப் பிறகு,

"வெண்ணிலவு நீ யெனக்கு, மேவு கடல் நானுனக்கு;
பண்ணுசுதி நீ யெனக்குப் பாட்டினிமை நானுனக்கு"

என்று சொன்னவர்,

"பேசுபொருள் நீ யெனக்குப் பேணுமொழி நானுக்கு"

என்றும் சொல்லி முடிக்கிறார். இதிலிருந்து பேசும் பொருளும், மொழியும் ஒன்றை ஒன்று நன்கு தழுவியதாகவும், ஒன்றுக்கு ஒன்று மிகைப்படாமலும் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டியிருக்கிறார். அடுக்கடுக்காக வரும் வார்த்தைகளை மாத்திரம் எதுகைமோனையாகச் சில எழுத்தாளர்களும், பேச்சாளர்களும் அள்ளிவீசுகின்றார்களே, அவர்கள் இரண்டு மணி நேரம் சொற்பொழிவாற்றினால் என்ன கருத்தைப் பற்றி இவ்

வளவு பேசினர்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, அந்தக் கருத்தைப் பாரதியின் எளிய, அழகான சிந்தனைச் செறிவுள்ள முறையில் ஐந்து நிமிடத்தில் சொல்லிவிடக்கூடும் என்று நான் பலமுறை நினைத்ததுண்டு.

9. பாரதியின் கவிதைச் சிறப்பில் தனிப்பட்ட அம்சம் ஒன்று, மற்ற புலவர்களைப் போல் எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட அழகுச் சின்னங்களை மாத்திரம் பாடாமல், மற்றவர்கள் மட்டம் என ஒதுக்கிவைத்த பொருள்களையும் வைத்துச் சிறந்த கவிதைகளைப் பாடினது என்று சொல்லலாம். காலைப் பொழுதையும், மாலைப் பொழுதையும் வர்ணிக்க, காக்கைகளையும், அவற்றின் கூட்டங்களையும், பண்பாடுகளையும் எடுத்துக் காட்டிய ஒரே புலவர் பாரதி. 'காற்று' என்ற தலைப்பின் கீழ் உள்ள கட்டுரையில் இரு துண்டுக் கயிறுகள், தென்றலில் ஊசலாடிக் காதல் செய்யும் அழகை, வள்ளுவனாரின் 'காமத்துப் பாலில்' உள்ள உயிருள்ள ஆற்றலோடு எடுத்துக்காட்டுகிறார் பாரதி. இவ்வளவெல்லாம் இருந்தும் பாரதி பெரும் புலவன், மகாகவி என்பதைத் தமிழ்மக்கள் அவர் 1920-ஆம் ஆண்டு மண்ணுலகைவிட்டு மறைந்த பின்னரே சரியான முறையில் உணர்ந்தனர். பின்புதான் பெருமை செய்தார்கள். கோயில் கட்டினார்கள், சிலை நாட்டினார்கள். பாரதி தோற்றுவித்த தமிழ் முழக்கம் இன்று பெரிய அளவில் உருவெடுத்துத்தமிழகத்திலும், பாரதத்திலும், ஏன் அகில உலகத்திலுமே சிறப்புப் பெற்ற நிலையடைந்திருந்தபோதிலும், இன்னும் அவர் காட்டிய வழியில் முழுவதும் நம் மக்கள் நடந்துவருவதாகத் தெரியவில்லை.

10. பாரதியின் கனவுகள் சில இன்று நனவாகிவிட்டன; சில ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன. பல இன்னும் ஆகவேண்டியிருக்கின்றன. சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டோம். கல்வி அறிவு ஓரளவு வளர்ந்து இருக்கிறது. நாட்டு வளர்ச்சித்துறையிலும் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பாரதி கண்ட 'நவ பாரதத்தை' நாம் இன்னும் நிர்மாணிக்கவில்லை. அதைச் செய்வதற்கு உண்மையான தேசிய ஒருமைப்பாடு இன்றியமையாதது. அதோடு கூட

"நாட்டுக்குழைத்தல் இமைப்பொழுதும்
சோரா திருத்தல்"

என்ற கருத்தை நம் மக்கள் எல்லோரும் உணரவேண்டும்.

"உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்"

என்று சொன்ன பாரதி,

"கைவருந்த உழைப்பவர் தெய்வம்;"

என்று பாடினர். பழைய பாரதத்தின் குறைபாடுகளை எடுத்துக்கூறி

"போ, போ"

என்று விரட்டிய பாரதி,

"இளைய பாரதத்தினய் வா வா வா
எதிரிலா உளத்தினய் வா வா வா...
களையிழந்த நாட்டிலே முன்போல
கலைசிறக்க வந்தனை வா வா வா"

என்று பாடியது இன்றைய பாரத இளைஞர்களை மனத்தில் கொண்டு பாடியதாக உண்மையிலேயே கொள்ளலாம். இளைய பாரதம் 'சிறுமை கண்டு பொங்குவதோடு' நின்றுவிடாமல், பாரதி காட்டிய தேசிய ஒருமைப்பாட்டுப் பாதையிலும், ஊக்கமுள்ள உழைப்பின் பாதையிலும் சீருடன் செல்வார்களானல் பாரதி கண்ட கனவு முழுவதும் உண்மையாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழில் வடவெழுத்துக்கள் *

—○—

பண்டித வித்துவான். ச. சாம்பசிவன்,
(தமிழ் விரிவுரையாளர், செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை.)

முன்னுரை :

"வையத்தின் பழநிலவு-வாழ்வுக்கோர் புத்துணர்வு-ஐயத்திற் கறிவொளி-ஆடல்தரும் நல்லணங்கு-உடலியக்கும் நல்லுயிர்-உயிரியக்கும் நுண்கலை" -அதுவே நமதருமைத் 'தமிழ்மொழி'! 'பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர், எல்லையறு பரம்பொருள் முன்னிருந்தபடி இருப்பதுபோல்' இன்றுங் குன்றா இளநலம் பெற்று இலங்குவது இன்றமிழ் மொழி! இதன் பெருமை பற்றிப் பேசவந்த பரஞ்சோதியார், 'கண்ணுதற்பெருங் கடவுளும் கழகமோ டமர்ந்து, பண்ணுறத் தெரிந்து ஆய்ந்த இப்பசுந்தமிழ்' 1 எனப் போற்றுவார். இத்தகு வண்டமிழ் மொழியில் வடவெழுத்துக்கள் வந்து பயின்ற பான்மையினை, ஒருவாறு ஈண்டு ஆராய்வோம்.

தமிழ் எழுத்துக்கள்:

இன்று, தமிழ்மொழியிலுள்ள இலக்கணங்களுள், காலத்தாற் பழமையானது, ஒல்காப்பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியர் நூலே! இதன்கண், எழுத்து, சொல், பொருள்-இம்மூன்றிற்குரிய இலக்கணங்கள் எடுத்தோதப் பெறுகின்றன. தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே தமிழ்மொழியில் எழுத்துக்கள்

---

* 1969 மே, 30, 31, ஜூன் 1 நாட்களில், மதுரையில் நடைபெற்ற அனைத்திந்தியத் தமிழாசிரியர் மன்றக் கருத்தரங்கு மாநாட்டிற் படிக்கப்பெற்றது.

1. திருவிளையாடற் புராணம்

உண்டு என்பதற்கு, அவர்தம் நூலே சான்றாய் நிற்கின்றது.

'எழுத்தெனப் படுவ
அகரமுதல் னகர இறுவாய்
முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே'2

தமிழில், உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆக முப்பதும் முதல்எழுத்துக்கள் எனப்படும். ஏனைய, சார்பெழுத்துக்கள் ஆம்! தொல்காப்பியர், 'சார்பெழுத்து மூன்று' என்பார்; பிற் காலத்துத் தோன்றிய பவணந்தியார், 'சார்பெழுத்தின் வகைகள் பத்து' என்பார். 3

இன்று, தமிழிலுள்ள முதல்எழுத்துக்கள்முப்பது ஆயினும், உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு, ஆய்தம் ஒன்று இவற்றைச் சேர்த்தால் இருநூற்று நாற்பத்தேழு எழுத்துக்களாகின்றன. இவற்றின் எண்ணிக்கையே மிகுதி என்பாருமுண்டு. இங்ஙன மிருக்க, இவ்வெழுத்துக்களோடு, வடமொழி எழுத்துக்களான ஷ, ஸ, ஜ, க்ஷ, ஹ, ஸ்ரீ முதலான எழுத்துக்களையும் சேர்த்துத் தமிழர்கள் எழுதி வருகின்றனர். கல்லாதவரேயன்றிக் கற்று வல்ல தமிழ்ப்புலவர்களும் இவ்வெழுத்துக்களைத் தமிழிற் கலந்து எழுதி வருகின்றனர் இங்ஙனம் எழுதுதல், தமிழ் இலக்கண முறைக்கு ஏற்றதா எனச் சிந்தித்து முடிவு காணுதல் நங்கடமை யாகும்.

வடசொல்:

பொதுவாக, எந்தவொரு மொழியிலும், வேற்றுமொழிச் சொற்களைக் கலந்து எழுதுதல் கூடாது. இருப்பினும், மக்கள், சேர்ந்து வாழும் இயல்பினராதலின், பிறமொழியினரோடு அன்றாட வாழ்வில், தொடர்பு கொள்ள வேண்டியவராகின்றனர். ஆதலின். விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், ஒரு மொழியில்

2. தொல்காப்பியம்: நூற்பா. 1
3. நன்னூல்: நூற்பா: 60

பிறமொழிச் சொற்கள் கலத்தல் கூடும். ஆனால், அங்ஙனம் கலத்தற்கும் ஒரு வரையறையுண்டு. அவ்வரையறையினை மீறிப் பிறமொழிச் சொற்கள் புகுமானால் மொழிநலம் கெட்டுவிடும். 'பிறமொழிச் சொற்கள் தம் மொழியில் புகுவதை ஒவ்வொரு மொழியினரும் ஒவ்வொரு காலத்தில் எதிர்த்து வந்திருக்கின்றனர்......பிரெஞ்சு மொழிச் சொற்கள், செர்மன் மொழியில் மிகுதியாகக் கலந்தபோது, இவ்வாறு அடிக்கடி எதிர்ப்பு இருந்து வந்தது. தமிழில், வடசொற் கலப்பும் இவ்வாறே தொடர்ந்து எதிர்க்கப்பட்டு வருகின்றது'' என்கிறார் டாக்டர் மு. வரதராசனார். 4

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வடசொற்கள், தமிழில் வந்து புகத் தொடங்கிவிட்டன. சொற்களைப் பாகுபாடு செய்ய வந்த அவர், 'இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல்,'5 என நால்வகையாகப் பகுத்தார்.

எந்தவொரு மொழியிலும், பிறமொழியிலிருந்து கடன் வாங்காத அளவுக்கு அத்துணைச் சொற்களும் உள்ளன என்று கூற முடியாது. அது, மொழியியலுக்கு முரணானதுமாகும். ஆனால், கடன் வாங்கப்படும் சொற்கள், எங்ஙனம் மொழியியலுக்கு ஏற்ப அமையவேண்டும் என்பதே கேள்வி.

இன்றியமையா நிலை ஏற்பட்டால், வடசொற்கள் (அல்லது பிறசொற்கள்) தமிழில் வந்து கலக்கலாம். ஆனால், அச்சொற்கள், எந்த வடிவத்தில் கலத்தல் வேண்டும் என்பதற்குத் தொல்காப்பியரே நமக்கு வழிவகுத்துத் தந்துள்ளார்.

''வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தோரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே'' 6

என்பது அவர் கூற்று இதற்கு உரையெழுதவந்த சேனாவரையர், 'வடசொற் கிளவியாவது, வடசொற்கே உரியவெனப்படும்

---

4. மொழிவரலாறு: பக் 100
5. தொல்காப்பியம்: சொல்: 397
6. தொல்காப்பியம்: சொல் 401

சிறப்பெழுத்தினீங்கி இருசார் மொழிக்கும் பொதுவாகிய எழுத்தான் இயன்ற சொல்லாம்' என்கிறார். எனவே, வடசொற்கள், தமிழில் வந்து வழங்க நேர்ந்தால், வடமொழிக்கே உரிய எழுத்துக்களான ஷ, ஸ, ஜ, க்ஷ, ஹ, ஸ்ரீ முதலாயின நீங்கப் பெற்றுத் தமிழுக்கேற்ற வடிவங்களைப் பெறவேண்டும் என்று உணர்கின்றோம்.

தொல்காப்பியரைப் பின்பற்றி நன்னூலாரும், 146 முதல் 150 முடியவுள்ள நூற்பாக்களில், வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வந்து வழங்கும் வகைகளை விளக்குகின்றார். அவர் கூற்றுப்படி, "வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவாகவுள்ள எழுத்தாலாகி விகாரமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி 'தற்சமம்' எனப்படும். (எ டு: கமலம், காரணம் முதலாயின). வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பெழுத்தாலும், பொதுவும் சிறப்புமாகிய ஈரெழுத்தாலுமாகித் திரிதல் முதலிய விகாரம் பெற்றுத் தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழி 'தற்பவம்' எனப்படும். (எ. டு: 1) சுகி, போகி, சுத்தி; 2) ஹரி-அரி; ஹர-அரண்; ரிஷபம்-இடபம்; விஜயம்-விசயம்; ஸ்தலம்-தலம்; பங்கஜம்-பங்கயம்; பாஷை-பாடை; ஸபை-சபை; மோஹம்-மோகம்; லக்ஷணம்-இலக்கணம்; யக்ஷன்-இயக்கன்)

தமிழ்ப் புலவர்கள் :

சங்ககாலம் முதற்கொண்டு தற்காலம் வரையுள்ள தமிழ்ச் செய்யுள்களைத் துருவி ஆராய்ந்தால், பெரும்பாலான தமிழ்ப் புலவர்கள், மேற் காட்டிய இலக்கண விதிகளுக்குச் சிறிதும் பிறழாமற் பாடியுள்ள பான்மையினைக் காணலாம். 'சங்க காலத்தில் நூற்றுக்கு இரண்டு என்னும் அளவில் இருந்த வடசொற்கள் பதினெண்கீழ்க் கணக்கிலும், சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலையிலும் நூற்றுக்கு நான்கு, ஐந்தாகப் பெருகியுள்ளன.'[7] வடசொற்கள், தமிழில் மிகுதியாகப் பயின்றமை இடைப்பட்ட காலத்திலும், பிற்காலத்திலுமேயாம்! நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், கம்பர், வில்லிபுத்தூரார் போன்ற பெரும் புலவர்கள், தம் பாக்களில்

---

7. மொழி வரலாறு-மு. வ. (பக்: 109)

வடசொற்களை மிகுதியாகக் கொண்டிருந்தாலும், இவர்களனை வரும் முத்தமிழ்த் துறையின் முறைபோகிய உத்தமக் கவிஞர்க ளாதலின், தமிழ் நெறிக்குச் சற்றும் புறம்போகாமல், பாடியுள் ளமை போற்றத் தக்கது.

"செழுஞ்சுடர் நற்சோதி! சாத்திரம் கேட்கிலென்;
சலம் பூவொடு; மால்வரையும் தானம் துளங்கி" 8

இவற்றுள். ஜோதீ, சாஸ்திரம், ஜலம், ஸ்தானம் முதலான சொற்கள் தமிழ்மொழிக் கேற்பச் சோதி, சாத்திரம், சலம், தானம் எனத் திரிந்து வந்துள்ளன. 'ஸ்ரீசைலமலை' என்பது சுந்தரர் தேவாரத்தில் 'சீபர்ப்பத மலை' என வந்துள்ளது. அவ்வாறே, விஜயன் என்பது விசயன் என்றும், துஷ்டன் என் பது துட்டன் என்றும் வந்துள்ளன.

'மானிட சாதியில் தோன்றிற்று ஓர் மானிட சாதியை' எனப் பெரியாழ்வாரும், 'சேமமே வேண்டித் தீவினை பெருக்கி' எனத் திருமங்கையாழ்வாரும், 'கரிய மேனியன் செய்ய தாமரைக் கண்ணன், கண்ணன்' என நம்மாழ்வாரும் பாடிய பாடல்களில் ஜாதி, க்ஷேமம், கிருஷ்ணன் முதலான சொற்கள், எங்ஙனம் தமிழ் வடிவம் பெற்றன என்பதை அறியலாம்.

வடமொழிப் பெருங்காவியங்களான இராமாயணம், பாரதம் இவற்றை முறையே தமிழிற் பாடவந்த, கல்வியிற் பெரிய கம்ப நாடரும், வில்லிபுத்தூராரும், மறந்துங்கூட, ஏன் மருந்துக்குக்கூட, வடவெழுத்தை அமைத்தார்களில்லை! அவை, வடமொழிக் காவியங்களாதலின் வட சொற்கள் மிகுதியாக வந்து வழங்கல் இயல்பு. அங்கிலையிலும் தமிழின் நீர்மையை மறவாமல் காவியம் பாடினர் எனின் அவர்களின் தாய்மொழிப் பற்றை எவ்வெழுத்தாற் போற்றுவது! ஹரி, லக்ஷ்மணன், ஸீதா, ஜானகி, ராமன் முதலான சொற்களை முறையே அரி, இலக்குவன், சீதை, சானகி, இராமன் என மாற்றிய பெருமை கம்பருக்குரியதன்றோ? இவ்வாறே, வில்லிபுத்தூராரும், அஸ்வத்தாமன், ஹஸ்தீ,

8. தேவாரம்.

விஜயன், இந்திரப்பிரஸ்தம், யுதிஷ்டிரன், கடோற்கஜன் கர்ணன், பீஷ்மன், வியாஸர், முதலான சொற்களை முறையே அசுவத்தாமன், அத்தி. விசயன், இந்திரப்பிரத்தம், உதிட்டிரன், கடோற்கசன், கன்னன், வீடுமன், வியாதனுர் எனத் தமிழ்ப்படுத்தினுர் எனின், வில்லியின் நல்லியல்பை நாம் மறக்க முடியுமா?

இடைக் காலத்தில் வாழ்ந்த பிற புலவர்களும், பிற்காலப் புலவர்களும்கூட, இக்நெறியிலிருந்து பிறழாமற் பாடியுள்ளனர் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத் தக்கது. தென்னுற்காட்டில் உள்ள வைணவத் திருப்பதி ஸ்ரீ முஷ்ணம் என்பது இங்குள்ள வராகமூர்த்தியைப் பாட வந்த புலவரொருவர், 'முட்டத்துப் பன்றி முளரித் திருப்பதத்தை' என்கின்றுர். ஸ்ரீ முஷ்ணம், இவர் பாடலில் முட்டம் ஆயிற்று.

ஒளவையார் பாடிய தனிப்பாடல் ஒன்றில், 'அஷ்டமத்துச் சனி' என்பது 'அட்டமத்துச் சனி' யாயிற்று கி. பி. 14 ஆம் நூற்ருண்டுப் புலவரான காளமேகம்' 'தரித்திரராசன்' என்கிருர். கி. பி. 15-ஆம் நூற்ருண்டில்வாழ்ந்த தத்துவப் பிரகாசர், 'எட்டு இடங்களில் தீட்சை போகோம்' என்கிருர். கி. பி. 16 ஆம் நூற்ருண்டில் வாழ்ந்த இராமகவிராயர், 'சாலமுத்துக் கிட்ணன அருள்' என்கிருர் படிக்காசுப் புலவர், 'சீர்கறுப் பொன்றில்ல த கத்தூரி மன்னன்' என்றும், குமரகுருபர அடிகளார், 'குறவர் மடக்குச் சலாமிடற் கேக்கறு குமரனே; 'அட்ட மூர்த்தமாம் அபிடேகவல்லி' என்றும் பாடியுள்ளனர் (ஸலாம் என்ற முகமதியச் சொல் 'சலாம்' ஆயிற்று). திவ்விய கவி பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார், 'சின்முத்திரை தரித்துத் தெக்கண மூர்த்தி, என்கிருர். துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச அடிகளார், 'நிட்டையிலே யிருந்து மனத்துறவடைந்த' என்கிருர். இந்நான்கு புலவர்களும், ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவர்களாவர் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த பலபட்டடைச் சொக்கநாதபிள்ளை என்பார், தமது 'அழகர் கிள்ளைவிடு தூது' நூலில்

'தெள்ளு தமிழழகர் சீபதிவாழ் வார்மீது'
'செகமுழுது நீஞான'; 'இன்னிய மார்க்கு மிடபகிரி'

'ஆலத்தி எடுத்து'; 'உன்னை உருப்பசியா யென்ன'
'தேயசொளிர்'; 'விட்டுவெனும் சோதி கருணைக்கடல்'

என்றெல்லாம் பாடுகின்றார். இவற்றில் சிபதி என்பது ஸ்ரீபதி யாகிய அமரர் மலை ஜகம், ரிஷபகிரி, ஹாரத்தி, ஊர்வசி, தபஸ், துவஜஸ்தம்பம், தேஜஸ், விஷ்ணு, ஜோதி முதலான வட சொற்கள், வடவெழுத்து நீங்கி எத்தகைய தமிழுருவம் பெற்று நம்மை இன்புறுத்துகின்றன காண்மின்!

எங்ஙனம் நுழைந்தது

இவ்வாறு அண்மைக் காலம் வரையிலுங்கூடத் தமிழ்ப் புலவர்கள், வடவெழுத்துக்களைத் தமிழ் கலவாமல் தமிழிலக்கண விதிகட்கேற்பப் பாடித் தமிழுக்கு அணிசெய்திருக்க, வடவெழுத்துக்கள் எக்காலத்தில், தமிழ் நடையில் கால் கொள்ளத் தொடங்கின என்று சிந்தித்தல் வேண்டும்.

வேற்றவர் வருகையாலும், வேற்றுச் சமயங்களாலும், தமிழ் மொழியில் அளவிறந்த வடசொற்கள் மட்டுமன்றி, வட வெழுத்துக்களும் பயின்று வரத் தலைப்பட்டன என்று கூறினல் மிகையாகாது. வடவெழுத்துக்கள் தமிழில் கலக்கத் தொடங்கியதற்கு முதன்முதல் வித்திட்டவர்கள் பல்லவர்களேயாவர்!

'பல்லவர் காலம் ஏறத்தாழக் கி பி. 250 முதல் 900 முடிய என்னலாம். அக்காலத்தில், சங்க காலத் தமிழில் இல்லாத அளவு வடமொழிக்கலப்புத் தமிழில் உண்டாகி விட்டது. பல்லவர் வடவர் ஆதலின், அவர் பட்டயங்கள் எல்லாம் வடமொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன என்கிறார் டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனர் 9

தமிழில் வடசொற்களைக் கலந்தமை ஒருபுறமிருக்க, வடவெழுத்துக்களை அப்படியே கலந்த கொடுமையை மறத்தற்கில்லை! கல்வெட்டின் தொடக்கத்திலும், முடிவிலும், ஏதாவ

---

9. பல்லவர் வரலாறு, பக். 314

தொரு வடமொழிச் சுலோகத்தை அமைக்கும் பழக்கத்தை உண்டு பண்ணியவர்களும் இப்பல்லவர்களேயாவர்! பின்னர் வந்த சோழப் பேரரசர்களும், பாண்டிய மன்னர்களுங்கூடச் சிறிதும் சிந்தனை செய்யாமல், இம்முறையைப் பின்பற்றத் தொடங்கிவிட்டனர் அன்று தொடங்கிய இத்தொற்றுநோய், விழிப்புணர்ச்சி பெற்ற இக்காலத்துங்கூட, நம்மை விட்டு அகலாதிருப்பது விந்தைக்குரியதே!

இதுகாறும் கிடைத்த தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களில், காலத்தாற் பழமையானது (கி பி 5 அல்லது 6 ஆம் நூற்றாண்டு) செஞ்சிக்கடுத்த திருநாதர்குன்றில் ஒரு பாறை மீது வெட்டப்பட்டிருக்கும் கல்வெட்டாகும். இது நானகு வரிகளையுடைய மிகச் சிறிய கல்வெட்டாகும். இதில் வடவெழுத்தென்பதே இல்லை.

1. ஐம்பத் தேழனெ
2. சனந்நோற்ற
3. சந்திரநந்தி ஆ
4. சிரிகர் நிசிதிகை.

இது, சந்திரநந்தி ஆசிரியர் என்னும் சைனத்துறவி, சல்லேசனத்தால் (வடக்கிருத்தல் போன்றது) தன்னுயிரை முடிப்பித்துக் கொண்ட செய்தியைக் குறிக்கிறது என்பார் கோபிநாதராவ் 10. இதிற் காணப்படும் எழுத்து வடிவத்திற்கும் இன்றுள்ள தமிழ் வடிவத்திற்கும் வேறுபாடுண்டு எனினும், இவை தமிழ் எழுத்துக்களே. இது, மிகமிகச் சிறிய கல்வெட்டாதலின் இதில் வடவெழுத்து இல்லைபோலும்!

இதனையடுத்து நம் கண்முன் தோன்றுவது, நந்திவர்மனின் கி. பி. 789-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டாகும். இது, திருவல்லிக்கேணிப் பார்த்தசாரதி கோவிலின்கண் உள்ளது.

'ஸ்வஸ்திஸ்ரீ பல்லவகுல திலத பாரத்வாஜ கோத்ராலங்கார பதியாகிய ஸ்ரீநந்திவர்ம மஹாராஜற்கு வர்ஷ வர்த்தனம் யாண்டு.........ஸ்வஸ்தி'

---

10. செந்தமிழ்-தொகுதி 5,

இரண்டு வரிகளில் எத்தனை வடசொற்கள்-வடவெழுத்துக்கள்? அக்காலத் தமிழின் நிலையறிய இஃதொன்றே சாலும்!

'திருமன்னி வளர விருநில மடந்தையும்
போர்ச்சயப் பாவையும் சீர்த்தனிச் செல்வியும்'

என அழகிய செய்யுள் நடையில் அமைந்த கல்வெட்டிலுங்கூடத் தொடக்கத்தில் 'ஸ்வஸ்திஸ்ரீ' என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. 11 தென்காசி விசுவநாதர் கோவிலில் உள்ள அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியனின் கல்வெட்டொன்றில் 16 அழகிய தமிழ்ச் செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், தொடக்கமோ 'சுபமஸ்து உ' என்று உள்ளது.

வடவெழுத்துச் செல்வாக்குப் பெற்ற இத்தகு கல்வெட்டுக்களிற் கூட ஆங்காங்கு வடவெழுத்து நீக்கம் பெற்றுத் தமிழ் வடிவம் பெற்றுள்ளமை போற்றத்தக்கது.

'எழுதினன் ஊர்க்கரணத்தான் அலங்காரன் சிராமன்' 12
'எழுதினன் ஊர்க்கரணத்தான் வடுகன் பாக்கரன்' 13

இவற்றில் ஸ்ரீராமன்-சிராமன், பாஸ்கரன்-பாக்கரன் என வந்துள்ளமை காணலாம்!

தற்காலத்தில், பிற வட வெழுத்துக்களை நீக்கி நல்ல தமிழில் எழுதுவோரும், 'ஸ்ரீ' என்றவடவெழுத்தை நீக்கத்துணிவற்றவராயிருக்கின்றனர். 'ஸ்ரீ' என்னும் எழுத்துக்கு ஈடாகத் 'திரு' என்னும் சொல், வழக்கற்றில் இருந்து வருகின்றது. 'ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரபபிள்ளை, என்று, முன்பு எழுதி வந்தவர்கள், தற்போது 'திரு. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை' என்று எழுதுகின்றனர். ஆனால் 'ஸ்ரீமுருகன் கோவில், என்று எழுதுவதை மாற்றித் 'திருமுருகன் கோவில், என்றெழுதத் தயங்குகின்றனர். 'ஸ்ரீ என்பது தெய்வத் தன்மையுடையது. ஆனால் திரு என்பது தெய்வத்

---

11. முதலாம் இராசேந்திரசோழன் கல்வெட்டு. (கி. பி. 1031)
12. 2-ஆம் இராசேந்திரசோழன் கல்வெட்டு(கி. பி. 105)
13. முதல் வீரராசேந்திரன் கல்வெட்டு (கி. பி. 1068)

தன்மையற்றது' என்று கருதும் மனப்பான்மையே இதற்குக் காரணம். ஆண்டவன் திருப்பெயர்களுக்கும், அடியவர் பெயர்களுக்கும், ஊர்ப்பெயர்களுக்கும், நூல்களுக்கும் 'திரு' என்னும் அடைமொழி தந்து போற்றி வந்த, நம் முன்னோர் செயலை நினைந்தால் இத்தகு தவறான எண்ணம் எழ வழியில்லை.

வடவெழுத்துச் செல்வாக்கு :

பல்லவர் காலக் கல்வெட்டுக்களில் தோன்றிய வடவெழுத்துக்கள், பிற்காலத்தே உரைநடை நூல்களில் மிகுதியான செல்வாக்குப் பெற்றுவிட்டன! 'கி. பி. 9, 10-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிருந்த சமணர்களே, தமிழில் இன்று காணும் வடசொற்களிற் பெரும்பாலானவற்றை வழக்கிற் கொண்டு வந்தவர்களாவர். ஆனால் இவை, தமிழ் ஒலிப்பியலுக்குத் தக்கபடி மாற்றப்பட்டன' என்கிறார் கால்டுவெல் பெருமகனார். 14

உரை நடையின் தோற்றத்தைச் சிலப்பதிகார நூலிலேயே காண்கிறோம். பின்பு, இறையனார் களவியலுரை வந்தது. தொல்காப்பியர் நூலுக்கு உரைஎழுதிய இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் போன்றாரும், திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய பரிமேலழகரும், வடஎழுத்துக் கலப்பல்லாத நல்ல தமிழ் நடையிலேயே எழுதியுள்ளனர். ஆனால் இடையில் தமிழும் வடமொழியும் கலந்த 'மணிப்பிரவாள நடை' என்ற ஒன்று தோன்றித் தமிழன்னையின் நல்லுடலை மாசுபடுத்தி விட்டது!

நாலாயிரத் திவ்வியப்பிரபந்தம் பாடிய ஆழ்வார்கள், இருந்தமிழ் நன்மாலையை எம்பெருமான் இணையடிம் சூட்டி, இன்புற்றவர்கள். அவர்கள் பாக்களில், எங்கேனும், ஓரிடத்திலாயினும் வடவெழுத்துக் காண்டற்கில்லை. ஆனால் அத்தகு தெய்வத் தமிழ்ப் பாக்களுக்கு 'ஈடு' என்னும் உரை வகுத்தவர்

14. கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கணம்-முன்னுரை பக் 120 (கழகம்

வடவெழுத்துக்களை அளவிறந்தவாறு கையாண்டுள்ளார். ஒரு சான்று காண்போம்.

'ரக்ஷிப்பது (தான்) அபேக்ஷிப்பாரின்றிக்கே யிருக்கத் தானே ரக்ஷிக்கும் அவன். (பொழிலேழும்) கீழும் மேலும் ஒன்றாக நினைத்துச் சொல்லுகின்றதால் ஸ்வசரீர ரக்ஷணம் பண்ணுவது ஸ்நேகபுரஸ்ஸரமாகையிறே (நல்கித்தான் இத்யாதி) நாமரூப விபாகாநர்ஹமாய் கிபந்தவன்று யாரிடமிருந்து அபேக்ஷிக்க இத்தை உண்டாக்கிற்று' 15.

தமிழர்களின் மொழிநலம் பேணாத் தன்மைக்கு இதனைவிட வேறு சான்று வேண்டுமோ?

நம் தமிழகத்திற்கு வந்த கிறித்தவர்களும், முகமதியர்களும், தமிழின் தனித்தன்மை தெரியாதவர்களா யிருந்தமையான், அவர்கள் எழுதிய நூல்களிலும் இத்தகு நடை காணப்படுகின்றது.

மேலைநாட்டிலிருந்து இங்கு வந்த தத்துவ போதகர் என்னுங் கிறித்தவப் பெரியார் (கி பி 1605) எழுதிய 'தூஷணத் திக்காரம்'என்ற நூலில்,'தன் இஷ்டப்பிரசாதத்தை மனுஷனுக்குக் கொடுக்கறதுக்கும் வல்லவராய் இருக்கிறாரொழிய, வேறே பொருளிலே தேவ இஷ்டப்பிரசாதமானது. மனுஷனுக்கு.....' என்று எழுதுகின்றார். 16

'திரியேகத்துவ நிவாரணம்' என்ற முகமது சமயநூலில் (1876) வரும் உரைநடை: 'அல்லாஹுதஆலா ஏகமாயும் முகம்மது ரசூல்லாவவர்கள் அல்லாஹுதஆலாவின் தீர்க்கதரிசி யென்கிற நபியாயுமிருப்பதைப் பற்றி அரபி பார்சி-ஹிந்துஸ்

15. சான்றுநூல்: 19–ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி-அ. மு. பரமசிவானந்தம் (பக்: 36)

16. சான்றுநூல். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி-அ. மு. பரமசிவானந்தம் (பக்கம்: 77)

தானி பாஷைகளில் அநேக கிதாபுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 17''

பிற்காலத்தே அச்சுக்கூடங்கள் தோன்றியபோது, உரைநடை நூல்களில் மட்டுமன்றிச் செய்யுட்களிலும் வடவெழுத்துப் புகுந்துவிட்டது! நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னிருந்த மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை எழுதிய 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' என்ற உரைநடை நூலில் ஆங்கொன்றும் ஈங்கொன்றுமாக ஓரிரு வடவெழுத்துக்களே காணப்படுகின்றன. ஆனால் சுப்பிரமணிய பாரதியாருடைய பாடல்கள் சிலவற்றில் வடவெழுத்துக் காணப்படுகின்றது. 'காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி' என்பதைக் குறிப்பிடலாம். அதே வேளையில் 'சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா' என்றும் காணப்படுகின்றது. அவரெழுதிய கட்டுரைகளில், வடவெழுத்துக்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன 'பல தேவராக உபாஸனை...வைஷ்ணவன்...ராமன் கக்ஷி, கிருஷ்ணன் கக்ஷி... லக்ஷணம்' 18.

பல தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்துத் தமிழன்னைக்கு மணிமகுடஞ்சூட்டிய தமிழ்த் தாத்தா உ. வே. சாமிநாதையரவர்களும், தம் நூலில் வடவெழுத்துக்களைக் கையாண்டுள்ளனர்: 'சற்றேறக்குறைய இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன்பு தஞ்சாவூர் ஸமஸ்தானத்தை ஆண்டுவந்த அரசர்' என்று எழுதுகின்றனர். 19. கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை, 'ஆசியஜோதி' என்றே தம் நூலுக்குப்பெயரிட்டதோடன்றி. நூலில் 'சுஜாதை' போன்ற பல சொற்களில் வடவெழுத்தைக் கையாள்கின்றார்.

இவர்களனைவரும் தமிழ் இலக்கணங்கற்ற பெரும் புலவர்களாயிருந்தும், வடவெழுத்துக்களை நீக்கி எழுதவேண்டும் என்ற

---

17. சான்று நூல்: 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழ் உரை நடை வளர்ச்சி—அ. மு. பரமசிவானந்தம் (பக்கம்: 165)

18. பாரதியார் கட்டுரைகள்.

19. என் சரிதம்

எண்ணம் இல்லாதவர்களாயிருந்தமை வருந்துதற்குரியதே; இத்தகு வடவெழுத்துக் கலப்பைக் கண்ணுற்ற புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனார்,

'தனித்தியங்கத் தக்கதெனத் தமிழ்ப்பற்றித்
தமிழ்ப்புலவர் சாற்றுகின்றார்
இனித்திடுமவ் விருநூலில் வடமொழி ஏன்?
வடவெழுத்துக் கொழுங்குதான் ஏன்?' 20

என்று தமிழ்ப்புலவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கின்றார். 'வடவெழுத்துக்கள் தமிழில் இன்ன வடிவிற் கலக்கலாம் என்று இலக்கணம வகுத்ததே தவறு என்கிறார் கவிஞர்!

வடமொழியில் மட்டுமன்றி ஆங்கிலத்திலிருந்து வந்த சொற்களும் தமிழ்மொழியியலுக்கேற்பத் திரிந்துவழங்கி வருதல் காண்கின்றோம் Europe - ஐரோப்பா; England— இங்கிலாந்து; Jesus Christ — இயேசுகிறித்து; என்பன போன்ற பல சொற்கள் இன்றும் பயிலக் காண்கின்றோம். சீனமொழியிலும் 'கிறிஸ்து' என்ற சொல்லைக் 'கிலிசெது' என்று எழுதுகின்றனர். சப்பானிய மொழியில், லகரம் அமைந்த பிற மொழிச் சொற்களை ரகரம் ஆகத் திரித்தும் சிறிது வேறுபடுத்தியும் ஒலிக்கின்றனர் என்று அறிகின்றோம். 21

எனவே, தமிழில் எழுதுங்கால், எவ்வகைப் பிறமொழிச் சொற்களாயினும் அவற்றைத் தமிழ் இலக்கணத்திற்கேற்பத் திரித்து வழங்குவதே, தமிழன்னைக்கு நாம் செய்யுந் தொண்டாகும். இல்லையேல், காலப்போக்கில் தமிழின் தனித்தன்மை கெட்டுவிடுவதோடு, 'எல்லாச் சொற்களுமே பிறமொழிகளிலிருந்து வந்தன' என்று சொல்லும் நிலையுமுண்டாகிவிடும். ஆதலின் இக்குறைபோக்க இனியேனும் ஸ ஷ. ஜ. க்ஷ, ஹ ஸ்ரீ முதலான வடவெழுத்துக்களைத் தமிழிற் கலந்து எழுதும் நிலையை மாற்றவேண்டும்.

---

20. தமிழியக்கம்.

21. மொழிவரலாறு-மு. வ. (பக்கம்-10)

ஓர் ஐயம்:

இவ்வடவெழுத்துக்களை நீக்கிவிடுவோமானால், அவற்றிற் கேற்ற ஒலிக்குறிபபுத் தமிழில் இல்லையே என்ற ஐயம் உண்டாகின்றது. எந்தவொரு மொழியிலும், எல்லா ஒலிக்குறிப்புக்குரிய எழுத்துக்களனைத்துமே உண்டு என்று கூறிவிட முடியாது. ஆங்கிலத்தில் 26 எழுத்துக்களே உள்ளன. அவற்றை வைத்துக் கொண்டே, அம் மொழி, உலகத்திற் பெரும்பகுதியினை ஆட்சி செலுத்துகின்றது. தமிழில் 247 எழுத்துக்கள் இருந்தும், 'வடவெழுத்துக்களின் உதவி வேண்டும்' என்றால் 'தமிழ் தனித்தியங்கத் தக்கதன்று' என்றாகிவிடும். உலகத்தில் எம்மொழியினரும், பிறமொழிகளிலிருந்து, தம்மிடம் இல்லாத சொற்களைக் கடன் வாங்குவரேயன்றி எழுத்துக்களை அப்படியே கடன் வாங்கி எழுதுதல் இல்லை. இவ்விழிநிலையை தமிழில்தான் காணமுடிகின்றது!

ஆங்கிலத்தில் 'ழ' என்ற ஒலிக்குறிப்பு இல்லை. இதற்காக அம்மொழியாளர் 'ழ' என்ற எழுத்தை அப்படியே கடன் வாங்கி 'Tamiழ்' என்று எழுதுவது இல்லை. அதற்கு மாறாக TAMIL அல்லது 'TAMIZH' என்றே எழுதுவர்! எந்த ஒரு பிறமொழிச் சொல்லையும், தங்கள் எழுத்துக்களாலேயே அமைத்துக் கொள்கின்றனரன்றோ? ஆங்கிலத்தில் உள்ள F, Z முதலான ஒலிக் குறிப்புக்கள் நந்தமிழில் இல்லை. அதற்காக அவ்வெழுத்துக்களை அப்படியே நாம் பயன்படுத்துவது இல்லை. Coffee என்பதைக் 'காFபி' என்றும், FRANCE என்பதை-Fரான்சு என்றும், Zion என்பதை-Zயோன் என்றும் எழுதாமல், காபி, பிரான்சு' சீயோன் எனத் தமிழ்முறைக் கேற்பவே எழுதுகின்றோம்! எனவே வடவெழுத்துக்களையும், தமிழில் எழுதும்போது, தமிழ் எழுத்தினாலேயே எழுதி, ஒலிக்கும்போது வடவெழுத்துக்குரிய ஒலிக்குறிப்பைக் கொள்ளவேண்டும்: அங்ஙனமில்லையேல், தமிழில் உள்ள ஆய்தவெழுத்தைப் பயன்படுத்திப் பின்கண்டவாறு ஒலிக்குறிப்பை அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

ஃசு — ஜ ஃசு — ஸ; ஃச — ஷ;
ஃக — ஹ; ட்ச — க்ஷ

ஸ்ரீ என்பதற்குத் 'திரு' என்பதையே பயன்படுத்தலாம். இல்லையேல், கல்வெட்டிலும், தமிழ்ப் பாக்களிலும் நம் முன்னோர் கையாண்ட முறைப்படி-'சி' என்ற எழுத்தைப் பயனபடுத்தலாம்.

முடிவுரை:

தமிழ்ப் பெரும்புலவர்களும், மொழிநூலறிஞர்களும், இது பற்றி நன்காராய்ந்து தமிழ் இலக்கணநெறிக்குச் சிறிதும் ஊறு நேராவண்ணம், தமிழ்மொழியைப் பிறமொழிக் கேட்டினின்று பாதுகாத்துத் தமிழன்னையின் நலத்தினைப் போற்றுவாராக!

தமிழின் பழைய வரிவடிவும் அதற்குப் புதிய ஒலிவடிவும்

---o---

பேராசிரியர். மு. உலகநாதன்,
செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை.

(முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி)

எழுத்துக்கள்:

தமிழ் மொழியில் உயிரெழுத்துக்கள் 12. மெய்யெழுத்துக்கள் 18. சார்பெழுத்துக்கள் மூன்று (3). ஆக மொத்தம் 33 எழுத்துக்கள். இவற்றின் அடிப்படையில் பிறக்கும் உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள் 216. இவற்றை எப்படிக் குறைப்பது?

விலங்கு பெறுதல்:

உயிர் எழுத்துக்களிலும், உயிர் மெய் எழுத்துக்களிலும் விலங்கு பெறுதல் என்னும் முறைமை உண்டு. அவை கீழ் விலங்கு, மேல்விலங்கு உயிர்க்குறி, (ை) கால், (ா) கொம்பு (ெ) (ே) என்பன.

இந்த விலங்கு பெறுகின்ற தன்மையினாலேயே தமிழ் எழுத்துக்கள் மிகப்பல வரிவடிவ வேறுபாடுகளைப் பெறுகிறது.

எனவே இந்த விலங்கு பெறுகின்ற தன்மையைச் சற்றுக் கட்டுப்படுத்தினால் தமிழ் எழுத்துக்களை ஒரு கட்டுக்கோப்பிற்குள் கொண்டுவந்து விடமுடியும் என்பதை முதலில் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

யாவும் தேவையா?

'க' என்ற எழுத்தைக் கி, கீ, என்னும்போது மேல் விலங்கும், கு, கூ, என்னும்போது கீழ்விலங்கும், கா என்னும்போது காலும் கெ, கே, என்னும்போது உயிர்க்குறியும் கொ, கோ என்

னும்போது உயிர்க்குறியும் காலும் பெற்றும் நிற்பதைக் காண லாம். இவ்வாறு வரும் எல்லா விலங்குகளும் தேவைதானா? ஒரு சில முக்கியமான விலங்குகளை வைத்துக்கொண்டு தமிழ் எழுத்துக்களைச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியாதா எனில்? முடியும்.

முடியும்:

தமிழ் மொழியில் உயிர் பன்னிரண்டு என்று பார்த்தோம். அவற்றில் நெடில் ஏழு, குறில் ஐந்து.

குற்றெழுத்துக்களில் இருந்தே நெடுமை தோன்றுகிறது. இவ்வாறு தோன்றும் நெட்டெழுத்துக்கள் ஏழும் ஏழுவிதமான வரிவடிவைப் பெறுகிறது.

அ, இ, உ, எ, ஒ, — குறில்
ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, ஐ, ஔ — நெடில்

நீக்கம்:

இந்த ஏழு நெடிலையும் நீக்கிவிடலாம். எப்படி?

க, ச, த, ப, என்னும் எழுத்துக்கள் நெடுமையை உணர்த்துகின்றபோது கா, சா, தா, பா, என்பன போன்று காலின் (ா) துணையை நாடி நெடுமையாகின்றன. இவற்றில் இவ்வாறு காலின் துணையை நாடாத உயிர்மெய்கள் றா, ணா, னா, ஆகிய மூன்றுமே. இவற்றையும் றா, ணா, னா என்று ஆக்கிக் கொள்வதோடு அக்காலின் துணையை உயிர்க்கும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

உயிருக்கும் கால் [ா]

அ, அா, இ, இா, உ, உா, எ, எா, ஒ, ஒா இவ்வாறு சேர்ப்பதால் ஐந்து குறில்களும் காலின் துணையால் ஐந்து நெடில்கள் ஆகின்றன.

ஐ, ஔ என்ற இரண்டையும் அய், அவ் என்று எழுதிக் கொள்ளலாம். இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று, விளக்கம் தேவையில்லை. எனவே ஏழு நெட்டெழுத்துக்கள் குறைகின்றன.

குறிலின் வழி:

ஐந்து குற்றெழுத்துக்களின் வழியேதான் தமிழ்மொழியின் ஓசையமைப்பும் வரிவடிவும் பெரும்பாலும் இருத்தல் வேண்டும்.

மாற்றம்:

எனவே ஐந்து குறில்களில் இரண்டு எழுத்துக்களில் ஒரு மாற்றம் காரணத்தோடு செய்துள்ளேன்.

அ, இ, உ, எெ (எ), ஒெ (ஒ) இவ்வாறு 'ஔ' என்பதற்குப் பின்னால் ளகரத்தைக் கொண்டதுபோல் எகரத்தின் முன் ஒன்றும் ஒகரத்தின் முன் இரண்டுமாகிய ஒரு சுழிக் கொம்பை இடுக.

என்னே இவற்றின் நெடுமை!

அா, இா, உா, எொ, ஒொ ஆகும். ஏன் இந்த மாற்றம்?

ஏன்:

க்+அ — க என்னும்போது தோன்றிய உயிர்மெய் புள்ளி மட்டும் நீங்கி? அகர ஓசை பெற்றது. அகரவடி வில்லை. அகரமோடு உயிர்த்தல் காப்பிய விதி. அதனை அப்படியே கொள்வோம்.

க்+ஆ — கா இதனில் ஆகார ஓசை யிருப்பினும் ஆகார வடிவு சிறிதும் இல்லை.

க்+அா — கா என்று கொண்டால் காலைப்பெற்று ஒருசிறிதாவது இருக்கிறது. அம்மட்டில் மகிழ்ச்சி, மாற்றம் சரிதானே?

க்+இ — கி இதனில் 'கி' யின் மேல் விலங்கு ஓரளவு தருகிறது.

க்+ஈ — கீ உயிரின் வடிவிற்கும் உயிர்மெய்யின் தோற்றத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

க்+இா — கிா எவ்வளவு பொருத்தம் பார்த்தீர்களா? 'இ' யின் வளைவும் காலும் வந்துள்ளன.

க்+உ — கு அவ்வளவு நிறைவு தரவில்லை.

க்+ஊ — கூ பொருந்துகின்றதல்லவா?

க்+எ — கெ பொருத்தமே இல்லை.

க்+ஏ — கெ ஏற்றுக்கொள்ள இடமிருக்கிறது. எனவே தான் 'எ' யின் முன்னால் ஒரு சுழிக்கொம்பைப் புதிதாகச் சேர்த்துள்ளேன்.

க்+ஒ (ஏ) — கொ (கே) புதிய ஒலி வடிவும் வரிவடிவும் ஏற்படுகிறது.

இது இன்றைய 'கொ' வைப் போல இருப்பினும் கே என்றே உச்சரிக்கப்படவேண்டும்.

க்+ஒ கொ — புதிய கே (கொ) வோடு வரிவடிவில் ஒன்றுபடுகிறது. எனவே அதிலிருந்து இக் 'கொ' விலக்கப்பட வேண்டும்.

க்+ஒ—ெகெ (கொ) புதிய ஒகார ஓசையும் வரிவடிவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

க்+ஓ—ெகொ (கோ) புதிய ஓகார ஓசையும் வரிவடிவும் காட்டியுள்ளேன். புதுமையாய்த்தானிருக்கும். இருப்பினும் மனத்திற்கொள்க.

எதற்கு?

எதற்காக இவ்வாறு செய்யப்படுதல்வேண்டும்? கா(ா) என்னும் குறியே நெடுமையை எல்லா இடத்தும் உணர்த்துவதாகக் கொள்வதற்குத்தான் கீ, கூ, யூ என்பன போன்ற நெடுமையை உணர்த்தும் வரிவடிவங்களும் இரண்டு சுழிக்கொம்பும் அடிபட்டுப்போகின்றது ஏன்? ஈகார ஓசையில் 18 வடிவங்களும், ஊகார ஓசையில் 18 வடிவங்களும், ஏகார ஓகார ஓசைக்குரிய 36 வடிவங்களும் 72 வரிவடிவங்கள் விலக்கப்படுகின்றன. இரு சுழிக் கொம்பையும் ஈகார ஓசைமேல் விலங்குகளையும் சேர்த்தால் 74 வரிவடிவம் நீங்குகின்றது.

கேள்வி?

காலை (ா) இவ்வாறு எல்லாவற்றிற்கும் எப்படி வேறுபட்ட

ஓசைகளுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று கேட்கலாம்.

அக்கால ஐந்து குற்றெழுத்துக்களில் ஏற்கனவே இரண்டு எழுத்துக்களில் பயன்பட்டு இரண்டு விதமான ஓசை தருகிறது.

இரண்டு விதம்:

ஆகாரத்தோடு சேர்க்கின்றபோது க்+ஆ 'கா' வென ஆகாரஓசையும் 'காடு'

ஓகாரத்தோடு சேர்கின்றபோது க்+ஓ 'கோ' வென ஓகார ஓசையும் தருகிறது 'கோடு'

எனவேதான் இகரத்தோடும் உகரத்தோடும் எகரத்தோடும் சேர்த்து இா, உா, எா (கிா, குா, கொா (கே.)
என்னும் மூன்று புதிய ஓசைகளை இ, உ, எ, ஆகிய மூன்று வரி வடிவிற்கும் சேர்த்துக் கொண்டேன்.

காலின் தேவை:

எனவே காலானது (ா) அ, இ, உ, எ, ஐ என்ற ஐந்து எழுத்துக்களோடு சேரும். சேரும்போது அவ்வவ்வெழுத்தின் ஓசையே பெறும் என்று பொது விதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் மொழியின் வரிவடிவம் கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்துள்ளது

வடிவெழுத்துக்கள்

1)	உயிரெழுத்து	(அ—ஔ)	11
2)	மெய்யெழுத்து	(க்—ள்)	18
3)	அகரஉயிர்மெய்	(க—ன)	18
4)	இகரஉயிர்மெய்	(கி—னி)	18
5)	ஈகாரஉயிர்மெய்	(கீ—னீ)	18

6) உகரஉயிர்மெய்	(கு—னு)	18
7) ஊகாரஉயிர்மெய்	(கூ—னூ)	18
8) ஞு, ஞூ, ரு, ணை, ணா, லை, ளை		7
9) உயிர்க்குறி (ா, ெ, ே, ன)		4
10) ஆய்தம் (ஃ)		1
		131

குறிப்பு:

ஒ+ள - ஔ' ஆவதால் உயிர்வடிவம் 11 எழுத்தாகக் கூறப் பட்டது.

ஒலியெழுத்துக்கள்

1) உயிரெழுத்து	(அ—ஔ)	12
2) மெய்யெழுத்து	(க்—ன்)	18
3) உயிர்மெய்யெழுத்து	(க. னௌ)	216
4) ஆய்தவெழுத்து	(ஃ)	1
	ஆக	247

இவை தமிழ்மொழியின் வரிவடிவும் ஒலிவடிவுமாகும். மேலே கண்ட 131 வரிவடிவில் இருந்து

உயிர் நெட்டெழுத்துக்கள்	7	(ஆ, ஈ போன்றவை)
ஈகார உயிர் மெய்	18	(கீ, சீ, பீ, போன்றவை)
ஊகார உயிர் மெய்	18	(கூ, சூ, தூ, போன்றவை)
ஓகார உயிர் மெய்	18	(கோ, சோ, தோ போன்றவை)
	61	

ஆக 61 வரிவடிவங்கள் காலின் துணையால் அச்சுக்கோர்ப் பில் இருந்து விடுபடுகின்றன. மீதம் 70 வரிவடிவங்களே உள்ளன.

இந்தக் காவின் துணையினால் ஏற்படுகின்ற ஒரு மாற்றம் அச்சகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பெரும் வெற்றியே.

தட்டெழுத்துப் பொறி:

தட்டெழுத்துப் பொறியைப் பொறுத்தமட்டில் ஊகாரமாகிய கூ, சூ, பூ போன்ற 18 எழுத்துக்களும் உயிர் நெட்டெழுத்து ஏழுமே விலக்கப்படுகின்றன.

தமிழ்த் தட்டெழுத்துப் பொறியில் மொத்தம் 46 தட்டுக் கம்பிகள் உள்ளன. அதிலும் னா, ணா, றா, லா, போன்ற எழுத்துக்களில் உள்ள கால் அனைத்திற்கும் ஒரே தட்டுக் கம்பியில் அடித்து முடிக்கப்படுவதால் அவை ஐந்தும் போக 13 எழுத்துக்களே விலக்கப்படுகின்றன. இது ஒரு சாதனைதான் எனினும் பெரும் வெற்றி என்று சொல்வதற்கில்லை.

குறளில் புதுமை:

இருப்பினும் மேலே சொன்ன எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைத் தங்குதடையின்றி ஏற்றுக்கொள்வதால் ஓரளவிற்கு வெற்றி கிட்டவே செய்கிறது. இதன்படி ஓரிரு குறளைக் காண்போம்:

"கெெக்கெெக்க குாம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தெெக்க சிார்த்த விடத்து"

"கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து"

"குாத்தாட் டவய்க் குழாத்தற்றே பெருஞ்செல்வம்
பெொக்கும் அதுவிளிந் தற்று"

"கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று"

அதிக அளவு சீர்திருத்தத்தை விரும்பாவிடினும் இந்த அளவிற்கு ஏற்றுக்கொண்டாலும் தமிழ்மொழி வளமடையும் என்பதே என் கருத்து.

மேலும் புதுமை:

இனி மேலே காட்டிய ஐந்து உயிர் பதினெட்டு மெய்களுக்குள்ளாகவே ஆங்கில மொழி எழுத்துக்களைப்போல 24 வரி வடிவ எழுத்துக்களுக்குள்ளாக யாவற்றையும் செய்யமுடியும்.

அக்கருத்தைப் படிக்கும்போது படிப்பவர்களுக்கு ஆத்திரமோ ஆயாசமோ ஏற்படக்கூடாது.

24 வரிவடிவும்
5 குறியீடுகளுமே போதுமானது.

க—முதல் ன வரை	18 உயிர்மெய்
அ—ஔ வரை	5 உயிர்
ஃ ஆய்தம்	1
	24

குறியீடுகள் 5.

மெய்ப்புள்ளி	1	(.)
இகரஓசைவிலங்கு	1	([)
உகர ஓசை விலங்கு	1	(ᑭ)
கால் (ா)	1	(ா)
ஒரு சுழிக் கொம்பு	1	(ெ)
	5	

இவ்வைந்து குறியீடுகளும் மெய், இகர, உகர, ஆகார, ஈகார, ஊகார, ஏகார, ஓகார ஓசைகளைக் காட்டுவனவாக அமைத்துக் கொள்ளுதல்வேண்டும்.

எப்படி?

க-வின் மேல் புள்ளி வைத்தால் மெய் ஆகிறது. (க்)

க-வின் மேல் சுழியில்லா விலங்கிட்டால் இகர ஓசை தருகிறது. (கி)

க-வொடு காலைச் சேர்த்தால் ஆகார ஓசை தருகிறது (கா)

க-வொடு சுழிகொண்ட விலங்கிட்டால் உகர ஓசையாகக் கொள்ளவேண்டும். (கு) (கீ)

அதனொடு 'கீ' காலைச் சேர்த்தால் ஊகார ஓசையாகக் கொள்ளவேண்டும் (கூ)

க-வின் முன்னால் ஒரு சுழிக் கொம்பு பெற்றால் எகர ஓசை பெறுதல்வேண்டும்' 'கெ'.

அதனொடு கால் பெற்றால் ஏகார ஓசையாகக் கொள்ள வேண்டும். 'கொ' (கே)

க-வின் முன்னால் இரண்டு ஒரு சுழிக்கொம்பு பெற்றால் ஒகர ஓசை தருதல் வேண்டும். ('கெ' கொ)

அதனொடு கால் சேர்த்தால் ஓகார ஓசை கொடுத்து உச்சரிக்க வேண்டும். 'கெ' (கோ)

ஈகார ஓசை உகர ஓசையாக மாறுதல்:

இதனால் இன்றைய வரிவடிவில் ஈகார ஓசை பெறுகின்ற எழுத்துக்கள் எல்லாம் உகர ஓசையாக (குறில்) மாற்றப்படுகின்றன.

ஏன்எனில் நெடுமையாக உணர்த்த நாம் ஏற்கனவேயே 'காலின்' துணையைக்கொண்டுவிட்டோம். எனவே '(ͦ)' சுழிப் போடுகூடிய மேல்விலங்கிற்கு வேலை யில்லை. இடமில்லை.

சிரமமில்லை:

எப்போது கால் (கா ா) ஈகாரத்தின் ஓசையைப் பிடித்துக் கொண்டதோ (கிரரீ) கீரி அப்போது இது புதிதாக உகர ஓசைக்கென ஆக்கப்பட்ட ஒரு குறியீடாக மனத்தில்கொள்ளுங்கள். இதில்ஒன்றும் சிரமமில்லை.

க.—அகர ஓசை

கி.—இகர ஓசை

கீ.—உகர ஓசை (கு)

பழக்கத்திற்கு அடிமையா?

இன்று கீ, கீ என்று சொல்லிப் பழக்கப்பட்டுவிட்டதால் அதனை கு. கு என்று சொல்ல வராமல் இருக்கலாம் அல்லது வேண்டா வெறுப்பாக இருக்கலாம். கேலிக்குரியது என்று எள்ளுதவற்குரியதாக இருக்கலாம் இருப்பினும் வளரும் தலைமுறைக்கு 'கீ' என்ற வரிவடிவை 'கு' என்று கூறி 'கீ' என்பதனை அதன் நெடுமை 'கூ' என்று கூறிப்பாருங்கள். அது பழக்கத்திற்கு மிக எளிதில் மிக விரைவாய் வந்துவிடும்.

சிக்கல் நிறைந்த உகர எழுத்து

தமிழ் மொழி எழுத்துக்களில் அதிகச் சிக்கல்களையும் வேறுபாடுகளையும் தரும் எழுத்துக்கள் உகர ஒசையுடைய கு, சு, டு, து, பு, று, என்பனபோன்றகுறுமையும் நெடுமையும்தான். மற்ற இகர, ஈகார, எகர, ஏகார, ஒகர, ஓகார எழுத்துக்கள் எல்லாம் சில குறியீடுகளை முன்னே பின்னே பெற்று வரிவடிவம் பெறுகின்றன. எனவே அவைகளைக் குறிக்கத் தட்டெழுத்துப் பொறியில் தனித்தனி வரிவடிவங்கள் தேவையில்லை.

ஆனால்உகரஊகாரஓசைகளுக்குத் தனித்தனித்தட்டுக்கம்பிகளும் வடிவங்களும் அமைத்தே ஆகவேண்டும். ஆகவேதான் பெருஞ்சிக்கலும் இடர்ப்பாடும் நேருகின்றன.

மேலே சொன்ன என் கருத்துப்படி ஈகார ஓசைக்கு இப்போது நாம் வழங்குகின்ற குறியீட்டை உகர ஓசைக்கு உரியதாக ஆக்கிக்கொண்டால் 24 எழுத்துக்களிலும் ஐந்து 5 குறியீடுகளிலும் தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் குறைக்கப்பட்டுவிட்டது. இது ஆங்கிலத்தட்டெழுத்துப்பொறியில் இருப்பதைக்காட்டிலும் எல்லா வகையிலும் குறைந்த வரிசைகளையே பெறுகின்றன.

தட்டெழுத்துக்கருவியில் சிக்கனம்.

ஆங்கிலத் தட்டெழுத்துக் கருவி 44 வரிசைகளையும்
தமிழ் தட்டெழுத்துக் கருவி 46 வரிசைகளையும் கொண்டுள்ளது.

இப்புதிய முறையினால்

1.	உயிர்	5
2.	அகர உயிர் மெய்	18
3.	மெய்ப்புள்ளி	1
4.	ஒரு சுழிக் கொம்பு	1
5.	இகர விலங்கு	1
6.	உகரவிலங்கு	1
7.	கால் (ா)	1
8.	எண்	10
9.	குறிகள்	20
10.	ஆய்தம்	1
	மொத்தம்	59

ஒரு விரலுக்கு இரண்டு எழுத்துக்கள் வீதம் அமைத்தால் 30 தட்டுக் கம்பிகளுக்குள்ளே முடிந்துவிடுகிறது.

இது ஆங்கிலத் தட்டெழுத்துப் பொறிக் கைவரிசைகளைக் காட்டிலும் 14 குறைவதால் மிக எளிமையாகவும் விரைவாகவும் செயல்பட ஏதுவாகும்.

எனவேதான் இதினினும் யாரும் இனிச் சுருக்க முடியாது என்று கூறினேன்.

இனி உகர ஓசைகளுக்கு திரு: தெ. பொ. மீ. அவர்கள் கூறியதுபோல் ¬; ୬ என்ற குறியீடுகளை க, ச என்ற அகர மேறிய உயிர்களில் கொள்வோம் என்றால் குறியீடுகள் அதிக மாகிக்கொண்டே போகின்றதேயன்றிக் குறைந்தபாடில்லை.

மேலும் சமக்கிருதம் தமிழின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் என்ற ஐயஉணர்வு தமிழர்களுக்கு இருக்கும்போது அக்குறிகளைக் கடன் வாங்கித் தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு உயிர்கொடுக்கவேண்டும் என்ற அவசியமே இல்லை. தமிழர்களின் உணர்ச்சியைத் தட்டிப் பார்க்கும் நிலைமையும் தேவையில்லை.

தமிழிலே முடியவில்லை என்றால் அல்லவா கடன்வாங்க முற்படுதல் வேண்டும்? எனவே இதுகாறும் கூறியவற்றால்,

உயிர்	—	5
மெய்	—	18
குறியீடுகள்	—	5
ஆய்தம்	—	1

ஆகியவற்றாலேயே தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை அமைத்துவிட முடியும் என்று காட்டியிருக்கின்றேன்.

துணிவு வேண்டும்.

முழுக்க முழுக்க இப்போது ஈகார ஓசை தரும் வரிவடித்தைத் துணிந்து உகர ஓசையாக ஒலிவடிவு கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கின்றேன். தமிழ் உலகம் சீற்றம்கொள்ளாமல் சிந்தித்தால்அன்றிச் சீர்திருத்தத்தைக் காணுதல் அரிதாகும். அதன் வழியில் மாறிய வடிவங்களை மீண்டும் ஒருமுறைபாருங்கள்.

உயிர்:- அ, அா, இ. இா, உ, உா, எ, எா' ஒ, ஒா, அய், அவ், ஃ.

உயிர் மெய்:

குறில்	நெடில்
க	கா அகர ஓசை
கி	கிா இகர ஓசை
கீ (கு)	கீா (கூ) உகர ஓசை
கெ	கொ (கே) எகர ஓசை
கொ (கொ)	கொா ஒகர ஓசை

இவ்வாறே மற்றைய மெய்களோடும் புணர்த்துப்பெருக்கிக் கொள்க.

சேர்மைப்பாடு:

இதனால் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய வரிவடிவம்

உயிரில்	5	உண்மையில் க, கி, கீ (கு) என்ற மூன்றே)
மெய்யில்	18	
ஆய்தம்	1	
	24	

இருபத்து நான்கே குறியீடுகள் ((.) ொ; [; ெ; ா;) ஆகிய ஐந்தே. எனவே இருபத்து ஒன்பதே வரிவடித்திற்குள் தமிழ் எழுத்துக்களில் சீர்திருத்தம் செம்மைப்படுத்தப்பட்டுவிடுகிறது என்பதை உணரவேண்டும்.

என் வழியில் குறள்:

இதனடியில் ஓரிருகுறளினைக் காண்போம்.

“ெகக்ெகக்க கிாம்பிம் பரிவத்தி மற்றதன்
கீத்ெதக்க சிாத்த விடத்தி”

“கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து”

“கிாத்தாட் டவய்க்கிழாத் தற்றொ பெருஞ்செல்வம்
ெபொக்கிம் அதிவிளிங் தற்றி”

“கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிங் தற்று”

மேற்காட்டிய வரிவடிவ முறையே தமிழக மக்களுக்கு அவ்வளவு விரைவில் செறிமானம் ஆகா என்பதை அறிவேன்.

இருப்பினும் திருவாளர் புலவர் குழந்தை காட்டிய முறைக்கும் திருவாளர்குற்றாலம் காட்டியமுறைக்கும், திருவாளர் திருஞானசம்பந்தன், திரு. தெ. பொ. மீ அவர்கள் ஆகியோர் மாறுபட்டுக்காட்டிய முறைக்கும் நான் தமிழ்வரிவடித்தில் இருந்து வெகு தூரம் விலகிச் செல்லாமல் இருப்பதில் ஒரு மகிழ்ச்சி.

இருப்பதையே மாற்றியுள்ளேன்

மேலும் இருக்கின்ற எழுத்துக்களை வைத்துக்கொண்டே செய்துள்ளமை அதனினும் மகிழ்ச்சி. மேனும் ஒரு புதிய கருத்தைக்கடைசியாகக் கூறவிரும்புகிறேன். தமிழின் நெடுமையை” உணர்த்த, காலின் (ா) துணைமையை நாடச் சொன்ே அதனால் ஏற்படும் பல்வேறுவிதமான இவாபங்களையும் எ கூறினேன். காலுக்குப்பதிலாக வேறொரு மு கொள்ளலாம்: கணிதத்தில் இரட்டிப்பு மடங்கினை

வெண்களின் மேலே 2 என்ற எண்ணினை இடுவது உண்டல்லவா? அதுபோலவே குற்றெழுத்துக்களின் நெடுமையை உணர்த்து கின்ற இடங்களில் அதன்மேலே 2 என்ற எண்ணைப்போட்டுவிட் டால் அக்குறில் நெடுமையாகிறது *

இரண்டு (2) என்னும் எண்ணுள்ள குறில்களைப் படிக்கும் போது நெடுமையாகவே நாம் உச்சரித்துப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். இதனால் பலகுறியீடுகள் விலக்கப்படுவதும் தமிழுக்கு இலாபம் தருவதுமான செயல் நடைபெறுகிறது.

உதாரணமாக

அ2டு	—	ஆடு
வி2டு	—	வீடு
உ2ர்	—	ஊர்
எ2ர்	—	ஏர்

என்பனபோன்று அமைக்கலாம். அறிஞர் உலகம் சிந்திக்க வேண்டுகின்றேன். இங்கே எழுத்துக்கள் சிதையவில்லை குறி யீடுகளே விலகி எண்ணைப்பெறுகிறது என்பதை உணர வேண்டுகிறேன்.

எண்ணில் குறள்

"ய2த2னும் ந2ட2ம2ல் உ2ர2ம2ல் என்னொருவன்
ச2ந்துணையும் கல்ல2த வ2று"

"யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு"

"பிறவிப் பெருங்கடல் நி2ந்துவர் நி2ந்த2ர்
இறைவ னடிசெ2ர2 த2ர்"

"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார்"

இவை யாப்பிலக்கணத்திற்கும் பொருந்திவரும் உண்மை ம் அறிதல் வேண்டும். இம்முறையினாலும் ஆகாரநெடுமை,

---

த்து வழங்கிய சான்றோர்: கி. பழநியப்பன், மதுரை.

ஈகார நெடுமை, ஊகார நெடுமை ஏகார நெடுமை, ஓகார நெடுமை எழுத்துக்களாகிய 90 நெட்டெழுத்துக்களின் வரிவடிவம் நீங்குகின்றது.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல்
குறியீடுகளில் காலும் (ா)
ஈகாரக் குறியீடும் ('ீ') பழைய முறையில்
ஊகாரக் கீழ்விலங்குகளும் (யூ, சூ, பூ) போன்றவை
ஏகார
ஓகார } இரு சுழிக்கொம்பும் (ே)
நீங்கி விடுகின்றன, என்பதனை அறிந்துகொள்க.

இலக்கியத்தைக் கணிதமாக்கும் முறையல்ல இது. எனினும் சுருக்கம் என்னும் முறையில் கூறப்படும் கருத்துக்களே, உங்கள் சிந்தனைக்கு வேலை தந்துள்ளேன். அறிஞர் பெருமக்களே! தமிழ் அன்பர்களே! குறை நிறைகளைக் கூறுங்கள். மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

முடிவுரை:

என் முடிவினை இதனினும் சிறந்த தமிழ் மரபு கெடாத ஒரு முடிவினை யாரும் சொல்ல முடியும் என்றால் வரவேற்கிறேன்.

முயன்று பாருங்கள்.

—o—

வான்வெளிச் செலவில் பெருவாழ்வு

திரு. வ. வடலூரான், பி. ஏ.,
(தமிழ்ப் பேராசிரியன், க. செ. கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி)

1. விழிப்பு

பூமண்டலத்தின் புதியவிழிப்பு தமிழகத்திலே தொடங்கும் உலகத்திலுள்ள மதபேதங்களை எல்லாம் வேருடன் களைந்து, சர்வ சமய சமரசக் கொள்கையை நிலைநாட்ட வேண்டுமானால் அதற்குத் தமிழ்நாடே சரியான களம். 'எம்மதமும் சம்மதம்' என்றார் இராமலிங்கசுவாமி.

இது 'தமிழ்நாட்டின் விழிப்பு' என்ற தலைப்பில் நம் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதியார் கூறியது. பூமண்டலம் அனைத்துக்குமே புதிய விழிப்பு அருளும் முதல்வர் இராமலிங்கர் என்பது கனிவுயர நினைவு கூரத்தக்க சிறந்த செய்தியாகும். ''சகமனைத்தையும் திருத்தவே யுகமனைத்திற்கும், முதல் மகனாக என்னை ஆண்டவன் வருவித்தான்; வந்தான்; அருள்பெற்றேன். பெருவாழ்வு வாழ்கின்றேன்'' என்று வள்ளல் பெருமானே கூறுகிறார்

''அகத்தே கறுத்துப் புறத்து வெளுத்திருந்த
உலகரனைவரையும்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க சங்கத்து
அடைவித்திட அவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்திடுதற்கென்றே
என்னையிந்த
யுகத்தே இறைவன் வருவிக்க உற்றேன் அருளைப்
பெற்றேனே''

இப்பாடலின் பொருளே பாரதியார் கருத்தையும் நன்கு உறுதிப் படுத்துகின்றது:

"வான்வெளிச் செலவில் பெருவாழ்வு" என்பதற்கு இரு பொருள் உண்டு இன்று நடைபெறும் வான்வெளிச் செலவும் பெருவாழ்வுக்குரிய விழிப்புணர்வைத் தந்தே தீரவேண்டும். அதனால் வான்வெளியில் கட்டுறுதி பெறும் உடலும் உள்ளமும் கூடி மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற ஆர்வம் பெருகும் இது ஒரு பொருள் மற்றது அருளாளர் வான்வெளிச் செலவு பற்றிய உண்மை உணர வைப்பது. இதனையே இக்கட்டுரை விழிப்புடன் நோக்கி விளக்கமுயல்கிறது. இடையிடையே அதனையும் குறிப்பிட நேரும். 'கலைக்கதிர்' வெளியீடும் திரு உதயமூர்த்தி ஏடுகளும் அறிவியல் விளக்கங்கள் தர இயன்ற அளவு முயன்றிருக்கின்றன. அவற்றையும் வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப் பாட்டையும் வாசகர்கள் கற்றுப் பயனடையவேண்டும். அவை பாடமாக அமைக்கப்பெறவேண்டும் என்பது இக்கட்டுரையாளர் கருத்து. அதுவே தக்க விழிப்பருளும்.

2. ஆக்கம்

அவற்றையும் அறிவியல் விளக்கங்களையும் தனி நூலாகவே விரித்துணர வேண்டும். இக்கட்டுரை திருவருட்பா ஆராய்ச்சியில் கண்ட ஒரு பெரும் சிக்கலை ஓரளவு தெளிவுற வைக்க வேண்டும் எனவே முயல்கின்றது. இனி அதனையே நோக்கலாம்.

ஒரு கணக்கு; மிக அரிய கணக்கு; பல ஆண்டு பலரை ஏமாற்றிய கணக்கு, ஒருவன் அதனுடன் போராடுகிறான். அப்படியே அயர்ந்துறங்கிவிடுகிறான். வைகறையில் விழித்த உடன் விடைகண்டு அறிவுலகை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறான்: இது அறிவுலகில் பொதுவாகப்பலமுறை நிகழ்ந்ததேயாகும். அடிமனம் செய்கிற அற்புதங்களில் இது ஒன்று.

இப்படியே 'இயூகிலிதின் தனிமங்களின் சிக்கல் பல தீர்க்கப்பெற்றன. புதிய பூங்கணிதம் மலர்ந்தது. நியூத்தன் தொடரியலும், ஐன்சித்தின் ஒன்று புலக்கோட்பாடும், சுதர்சன் ஒளிச் சீரியலும், இவ்வாறே உருவாயின. 'காணுகின்ற கண்

களுக்கு' என்று தொடங்கும் திருவருட்பாச் செய்யுள் அத்தகைய பலவற்றை நினைவூட்டும்.

திருவருட்பாவில் 'வரம்பிலின்பம்' 'தோழிக்குரிமை கிளத்தல்' முதலிய பல செய்யுட்களில் பெருவாழ்வு பற்றிய பல குறிப்புக்கள் நிரம்பியுள்ளன. முன்னதின் 23வது செய்யுள் 'மண்ணுதி ஐம்பூத வகை இரண்டு' என்கின்றது. 'மூன்றைந்து நாலொடு மூன்றெட்டு' 15+4+24—43. சாகாக் கலையின் நிலை என உணர்த்துகின்றது. பெருவாழ்வுக் கலையின் 43 நிலையினை எவ்வாறுணர்வது? இது ஒரு பெரும் சிக்கல்நிறைந்த வினவாகும். இந்த எண்கள் மூன்றும் எவைகளைக் குறிக்கின்றன? என்று பல ஆண்டுகள் தேடினேன். திரு. ஆ. இளங்கண்ணனார் அருட்பா பதிப்பு நூல் 12 உள்ளன. அவற்றைக்கொண்டு டாக்டர் பட்டத்திற்கு அருள்பா ஆராய்ச்சி நிகழ்த்த நேர்ந்தது அப்போது அமைக்கப்பெற்ற அட்டவணைகளில் ஒன்று ஓரளவு ஒளிதரு கிறது ஆனல் முற்றும் உணர்த்தும் விடைகண்டு விட்டேன் என்ற முனைபபில்லை அது இருக்கவும் கூடாது. முனைப்பற்றவர் போர்முனையே ஒளிநெறி இயக்கமாகும்.

'அவனே துணை' என்பது வாய்மொழி. இதில் 'அ'—அட்ட வணை, வ—வரைபடம், நே—நேரியம், நேர்தல் என அமையும். அட்டவணை அளவில் இங்கே விளக்கம் தரலாம். அவ்வளவே. மற்றிருபடி ஏறின் கணிதக் கட்டுரையாகிவிடும். செய்யுளும் எண்ணும் பலரை இன்று மருட்டுகின்றன என்பர். அவை மருட்டுவனவல்ல—தெருட்டுவனவே.

வெளி 12	நுகர்வுநிலை 19	உணர்வுநிலை 5	வகை 4	தனிமம் 36+7
1. பொருள் 2. துகள் 3. உயிர் 4. கலை 5. தூய	1. நனவு 2. கனவு 3. துயில்	உயிர்	தா மூ ல க	1. நிலம் 2. நீர்
1. உயர்பொருள் 2. ,, துகள் 3. ,, உயிர் 4. ,, கலை 5. ,, களங்கமறு	1. நனவு 2. கனவு 3. துயில்	களங்கமறு	உ ய ரு ல க	
6. பர	1. நனவு 2. கனவு 3. துயில்	ஒளி	உயிர்	
7. பரம்பர (1)	1. நனவு 2. கனவு 4. அறிதுா (1) 5. இன்துா (2)	குரு	அருள்	35 வலு 36 பொருள் 37 களங்கமறு குருஅறிதுா
8. பராபர (2) 9. நடு (3) 10. தற்பர (4) 11. பெரு (5) 12. பேரின்ப (6)	1. நனவு 2. கனவு 3. துயில் 4. அறிதுா (3) 5. இன்துா (4)	இறை	இறை	43 க. சி. இன்துா

துரியம்	— அறிதூ (தூய அறிவு)	பகுதி	— துகள்
துரியாதீதம்	— இன்தூ	சத்தி	— வலு
சிவ	— இறை	பெருஞ்சுகம்	— பேரின்பம்
நிர்மல	— களங்கமறு	தத்துவம்	— தனிமம்
பூத	— பொருள்	சிவம்	— பொருள்
			— செம்பொருள்

3. விளக்கம்

அணையா விளக்கு

ஆம்; இராமலிங்கர் — இராம்மோகனர் — தயானந்தர்— இராமகிருட்டினர் போன்று .... வைதிக மாளிகையில் பிறக்காமல், கருணீகர் குலத்தில் தோன்றினர். அதனால் சீர்திருத்தப் புரட்சியைத் தோற்றுவித்தார் அருட்சோதிச் சுடர்......என்றும் அணையாவிளக்கு என்பது 'வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு தரும் செய்தி.

அட்டவணை 5 கட்டங்களில் 3 ல் பொதுநுகர்வு நிலைகளுள. எனவே 5×3—15. 19 ல் மீதி 4 கோடிடப் பெற்றுள்ளன. அந்நான்குடன் முன்உள்ள 6 ம் பெருக்க 6×4—24 கிடைக்கும். தனிமத்தூணில் 43 வேறுவகையில் அமைவது காணலாம். ஆகலின் 15+4+24—43 என அமையும். இவ்விளக்கம் ஒவ்வொன்றிலும் அன்பு, அருள் இன்பு என்ற மூன்றும் பொருந்தின் 43×3—129 உள் நிலைகளை ஓர்தல் நேரும்.

அமுதநிலை 5+7+8+9+14—43 எனவும் 13+16+14—43 எனவும், அருட்பெருஞ்சோதி அகவல் குறிக்கிறது. திருவடிப் புகழ்ச்சியும், ஆணிப்பொன்னம்பலமும், வேறுவகை பல கொண்டும் இதே 43 நிலைகளை விளங்கவைக்கும். அனைத்தையும் தனி நூலாகத் தொகுத்துணர முயல்வோம். வாழ்வுயர ஓரேவழி அதுவே.

சாகாக் கலை

சாகாத கல்வியிலே தலையான நிலையே
சலியாத காற்றிடைநின் றொலியாத கனலே

ஏகாத புனலிடத்தே யிடியாத புவியே
ஏகாத மந்திரத்தே பேசாத பொருளே
கூகாவென் றெனைக்கூடி யெடுக்காதே யென்றுங்
குலையாத வடிவெனக்கே கொடுத்ததனி யமுதே
மாகாதலுடையார் ள் வழுத்துமணிப் பொதுவில்
மாநடஞ்செய் யரசேயென் மாலையுமேற் றருளே.

மேற்குறித்த இருவகை ஐம்பூதங்களில் உயர்வகையில் அடங்கும் மூன்றிங்கே விளக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று சாகாத் தலை (அழியா நிலம்) இரண்டாவது வேகாக்காடு (சீர்பெற்றுயர்த்தும் வளி); ஈற்றது போகாப்புனல் (பெருவாழ்வு தரும் அமுதநீர்) இவை ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தொடர்பும் இங்கே காணலாம். நான்காவது ஐந்தாவது உயர்பூதங்களே ஆண்டவன் திருவடிகளாக அமைகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று மூவகை ஒளியையும் மற்றது அழியாமை தரும் மின் காந்த நிலையாம் விசும்பையும் குறிக்கும். சீர்காழிப் பிள்ளையாரும், ஆளுடைய அடிகளும் பெற்றபேறு மேற்குறித்த செய்யுள்தரும் பெருவாழ்வேயாகும்.

சுவை இலக்கியம்!

புலவர். தி. நா. அறிவுஒளி,
திண்டிவனம்.

கலையில் இரு வகைகள் உண்டு. வாழ்க்கைப் போராட்டத்தையும்—விறுவிறுப்பான நடைமுறையுலகையும் உணர்த்தும் கலை ஒருவகை. நடைமுறையுலகை மறந்து முற்றும் நீங்கிக் கற்பனையுலகில் திரியும் கவின் கலை மற்றொரு வகை. நிகழ்கால வாழ்க்கையை மறந்து, புறக்கணித்து இன்பம் மலிந்த கவின் கற்பனை வாழ்வில் திளைக்கச் செய்யும் கற்பனைக் கலையைப் படைப்பதும் சுவைப்பதும் மானக்கேடானதோ; இழிவானதோ அன்று. ஆயின், அக்கற்பனையின் வேர் வாழ்க்கை நிலத்தில் விளைந்து தோற்றந்தரவேண்டும். கற்பனை இலக்கியத்தில் சுவைஞன் துய்க்கும் மெய்ப்பாடுகள், உணர்வுகள், எழுச்சிகள் மெய்வாழ்க்கையில் துய்ப்பவற்றோடு ஒத்தனவாக அமையுமாறு இயற்றப்பெற வேண்டும்.

நம்பத்தகாதது மட்டுமே கற்பனையெனக் கருதுபவர் பிழையான கருத்துடையவரே. நம்பிக்கை, நம்பாமை மக்கள் மனவியல்புக்கும் உள்ள ஆற்றலுக்கும் ஏற்ப அமைபவையே தவிரத், தாமாக அமைபவையோ, நிலைபெறுபவையோ அல்ல! நம்பத் தக்கதையும் கற்பனை வளம் செழிக்க இலக்கியமாக்க முடியும். அப்போது அது கற்பனை இலக்கியமேயாம்.

நெருப்பைக் கையில்எடுத்துச் சாறுகப் பிழிந்து அந்தத் தழற்சாற்றுக் குழம்பைக் கைநிறைய அள்ளியெடுத்துச் சந்தனம் போல ஒரு பெண்ணின் மார்பில் பூசினாளாம் ஒரு தோழி. இச்செய்தியில் நம்பாமை—நம்பும் தன்மை இரண்டும் இழைந்திருப்பதை எண்ணவேண்டும். நந்திக் கலம்பக ஆசிரியர்,

"செந்தழலின் சாற்றைப் பிழிந்து செழுஞ்சீதச்
சந்தனமென் றூரோ தடவினர்"—என்று பாடும்போது

இதைப் பொய்யென்று கருதி 'நம்பமுடியாதது' எனப் புறக் கணிக்கமுடியாது. உணர்ச்சியின் சிமையத்திலே ஓர் ஒப்பற்ற பெண்ணுள்ளம் குமுறிப் பொங்கிக் கொந்தளித்துக் கூறும் காதலேக்கக் கனிவு மொழியென உணர நம்முள்ளம் விழைகிறது. அந்த அன்பேக்கச் சுவை நம்மையே பிசைந்து பிழிந்து உணர்ச்சிச் சாறுக்குகிறது.

கற்பனையிலக்கியப் படைப்பால், உலகியல் வாழ்வில் நாம் எட்ட முடியாத, அடைய முடியாத உணர்வு, வாழ்வடைவு திறம், நினைவு வளம் ஆகியவற்றைச் சுவைத்துக் கற்று மகிழ முடிகிறது. இந்தப் பெரும் பயனை எண்ணும்போது கற்பனைக் கவினிலக்கியத்தின் அருமை தெற்றெனத் தெளிவாகும்

அடுக்கடுக்காகப் பொங்கியலையெறியும் புலமைக் கற்பனையின் பேரழகைச் சுவைக்கும்போதுதான் அகமும் உணர்வும், அறிவின் நயத்தோடு இணைந்து பணிசெய்யும் வியப்பின் மேன்மை விளங்கும்!

'நகை' என்றால் 'சிரிப்பு' என்ற பொருள் நமக்குத் தெரியும். ஓர் அழகியின் நகை எவ்வாறிருந்தது என மேதைப் புலவர் சுப்பிரதிபக் கவிராயர் வருணகுலாதித்தன் மடலில் விளக்குகிறார். அவர் விளக்கம் கற்பனையின் பேரொளியை நம்மறிவில் ஒளியிட்டுக் காட்டுகிறது.

வீசுகதிர்— "முத்தாகித் தோகை முருந்தாகி முல்லைமுகைக்
கொத்தாகித் தந்தக் குருந்தரும்பி—வித்தாரம்
வாய்த்த பத்மராக மணியைத் தரம்பிரித்துத்
தேய்த்தொப்ப மிட்டுவைத்த சேர்வையெனக்
—கோத்துப்

பொருநிருப வேள்சிலையிற் பூங்காவி யென்ன
இருநிரையும் பூங்காவி ஏறி- உருகிமனம்
பூண நகைக்கும் புகழ்க்கொல்லி யம்பாவை
நாண நகைக்கும் நகையினாள்"—

(வருணகுலாதித்தன் மடல்)

கடல் முத்தைப்போன்ற, மயில் தோகையின் வெண்ணடிப் பகுதி (முருந்து)போன்ற, முல்லை மொட்டின் கொத்துப்போன்ற அவள் வாயப்பற்கள் முளைத்து அரும்பியிருந்தன. பத்மராக மணியை—அதன் தன்மையை ஆராய்ந்து பிரித்தெடுத்து அதைச் சாணையில் தேய்த்து ஒத்ததன்மை வாய்ந்த செப்பமுடையதாக்கி அம்மணிகளைச் சேர்த்துக் கோத்தாற்போல இருந்தன பற்கள். காமனின் வில்லிற்பூட்டிய 'காவி' என்ற மலரைப்போல மேல்வரிசை—கிழ் வரிசையாகிய பற்களில் தம்பலத்தின் அழகிய செந்நிறக்கறை ஏறியிருந்தது. காண்போர் உள்ளம் உருகும்வண்ணம், உள்ளமானது அப்பல்லின்பாற் தோன்றும் சிரிப்பை அணியாகப் பூணுமாறு சிரிக்கும் இலக்கிய—வரலாற்றுப் புகழ்வாய்ந்த கொல்லிமலையிலிருந்த அழகிய கொல்லிப்பாவைகூட இவள் சிரிப்பைக்கண்டு நாணமடையும்படி சிரிக்கும் சிரிப்பினளாம் அப்பெண்!

பெண்ணின் சிரிப்பில் ஒருபெருங் கவர்ச்சியுண்டு! அது மெய்யே அக்கவர்ச்சி நகையைப் பாட்டிலே கவர்ச்சி நடையிலே கற்பனையழகு. கவினொடு விளங்கப் பாடும்போது நாம் இன்பமும் வியப்பும் அடைகிறோம்.

வரலாற்றுக் கதைகள், வரலாற்று நாடகங்கள், பாவியங்கள் இத்தகு கற்பனைச் சுவை மிக்கவை. இன்றைய உலகை, வாழ்வை, சூழ்நிலையை முற்றிலும் மறந்து எங்கும் காணவியலாத் தனியுலகில் தன்னுரிமையோடு இனிமைச் சுவையில் திளைத்து மகிழும் வாய்ப்பு கற்பனைச் சுவையிலக்கியங்களில் மட்டுமே கிட்டுகிறது.

சுவை இலக்கியத்தின் பயனை நாம் எண்ணியுணரவேண்டும். 'நிகழ்காலத்தை மறந்து விடுதலைபெற்று மனஉரிமை பெற்றுச் சிறத்தல்' ஒன்றே சுவையிலகக்கியத்தால் நாம் பெறும் பெரும் பயனாகும்.

பயனற்ற, அறிவுக்கு முரணான பழம் புராணக் கதைகளுக்கும், கடவுட் டொடர்புடைய கதைகளுக்கும் கற்பனை இலக்கியத் தகுதியை உணர்த்துவது தவறாகும் அவை மூடநம்பிக்கையை உண்டாக்கி மக்களைச் சீர்குலைத்த வாய்மையை யாரும் மறைக்க

வியலாது. பல நூற்றாண்டுகளாக இனிய பயனில் நூல்கள் மக்களறிவில் இருளூட்டி மருட்டி வந்துள்ளமை மன்பதைப் பேரிழப்பாகும்.

சுவை இலக்கியத்தை உவகைக்காகச் சுவைக்கும் தன்மையை வறிதே எதிர்ப்போர் நடைமுறை எழுத்தொன்றையே இலக்கியம் என்று போற்றுகின்றனர். ஒருவகை இலக்கியப் பிரிவைப் போற்றும்போது மறுவகை இலக்கியப் பிரிவைத் தூற்றவேண்டியதில்லையன்றோ? அரசியல் கட்சியுணர்வு போலப் பிரிவினை மனப்பான்மை வளர்ப்போர் இலக்கிய நற்றுறையில் குழப்பம் விளைவிப்போராவர்!

சுவையிலக்கியமும், அகஉரிமையிலக்கியமும், நடைமுறை விளக்க எழுத்துக்களைவிடக் காலம்கடந்து நிலைபெறுபவையாக உள்ளன. நாடோடிக் கதைகள், பழமொழி—விடுகதைக்கதைகள், செவிவழிக் கதைகள், வரலாற்றுக்கதைகள், பழங்கால இலக்கியக் கதைகள் பல நூற்றாண்டுகளாக மக்களின் விருப்பத்திற்குரியவையாக விளங்குகின்றன.

அறிஞர், பேராசிரியர், பல்கலைக் கழகத்தினர் முயற்சியில்லாமல் தம்முரிமையோடும் தம் தனியாற்றலோடும் வளர்வன சுவைக் கற்பனை இலக்கியங்களேயாகும்.

'Ivor Brown' என்பவர் இலண்டனின் புகழ்மிக்க எழுத்தாளர் ஆவார். அவர் முதல் புதினம் 1915 இல் வெளிவந்தது. அதைத் தொடர்ந்து அரசியல், புதினம், நாடகம், எழுத்துக்கலை பற்றி நிறைய எழுதியுள்ளார். சீரிய நாடகத் திறனாய்வாளராகத் திகழ்ந்தவர் இவர். 1942 லிருந்து 1948 வரை The Observer இதழின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவர் 'And why not write of Daffodils?' என்ற கட்டுரையில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்:

"There are always two kinds of art. One faces, grips. and wrestles with life. The other runs away from, or atleast discreetly evades it. There is no disgrace in such a flight

into worlds of fancy free, which have a decorative value of their own, unless, of course, art does nothing else but skedaddle."

என் கருத்தின் நறும் பிழிவாக ஐவார் பிரவுனின் கருத்தும் வலியுறுத்தப்பட்டிருப்பது நோக்கற்குரியது.

உலா, மடல், காதல், தூது, பரணி, கோவை, கலம்பகம், மாலை, பள்ளு, குறவஞ்சி, அந்தாதி, நொண்டி நாடகம், மன்னர் மன்னர் கதைகள், இயல்பிலாத கற்பனைகள், நடைமுறை வாழ்வு நீங்கலான அழகுச்சுவைக் கற்பனைகள் ஆகியவற்றில் சுவையிருக்கிறது. மொழியின் ஒருவகை நுண்ணயம் புதைந்துள்ளது. அந்தப் பயனை நோக்கி இச்சிற்றிலக்கியங்களைச் சுவைக்க வேண்டும். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டுக்களைப்போல நனிவள பழம்மரபுள்ள, மெய்யுணர்வு வளமுடைப்பேரிலக்கியங்களோடு இவற்றை ஒப்பிடக்கூடாது. கழக இலக்கியச் சுவையும் நயனும் பயனும் ஆற்றலும் ஒப்பற்றது; ஒருபெருந் தனியுலகம் அவை! ஆனால், அதைக் கடந்து வளர்ந்த இலக்கியத் துறையின் தகுதியென்னவென்றும் எத்தகையதென்றும் இவண் ஆய்ந்தறிந்தோம்.

பொழுதுபோக்கு நூல்களுக்கும் சுவைக் கற்பனை இலக்கியங்களுக்கும் எண்ணற்ற வேற்றுமைகள் உள்ளன. சிலவகை ஒத்த தன்மைகளைக்கண்டு, இவற்றின் தனித்தன்மைகளையும், உணராமலிருத்தல் ஆகாது. மொழியருமை, கற்பனையாற்றல், மனவிடுதலை, பறக்கும் உரிமையுணர்வு, தன்னைமறந்த கலைச் சுவை, புதுஉலக வாழ்வு, இலக்கிய இன்பம் ஆகியவை சுவைக் கற்பனை இலக்கியத்தின் பயன் என்பதை இனங்கண்டுணர்ந்தால், பொழுதுபோக்கு நூல்களுக்கு இவ்வியல்புகளில்லையென உணரலாம்.

கற்பனையை வெறுப்பது மனஆற்றல் குறைவையும், சுவையுணர்வுக்கேட்டையும், சிறைப்பட்ட அறிவினையும்காட்டும்! விரிந்து பரந்த கலை—இலக்கிய உலகில் விடுதலையுணர்வுடைய விரிந்த சுவைத்திறனுய்வறிவோடு மொழிப்பயனைச்—சுவையை—அருந்தவேண்டும்!

சங்கச் செய்திகள்:

திருவள்ளுவர் ஈராயிரம் ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு இத்தமிழ்ச்சங்கம், கல்லூரி மாணவ மாணவியர்க்கெனத் திருக்குறள் கட்டுரைப் போட்டியும், உயர்பள்ளி, பயிற்சிப் பள்ளி மாணவ—மாணவியர்க்கெனத் திருக்குள் ஓவியப் போட்டியும், 6, 7, 8-ஆம் வகுப்பு மாணவ—மாணவியர்க்கெனத் திருக்குறள் கையெழுத்துப் போட்டியும், சிறைக் கைதிகளுக்கெனத் திருக்குறள் ஓவியப் போட்டியும் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இவற்றுள் ஓவியப் போட்டிகளுக்கான முடிவுகள் வருமாறு:—

உயர் பள்ளி மாணவ—மாணவியர்:

முதற் பரிசு:- பொற் பதக்கம்	இரா. மோகன்தாசுமுங்காரி. தி. அ. இராமலிங்கம்செட்டியார்உயர்பள்ளி கோவை-11.
இரண்டாம்பரிசு:- வெள்ளிப்பதக்கம்	சி. தங்கவேல், ஒன்பதாம் வகுப்பு, கழக உயர்பள்ளி, வடகாடு அஞ்சல், ஆலங்குடி வட்டம், திருச்சி மாவட்டம்.
மூன்றும் பரிசு:- வெள்ளிப்பதக்கம்	ஜெ. மனோன்மணி, இறுதியாண்டு மாணவி, புனித சிலுவை மூத்தோர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி, பொன்மலை, திருச்சி-4.

ஊக்கப் பரிசுகள் 5

1. அ. சு. வேலுச்சாமி, மூத்தோர் முடிவாண்டு, அரசினர் ஆதார ஆசிரியப் பயிற்சிப் பள்ளி, பரிவில்லிக் கோட்டை அஞ்சல், (வழி) கடம்பூர், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

2. பொ. கோட்டீசுவரன், இறுதியாண்டு 'இ' பிரிவு, அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிப்பள்ளி, எழும்பூர், சென்னை-8

3. சோசப், பார்ஃச்டல் பள்ளி, புதுக்கோட்டை, திருச்சி மாவட்டம்

4. ஜி. தைலம்மாள், டி. வி. சுந்தரம் அய்யங்கார் உயர்பள்ளி, டி. வி. எஸ் நகர், மதுரை-3.

5. எஸ். ஆர். இராசலட்சுமி, ஒன்பதாம் வகுப்பு, 'உ' பிரிவு, ஓ. சி. பி. எம் பெண்கள் உயர்பள்ளி, தல்லாகுளம், மதுரை-2

சிறைக் கைதிகளுக்கான ஓவியப் போட்டி:

முதற் பரிசு.- ரூ. 100/-	து. ரா. மணி, ஆயுட் கைதி எண் 5001, மத்திய சிறை, திருச்சிராப்பள்ளி.
இரண்டாம் பரிசு:- ரூ. 50/-	அ. நா. பெருமாள், எண்: 16036. (ஆயுள் தண்டனை) மத்திய சிறை, கோயம்புத்தூர்.
மூன்றாம் பரிசு:- ரூ. 2[illegible]/-	அ. கோ. உமயலிங்கம், கைதி எண்: 4731, 'பி' வகுப்பு, சென்னை மத்திய சிறை, சென்னை-3.

இவைதவிர 23 (இருபத்து மூன்று) பேர்களுக்கு ஊக்கப் பரிசாகத் திருக்குறள் புத்தகம் ஒவ்வொன்று அனுப்பப்பட்டது.

1969-தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வில் (S. S. L. C.) மாவட்டப் பரிசு பெற்றவர்கள்

1. ஜா க்ரேஸ பெல்கலீஞடல்ஸ், அரசினர் பெண்கள் உயர்பள்ளி, மார்த்தாண்டம் (கன்னியாகுமரி மாவட்டம்)

2. மு. செயரத்தினம், அரசினர் பெண்கள் உயர்பள்ளி, சங்கரன்கோவில் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்)

3. டி. பாலகிருட்டிணன், ஆர். கே. ஸ்ரீரங்கம்மாள் கல்விநிலையம் உயர்பள்ளி கோயம்புத்தூர்-18 (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்)

4. A. மன்ணுதன், அரசினர் உயர்பள்ளி, தாசநாயக்கன்பட்டி (சேலம் மாவட்டம்)

5. R. பூபதி, அரசினர் உயர்பள்ளி, அதிகாரப்பட்டி (தர்மபுரி மாவட்டம்)

6. S. வேங்கடரமணன், பொன்னையா உயர்பள்ளி, திருச்சி (திருச்சி மாவட்டம்)

7. இரா. தையல்நாயகி, தூயசின்னப்பர் மகளிர் உயர்பள்ளி, மாயூரம் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்)

8. இரா. விசயரங்கன், அரசினர் உயர்பள்ளி, தேவிகாபுரம் (வடஆற்காடு மாவட்டம்)

9. ந. சுகுமார், அரசினர் உயர்பள்ளி, பெண்ணுகடம் (தென்ஞற்காடு மாவட்டம்)

10. சே. சுமதி, அரசினர் உயர்பள்ளி, நங்கைநல்லூர் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்)

11. N. கிருட்டிணமூர்த்தி, இந்து தியலாசிகல் உயர்பள்ளி, சென்னை-1 (சென்னை மாவட்டம்)

12. தி. இரா. திருவேங்கடராசு, அரசினர் உயர்பள்ளி, மலைப்பட்டி (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்)

13. பி. விசயஇராகவன், T.V.S. உயர்பள்ளி, T.V.S. நகர், மதுரை—3. (மதுரை மாவட்டம்)

1969-தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வில் (S. S. L. C.) மாநில முதற் பரிசு பெற்றவர்

1. இரா. தையல்நாயகி, தூயசின்னப்பர் மகளிர் உயர்பள்ளி, மாயூரம் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்)

வரப்பெற்ருேம்:

"இலக்கியம்"
(கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்)

ஆசிரியர்: ப. சுப்பையா, எழும்பூர், குளமங்கலம் அஞ்சல், மதுரை மாவட்டம்.

1—6—69 முதல் இவ்விதழ் வெளிவருகின்றது.

அரசியல் கலவாது கலை இலக்கியத் தொண்டாற்றுகின்றது. கவிதைகள் மிகுதியாக நன்கமைந்துள்ளன. கதைகளும் கட்டுரையும் உண்டு. அகவாழ்க்கைச் செய்திகளோடு புறவாழ்வைப் பற்றியும் கட்டுரைகளும் கதைகளும் வரும் இதழ்களில் அமையும் என நம்புகிருேம்.

வித்துவான் வி. சி. சீனிவாசன்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்

1969-புலவர் (பண்டிதம்) தேர்வு முடிவுகள்

புலவர் தேர்வு

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
		தேர்விடம்: மார்த்தாண்டம்	
		முதல் வகுப்பு இல்லை	
		இரண்டாம் வகுப்பு	
1	54	ஜி. தங்கரெத்தினம்	102
		மூன்றும் வகுப்பு	
2	2	இ. முத்தையன்	109
3	3	பூ. ஜார்ஜ	110
4	4	செ. யாக்கோபு	111
5	5	C, சிவஞானம்	112
6	6	எ- குருசையா	113
7	11	ஜெ. இராஜதாஸ்	114
8	12	சி. தர்மராஜ்	115
9	14	ஜெ. ஏசுதாசன்	116
10	18	அ. ஞானசிகாமணி	117
11	19	சா. சாம்அருள்தாஸ்	118
12	21	வ. பசுங்கிளி	119
13	23	பெ. சத்தியபாமா	120
14	25	ஏ. விமலா பொன்மலர்	121
15	26	ஜே. தங்கரெத்தினம்	122
16	27	T. சொற்ணம்	123

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
17	29	த. சமுத்திராபாய்	124
18	30	J. பேபி	125
19	33	N. ரெத்தினம்	126
20	34	பி. ஹெப்சி ஞானபுஷ்பம்	127
21	38	தே. மரியபுஷ்பம்	128
22	39	சி. ஓமனா	129
23	41	செ. முத்தம்மாள்	130
24	42	Y. ஒய்ஸ்லின் பயஸ் ஆனந்தம்	131
25	44	தே. பெல்லாள்	132
26	46	I. M. ரோஸம்மாள்	133
27	47	S. நாடாச்சித்தங்கம்	134
28	48	நே. மேர்ஸி அன்னபாய்	135
29	49	மு. கஸ்தூரியாய்	136
30	50	சி. இரத்தினம்மாள்	137
31	56	C. கமலாம்பாள்	138
32	57	K. கமலம்	139
33	58	இ. கிருஷ்ணம்மாள்	185
34	62	S. அன்பையன்	141

தேர்விடம்: திருப்பனந்தாள்

முதல் வகுப்பு இல்லை

இரண்டாம் வகுப்பு

35	63	ப. சுப்பிரமணியன்	103

மூன்றாம் வகுப்பு

36	64	வ. நெடுஞ்செழியன்	142
37	65	ந. கிருஷ்ணப்பிள்ளை	143
38	66	க. சுப்பராயன்	144
39	69	கோ. கோதண்டபாணி	145
40	71	சு. மதியழகன்	146

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்

தேர்விடம்: மதுரை

முதல் வகுப்பு இல்லை

இரண்டாம் வகுப்பு

41	75	M. அருணாசலம்	104
42	108	கி. சிவராணி	105
43	110	தொ. கமலா	106
44	112	சு. சீதாலக்குமி	107
45	125	தி. பார்த்தசாரதி	108

மூன்றும் வகுப்பு

46	72	இரா திருநாவுக்கரசு	147
47	73	சி. ஆராவமுதன்	148
48	74	ச. நவகோடி	149
49	78	S. சுப்பிரமணியன்	150
50	79	K. மீனாட்சிசுந்தரம்	151
51	81	ம. மாரிமுத்து	152
52	82	பொ. பால்மாணிக்கம்	153
53	87	சி. இரா. சாரநாத்	154
54	89	அ. சந்திரசேகரன்	155
55	90	பி. ஆர். வத்சலா	156
56	91	ஜே. ரீத்தம்மாள்	157
57	92	ரெ. ஹெப்சிபாபிறட் ரெத்தினமணி	158
58	94	சேது. உருக்குமணி	159
59	95	ப. தமிழரசி	160
60	97	கே. லலிதாபாய்	161
61	98	அருணாமாலதி காந்தகுமாரி	162
62	99	அ. மீனா	163
63	100	ச. மல்லிகாதேவி	164
64	101	தி. சித்ரா	165

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
65	103	ச. சிவகாமி	166
66	104	கா. முத்துலட்சுமி	167
67	105	இரா இராசம்	168
68	107	அ. சரஸ்வதி	169
69	109	கு. வசந்தா	170
70	111	இரா. மோகனு	171
71	113	ச. செல்வராசு	172
72	114	அ. மே. சௌந்திரராசன்	173
73	115	மி. இரா. சுந்தரவித்யாசாகர்	174
74	116	பொன். கருப்பையா	175
75	117	மு. சோமன்	176
76	118	வ. நவநீதகிருட்டிணன்	177
77	119	இரா. சுப்பிரமணியன்	178
78	120	அ. ஆரோக்கியசாமி	179
79	121	ந. சுந்தரசீனிவாசன்	180
80	123	சி செயராஜ்காந்தி	181
81	124	இரா. செயபாலசண்முகம்	182
82	126	ப. முருகேசன்	183
83	127	கா. மீனுக்ஷி	184

மேற்கண்ட முடிவுகள் அனைத்தும் தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பெற்றது.

மதுரை
15—5—69

கி பழநியப்பன்,
செயலாளர்.

1969-இளம்புலவர் (பாலபண்டிதம்) தேர்வு முடிவுகள்

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்

தேர்விடம்: மார்த்தாண்டம்

முதல் வகுப்பு இல்லை

இரண்டாம் வகுப்பு இல்லை

மூன்றும் வகுப்பு

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
1	1	K. இரங்காபாய்	185
2	2	G. வசந்தா	186
3	3	P. கமலம்	187
4	4	K. தாசம்மாள்	188
5	5	V. P. கமலாபாய்	189
6	6	T. கமலாபாய்	190
7	7	G. கனகம்	191
8	8	G. சரோஜினிபாய்	192
9	9	J. தங்க லீலா	193
10	10	K. சாந்தா	194
11	11	A. எலிசபெத்டெய்சி	195
12	12	M. நகோமி	196
13	13	G. சரஸம்	197
14	14	C. சௌபாக்கியகெப்சிபாய்	198
15	15	C. ஐவிரேஸ்	199
16	16	M. செல்விலீலாபாய்	200
17	17	S. இரெத்தினபாய்	201
18	19	B. இசபெல்கமலா	202
19	21	A. இரேஸ்	203

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
20	24	T. இராஜம்மாள்	204
21	25	P. செல்வி புஷ்பபாய்	205
22	26	V. பாய்	206
23	27	G. லில்லிசரோஜினிபாய்	207
24	28	K. சகுந்தலா	208
25	30	T. செல்வாகரன்	209
26	32	ப. சிலவைமேரி	210
27	33	நா. தங்கம்மாள்	211
28	34	ரா. ஞானபாக்கியரெஞ்சிதம்	212
29	36	த. ஜெயாபிளாறன்ஸ்எமியம்மாள்	213
30	37	C. இராமச்சந்திரன்	214
31	38	P. தங்கநாடார்	215
32	39	க. சுப்பிறமணிய நாடார்	216
33	42	G. வசந்தா	217
34	43	மூ. பொன்னுச்சி	218
35	44	அ. இராஜம்மாள்	219
36	46	J. ஜாயிஸ்	220
37	47	எம். சரஸ்வதி	221
38	48	எஸ். தங்கபாய்	222
39	49	எஸ். தேவதாசன்	223
40	50	M. கருணாகரன்	224
41	51	S. அந்தோணிமுத்து	225
42	52	இரா. செல்லப்பன்	226
43	53	G. மரியம்மாள்	227
44	54	J. சுலோசனாபாய்	228
45	56	K. இரஜீனம்மாள்	229
46	57	M. மேரிபிளாரன்ஸ்புஷ்பபாய்	230

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
47	59	M. பிளாரன்ஸ் மனோகரசெல்வி	231
48	60	M. ஏஞ்சல்	232
49	61	C. விமலாபாய்	233
50	64	P. டானிபாய்	234
51	65	S. அம்புஜம்	235
52	66	P. ஸ்கொலாஸ்றிக்கம்மாள்	236
53	67	S. பிரசன்னு	237
54	68	S. இரஞ்சிதம்	238
55	69	M. எப்சி	239
56	70	C. லீதியாள்	240
57	71	A. ஸ்டெல்லாபேபி	241
58	73	P. ரோஸம்மாள்	242
59	74	P. குளோரிபத்மினிபாய்	243
60	75	K. டோருபாய்	244
61	76	N. புஷ்பபாய்	245
62	77	A. ஜெபனேசர்	246
63	78	P. பால்ராஜ்	247
64	79	J. டேவிட்	248
65	80	A. மரியசேசய்யன்	249
66	81	S. செல்லநாடார்	250
67	82	M. மரியஅருளப்பன்	251
68	83	S. வறீது	252
69	84	T. தங்கையன்	253
70	86	செ. வேல்முருகன்	254
71	87	அ செல்வராஜ்	255
72	88	S. ஐயப்பன்பிள்ளை	256
73	89	G. மரியஆரோக்கியம்	257

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
74	92	G. சாலம்மாள் கமலாபாய்	258
75	96	மரியமிக்கேலா	259
76	97	பெ. நல்லம்மாள்	260
77	98	A. பாத்திமாஜின்னு	261
78	99	S. ஜெயபாய்	262
79	100	N. இராசம்	263
80	102	Y. கன்னியம்மாள்	264
81	103	Y. செல்வரத்னபாய்	265
82	105	S. விஜயலட்சுமி அம்மாள்	266
83	107	A. சாந்தகுமாரி அம்மா	267
84	109	அ. கஸ்தூரி	268
85	113	ஏ. செல்விமேரி	269
86	114	M. அன்னப்பழம்	270
87	123	M. சசிகுமாரி	271
88	125	டே. ஷீலா எமிலி	272
89	127	சு. நாடாச்சித்தங்கம்	273
90	128	ஜோசப்பின்லில்லி	274
91	129	ஆ. அருளம்மாள்	275
92	130	T. பொன்னம்மாள்	276
93	131	ர. கிரகோரி	277
94	132	C. தங்கப்பன் நாடார்	278
95	134	தா. பால்தங்கராஜமணி	619
96	135	M. பங்கிராஸ்	279
97	136	V. தேவராஜ்	280
98	137	ஆ. சாண்ரோசு	281
99	138	J. பயஸ்	282

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
100	139	M. அருளப்பன்	283
101	140	K, மரியதாஸ்	284
102	143	தே. மத்தியதாஸ்	285
103	144	ப. எட்வர்ட்	286
104	146	C. அல்போன்சம்மாள்	287
105	147	A. சோபிததங்கரோஸ்	288
106	148	R. மரியபுஷ்பம்	289
107	150	P. ஜாய்ஸ்	290
108	151	C. வியாட்றஸ்	291
109	152	P. ஒரேஸ்லெட்	292
110	153	T. கமலபாய்	293
111	154	A. ஒரேஸ்மேரி	294
112	155	N. செல்லத்தாய்	295
113	156	A பால்மணி	296
114	158	S. ஒரேணிக்கம்	297
115	159	C. கமலபாய்	298
116	160	V. லீலாபேபி	299
117	161	N. இராதாபாய்	300
118	163	M. மேரி	301
119	164	J. புஸ்பலீலா	302
120	165	A. எஸ்தர்	303
121	166	V. செல்லம்	304
122	167	Y. மனோகரமேரி	305
123	169	V. திரேசம்மாள்	306
124	170	P. சுந்தரி	307
125	173	N. தாசம்மாள்	308
126	174	T. கமலபாய்	620

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
127	175	A. மரியசெல்வி	309
128	176	E. கனகபாய்	310
129	177	M. ஞானமாணிக்கம்	311
130	178	R. பெபினாள்	312
131	180	R. ஞானசம்மாள்	313
132	181	ஞா. சரோஜினிபாய்	314
133	183	ம. கிறேஸ்புஷ்பபாய்	315
134	184	S. குளோறிஜாய்	316
135	185	ஒய். கெஸியாஜாய்ஸ்	317
136	187	அ. மணியாஸ்	318
137	188	ஜ. பால்ராஜ்	319
138	191	தே. செல்லம்மாள்	320
139	192	என். ஐயப்பன்	321
140	195	ஜா. பாஞ்சாலி	322
141	196	தே. டெய்ஸி	323
142	197	P. மரியசெல்வி	324
143	198	மா. டெய்ஸி	325
144	199	V. Meekaal	326
145	200	ச. பிலோமினாள்	327
146	201	N. தங்கம்	328
147	204	த. செல்லதங்கம்	329
148	207	த. சுந்தரக்கனி	330
149	208	தி. அன்னம்மாள்	331
150	211	H. ஜாய்பத்மினி	332
151	212	கே. செல்லம்மா	333
152	213	B. சரோஜினி	334
153	214	C. இராஜம்மாள்	335

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
154	215	V. ஞேஸம்மாள்	336
155	216	M. மரியகனகம்மாள்	337
156	217	ஸி. பேபிசரோஜம்	338
157	218	ஆர். சுமதி	339
158	219	N. இரத்தினபாய்	340
159	220	N. பெல்லாபாய்	341
160	221	C. பேபிக்கமலம்	342
161	222	பி. சரஸ்வதி	343
162	223	ஆர். மனோன்மணி	344
163	225	K. செல்லன்	345
164	227	K. தாமோதரன்	346
165	228	N. செல்லன்	347
166	230	T. ஜாண்சன்	348
167	231	P. செல்லன்	349
168	232	N. மத்தியாஸ்	350
169	233	சி. மணி	351
170	236	ஐ. சாந்தகுமாரி	352
171	237	K. கமலம்	353
172	238	ஜே. லீலால்பியாட்றீஸ்	621
173	239	V. ஜஸ்றின்மணி	354
174	240	S. ஞேஸ்	355
175	242	P. தங்கம்	356
176	243	S. பியாட்றஸ்	357
177	245	M. போனிப்பெயிஸ்	358
178	247	K. ஆனந்தம்	359
179	248	S. சாந்தகுமாரி	360
180	249	C. கிறேஸ்	361

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
181	250	A. மரியபுஷ்பம்	362
182	251	S. இராஜம்	363
183	254	S. கத்தரீன்	364
184	255	T. மேரிஸ்டெல்லாபாய்	365
185	260	K. நீலாவதி	366
186	264	ப. அய்யப்பன்பிள்ளை	367
187	265	C. இராஜேந்திரன்	368
188	266	P. கோபிதாஸ்	369
189	267	K. கங்காதரன்	370
190	268	T. முத்துலட்சுமி	371
191	269	S. கமலம்மாள்	372
192	270	N. பேபி	373
193	271	A. மேரி	374
194	272	N. ஞேஸ்லெட்	375
195	274	N. பேபி	379
196	275	M. மரியரத்தினம்	377
197	278	வே: கிறிஸ்டல்நகோமிபாய்	378
198	280	C. இராசம்மாள்	379
199	281	த. சூடாமணி	380
200	284	மா. செல்வபாய்	381
201	288	T. இராஜம்மாள்	382
202	289	T. மேள்சி	383
203	290	S. மரியஞேஸ்லெட்	384
204	291	G. பகவதிஅம்மா	385
205	293	R. லீலாசாமுவேல்	386
206	294	செ. தங்கஇரத்தினம்	387
207	295	A. சரஸ்வதி	388

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
208	297	A. மேரிசெல்வி	389
209	298	செ. சரோஜா	390
210	299	I. சவரியாயி	391
211	300	N. செல்விலீலாள்	393
212	302	P. A. இரத்தினபாய்	394
213	303	P. G கிரேஸ்மேரி	395
214	305	N. லீலாபாய்	396
215	314	K. சரோஜா	397
216	315	T. ஜாயிஸ்	398
217	316	T. ரூசம்மாள்	399
218	317	பா. ஜெபவதி	400
219	319	V. Antony Pichai	392
220	322	R. நசலேயன்	401
221	325	L. வின்சென்டு	402
222	328	T. நேசமணி	403
223	329	மு. செல்லத்துரை	404
224	330	M. தாசன்	405
225	331	அ. அப்பாதுரை	406
226	332	J செல்லசுவாமி	407
227	333	S. பெருமாள்	408
228	337	து. செ. ஏசுதாசு	409
229	339	N. S. பாபு	410
230	345	அ. இராயப்பன்	411
231	346	C. வில்லியம்	412
232	347	Y. தங்கபாய்	413
233	348	C. ரூஸ்மணி	414
234	349	வே. கிரேஸ்மணி	415

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
235	350	K. இராஜம்மா	416
236	351	மு. புஷ்பபாய்	417
237	352	ஞா. ஞேஸ்லெட்	418
238	353	டி. ஆர். சுலோசனு	419
239	355	செ. புஷ்பபாய்	420
240	356	க. மேரி	421
241	357	எஸ். செல்லம்மாள்	422
242	358	ஜோ. கமலம்மாள்	423
243	359	N. வசந்தா	424
244	360	N. ஞேஸ்லெட்	425
245	361	செ. செல்வி	426
246	362	செ. கௌசல்வியா	427
247	363	S. வள்ளியம்மாள்	428
248	364	செ. லூர்து	429
249	365	செ. மரியாள்	430
250	366	மு. கமலபாய்	431
251	367	R. சந்திரபோஸ்	432
252	647	M. புஷ்ப்பம்	605
253	648	A. மரியம்மாள்	606
254	649	வி. தங்கபாய்	607
255	650	Y. பிரேமலீலா	608
256	651	A. ஜாயிஸ்	609
257	652	R. செல்வி	610
258	653	S. கனகம்மாள்	611
259	654	டி. ஜாயிஸ்	612
260	655	ஒ. ஜெஸிலெட்ரமணிசுசிலா	613
261	656	C. புஷ்ப்பபாய்	614
262	657	C. ஜெயம்	615
263	658	M. கனகபாய்	616
264	659	S. ஜேன்சிபாய்	617
265	660	கெ. இராஜேஸ்வரிஅம்மா	618

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்

தேர்விடம்: திருப்பனந்தாள்

முதல் வகுப்பு இல்லை

இரண்டாம் வகுப்பு

266	403	சு. பாவாடை (சுப்ரமணியன்)	167

மூன்றும் வகுப்பு

267	370	பால்பாண்டி	433
268	373	இராமச்சந்திரன்	434
269	374	T. ஆத்மலிங்கம்	435
270	375	S. இளையபெருமாள்	436
271	376	S. காந்தி	437
272	379	ம. நடராஜன்	438
273	381	P. தருமன்	439
274	382	வி. பவானி	440
275	383	சு. சண்முகசுந்தரி	441
276	385	A. இலக்குமி	442
277	386	J. காந்திமதி சுதந்திரபாய்	443
278	388	N. சுந்தரி	444
279	389	A. விமலா	445
280	390	N. வசந்தா மனோரஞ்சிதம்	446
281	391	V. R. சுபத்ராதேவி	447
282	392	M. கல்யாணி	448
283	393	பாக்கியம்	449
284	394	சா. சியாமளா	450
285	395	வீ. அம்பிகா	451
2 6	396	க. சுந்தரி	452
287	397	K. நாகரெத்தினம்	453
288	398	த. இராசலக்குமி	454

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
289	399	R. மதுரம்	455
290	402	எஸ். ராமசாமி	456
291	404	ச. நடராசன்	457
292	405	சு. பெத்தபெருமாள்	458
293	409	தி. கணேசன்	459
294	412	A. சிவநேசன்	460
295	413	அ. கிருஷ்ணமூர்த்தி	461
296	414	பெ. மாணிக்கம்	462
297	416	K. சதாசிவம்	463
298	418	கை. இராமசாமி	464

தேர்விடம்: மோகனூர்

முதல் வகுப்பு

299	448	பொ. ப. மாணிக்கம்	166

இரண்டாம் வகுப்பு

300	424	கு. பொன்னம்மாள்	168
301	445	நா. பழனிசாமி	169
302	447	செ. அந்தோணிராசு	170
303	452	சோ. லோகநாதன் (உலகன்)	171
304	463	பொ. கருப்பசாமி	172
305	540	கு. நா. ஆறுமுகம்	176

மூன்றும் வகுப்பு

306	419	மா. செங்குட்டுவன்	465
307	420	மூ. பேட்டப்பன்	466
308	421	மு. தனபாலன்	467
309	423	உ. ரோசா	468
310	425	ர. விசயகுமாரி	469

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
311	426	கோ. தனலக்குமி	470
312	427	க. சரசு	471
313	430	K V. சியாமளா	472
314	432	சு. மகாராணி	473
315	433	கி. இந்துமதி	474
316	434	V. Palaniammal	475
317	435	கெ. சூர்ஜீபாய்	476
318	436	கி. குப்பாயி	477
319	437	அ. சந்திரா	478
320	438	ஆ. ராஜேஸ்வரி	479
321	440	ஈ. வீனா தீர்த்தான்	480
322	441	ல. கிருட்டிணமூர்த்தி	481
323	442	ந சுவாமிக்கண்ணு	482
324	444	பெ. குணசேகர்	483
325	446	அ. வெங்கடாசலம்	484
326	451	சொ. பழனியப்பன்	485
327	455	ம. சுப்பிரமணியன்	486
328	456	M சுப்பிரமணியன்	487
329	457	இரா. பெருமாள்	488
330	459	மு. சிக்கன்	489
331	460	வே. சண்முகம்	622
332	461	P. P. கோவிந்தசாமி	490
333	4 2	P. K. தேவராசன்	491
334	621	செ. காளியம்மாள்	584
335	622	சி. தாயம்மாள்	585
336	629	சி. பாலுமணி	588

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
		தேர்விடம்: மதுரை	
		முதல் வகுப்பு இல்லை	
		இரண்டாம் வகுப்பு	
337	511	மு. பரமசிவம்	173
338	534	ந. பார்த்தசாரதி	174
339	539	ஆ. பரமார்த்தலிங்கம்	175
340	558	கி. பாரததேவி	177
341	567	கி. கலைமணி	178
342	574	சரோசா இராசசுந்தரம்	179
343	579	பெ. பாக்கியம்	180
344	594	ஆ. அங்காயி	181
345	596	துரை. இந்துராணி	182
346	603	ஆ. புஷ்பம்	183
347	606	ந. மாரியம்மாள்	184
		மூன்றாம் வகுப்பு	
348	464	K. இராசேந்திரன்	492
349	466	சி. முத்துக்குமார்	493
350	467	சிவ. முனுசாமி	494
351	468	கு. சுப்பிரமணியம்	495
352	471	கு. பூங்காவனம்	496
353	475	சி. பாலசுப்பிரமணியன்	497
354	476	ந. மு. முனியாண்டி	498
355	479	M. இலக்குமணன்	499
356	483	ஆ. தமிழ்ச்செல்வன்	500
357	484	M. K. கிருஷ்ணமூர்த்தி	501
358	485	ஆ. சுப்பிரமணியன்	502
359	486	ஜே. நவமணி	503

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
360	487	வ. சத்தியமூர்த்தி	504
361	492	ப. சண்முகவேலாயுதம்	505
362	498	சி. கோவிந்தசாமி	506
363	499	G. A. Marimuthu	507
364	500	திரு. இராசகோபால்	508
365	501	ஆ. நடராஜன்	509
366	506	கி. பன்னீர்செல்வம்	510
367	507	மு. சுப்பிரமணி	511
368	509	கொ. பழனிசாமி	512
369	510	வே. மகாலிங்கம்	513
370	512	கா. அண்ணாதுரை	514
371	513	சு. சிரங்கன்	515
372	514	வெ. தமிழ்ச்செல்வன்	516
373	515	சு. கனகராசன்	517
374	516	அ. கன்னியப்பன்	518
375	517	கோ. மாணிக்கம்	519
376	518	வீ. இராமசாமி	520
377	519	சி. திருவேங்கடசாமி	521
378	520	நை. சுப்பிரமணியன்	522
379	524	ம. சுந்தரராசன்	523
380	527	அ. பழனியப்பன்	524
381	530	சா. இராசு	525
382	533	மா. இருதயராஜ்	526
383	536	மு. விசயசேகரன்	527
384	537	இரா. ச. சுப்பையா	528
385	538	எஸ். பி. ஐயப்பன்பிள்ளை	529
386	542	ம. சுப்பிரமணியன்	530

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
387	543	ச. ஜான்பீட்டர் Alias Fra Roland	531
388	544	சி. இராமதாசுவன்னியன்	532
389	546	மு. புருஷோத்தமன்	533
390	550	சோ. கருப்பசாமி	534
391	553	ஏசு. ஏ. சண்முகசுந்தரம்	535
392	554	கா. சொக்கலிங்கம்	536
393	555	பெ. பாலசுப்பிரமணியன்	537
394	556	ப. மருதாசலம்	538
395	557	சு. பரமசிவன்	539
396	559	ச. ஞானதிலகம்	540
397	561	சீ. ஔவைபிராட்டி	541
398	562	சா. சரசுவதி	542
399	564	செ. கௌசல்யா	543
400	565	இரா. ஜெயகாமாக்ஷி	545
401	566	வெ. பவானி	546
402	569	மு. வேலம்மாள்	547
403	570	இரா. இன்பவல்லி	548
404	571	தொ. மங்கை	549
405	572	K R. கமலாதேவி	550
406	573	சு. மலர்க்கொடி	551
407	576	P. Chandra Roobavathy	552
408	578	டி. எஸ். பிரேமா	553
409	582	ச. ஜானகி	554
410	583	இரா. இராமதிலகம்	555
411	584	அ. தங்கவேணி	556
412	587	எஸ். ஜபினுள்லீயோன்	557
413	588	கு. மங்கையர்க்கரசி	558

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
414	589	மு. மீனாட்சி	559
415	590	ப. சரசுவதி	560
416	591	கி. அனுசூயா	561
417	592	இரா. திராவிடமணி	562
418	593	வீ. கௌசல்யாபாய்	563
419	595	தி. சுப்புலக்குமி	564
420	597	அ. வசந்தகோகிலம்	565
421	598	துரை. சுசீலாதேவி	566
422	599	ப. இராசலக்குமி	567
423	600	பொ. சந்திரா	568
424	601	ந. ரா. சரசுவதி	569
425	602	ச. ஜெயகாந்தம்	570
426	604	த. மனோரஞ்சிதம்	571
427	605	ரா. அமிருதகௌரி	572
428	607	அ. மா. மீனாம்பாள்	573
429	608	மா புஷ்பம்	574
430	609	எம். எஸ். வி. விஜயலட்சுமி	575
431	610	அ. பேராட்சி	576
432	611	சி. கோதைநாயகி	577
433	612	K. சரசுவதி	578
434	613	வ. சு. நீரஜாக்ஷி	579
435	616	மா. ராஜரத்தினம்	580
436	618	அ. சொர்ணம்	581
437	619	பொ. மீனாட்சி	582
438	620	மா. நாகரத்னம்	583
439	624	வீ. இந்திராணி	586
440	628	S. சூடாமணி	587

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
441	630	மு. இராசம்மாள்	589
442	631	பா. சுப்பம்மாள்	590
443	632	கா. சிவகாமி	591
444	633	சு. விசாலாட்சி	592
445	634	நா. நளினா	593
446	635	ச. காந்திமதி	594
447	636	கி. கீதா	595
448	637	சோ. கிருட்டிணவேணி	596
449	663	ப. பிலோமினா	597
450	640	C. ரமோலா	599
451	641	த. கஸ்தூரிபாய்	600
452	642	க. இந்திராணி	598
453	643	சு. ஆலீஸ் வசந்தகுமாரி	601
454	644	இரா. இராதலக்குமி	602
455	645	ரா. ஞானலட்சுமி	603
456	646	வே. இலக்குமி	604

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்
1969 புலவர் (பண்டிதர்) தேர்வு முடிவுகள்

நுழைவு

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
		தேர்விடம்: மார்த்தாண்டம்	
		முதல் வகுப்பு	
1	6	K. ஹைமாவதிபாயி	81
2	19	M. பாஸ்க்கரன்	82

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
3	26	பி. பாகீரதி	83
4	61	எ. முத்தய்யன்நாடார்	84
		இரண்டாம் வகுப்பு	
5	17	R. நேசமணி	85
6	22	C. செல்லக்கண்	86
7	23	கெ. சுரேந்திரன்நாயர்	87
8	24	பி. தருமையன்	88
9	27	C. திலோத்தமா	89
10	29	எல். சுசீலா	90
11	33	K. S. இராதாதேவி	91
12	39	ஏ. தாமரி	92
13	40	வி. நளினகுமாரி	93
14	41	எஸ். குமாரி உஷாதேவி	94
15	43	டி. எலிசி	95
16	44	பி. லெதிகாகுமாரி	96
17	45	C. ரெஞ்சிதபாய்	97
18	48	T. பேபி	98
19	62	K. இயேசுதாசன்	99
20	65	K. சரசம்	100
21	69	D. பங்கஜவல்லி அம்மா	101
22	73	R. பாலம்மாள்	102
23	74	R. ஆனந்தேசுவரிதங்கச்சி	103
24	75	A. பொன்னையன்	104
25	86	K. Seluamoni	105
26	87	K. Rabi	106
27	89	M. Palthankam	107
28	91	C. Chandramathy Amma	108

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
29	92	S. Omana	109
30	93	R. Salomi	110
31	97	S. Vldhula Amma	111
32	99	S. சேதுமாதவன்	112
33	100	V. பிரான்சிஸ்	113
34	101	K. விஸ்வம்	114
35	104	V. மாடன் பிள்ளை	115
36	107	C. கிருஷ்னேஸ்வரி	116
37	112	V. சாறல்ஸ்	117
38	134	K. கேசவன் நாடார்	118
39	151	N. LeelaBai	119
		மூன்றும் வகுப்பு	
40	1	S. லீலாபாயி	125
41	2	A. ஞேஸ்மேரி	126
42	3	பி. தங்கம்தங்கச்சி	127
43	4	C. வசந்தகுமாரி	128
44	7	M. லீலாம்மா	200
45	8	E. கிருஷ்ணகுமாரிஅம்மா	129
46	11	J. குணமணி	130
47	12	G. சுஜணகுமாரன் நாயர்	131
48	13	K. திரிலோசனன் நாயர்	132
49	14	N. தோமஸ்	133
50	16	C. பாகுலேயன்நாயர்	134
51	18	S கிறிஸ்ட்டோபர்	135
52	20	ஏ. பாற்கவன்	136
53	21	என். ஐயப்பன்	137
54	25	C. ஞானவடிவு	138

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
55	28	எஸ். ஞானசெல்வம்	139
56	30	பி. பிரசன்னகுமாரி	140
57	31	T. லீலாபாய்	141
58	32	R. மீனாக்ஷி	142
59	34	V. சுலோச்சனா	143
60	35	எஸ். ஆனந்தேசுவரி அம்மா	144
61	36	T. இந்திராபாய்	145
62	37	C. இராஜம்மாள்	145
63	38	M. உஷாகுமாரி	147
64	42	ஏ. நேசம்மாள்	148
65	46	B. சரஸ்வதி	149
66	47	பி. விஜயம்மா	150
67	49	S. Ramachandran Thambi	151
68	50	B. Saraswathi Amma	152
69	51	T. Reethammal	153
70	52	S. ஆனந்தகுமாரி அம்மா	154
71	53	சி. சியாமளா	155
72	54	பி. மகேஸ்வரி அம்மா	156
73	55	சி. ரத்னம்மா	157
74	56	பி. கமலாபாயி	158
75	57	டி. செல்வராஜ்	159
76	58	என். சுகுமாரன்நாயர்	160
77	60	பொ. காமராஜன்	161
78	63	A. தங்கப்பன்	163
79	64	C. செல்லையன்	163
80	66	A. Sundram	164
81	67	P. Davy	165

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
82	68	N. புஷ்கலாபாய்	166
83	70	இரெவீந்திரன் நாயர்	167
84	71	M. ஜார்ஜ்	168
85	72	பி. செல்லம்ம	169
86	76	S. ஆன்றனி	170
87	77	றி. கமலம்	171
88	78	எஸ். சுலோசன	172
89	79	பி. ஓமனபாய்	173
90	80	றி. தங்கம்மாள்	174
91	81	கே. பி. லீலா	175
92	82	எஸ். கைமாவதிதங்கச்சி	176
93	83	C. குமாரதாஸ்	177
94	84	S. ஆனந்தவல்லி	178
95	88	A. Ratnapoo	179
96	90	P. Sarasamma	180
97	94	B. Rajamma	181
98	95	J. Viyakul amarial	182
99	102	G. நடராஜன் நாடார்	183
100	105	L. சொர்ணம்	184
101	106	க. அம்பிகை	185
102	109	N. ஜோஸப்	186
103	111	M. சத்தியநேசன்	187
104	114	P. கோபாலகிருஷ்ணன் நாயர்	188
105	115	எம் சாரதாதேவி	189
106	116	ஆர். முத்தம்மா	190
107	117	எம். கமலம்ம	191
108	118	S. கமலம்	199

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
109	119	K. சிசிலியம்மாள்	192
110	120	ஆர். தாயி	193
111	121	எ. மரியதங்கம்	194
112	123	G. கிளோறிமேரி	195
113	124	M. ஞானம்மாள்	196
114	125	A. மேரிஇஸபெல்லா	197
115	126	G. லீலாபாய்	198
116	127	ஜெ. சாரதாம்மா	201
117	128	A. அமலபுஷ்பம்	202
118	129	T. சரஸ்வதி	203
119	130	B. மீனாக்ஷி	204
120	131	P. கமலாதேவி	205
121	132	கோ. அல்பட்	206
122	133	கெ. காளிதாஸன்நாயர்	207
123	135	R. தன்சுலாசு	208
124	139	K. ரவிச்சந்திரன் நாயர்	209
125	141	V. Ramachandran Nair	210
126	143	எம். இராஜம்மா	211
127	144	எஸ். ஜோதிஷ்மதிஅம்மா	212
128	145	வி. ஞேசம்மா	213
129	146	ஜி. பிரகாசி	214
130	147	K. கோபாலகிருஷ்ணன் ஆசாரி	215
131	148	A. நேசமணி	216
132	149	S. Anandavalli devi	217
133	150	K. Vasanthakumari amma	218
134	152	S. Nalsalakumari	219
135	153	C. Syamala devi	220

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்
136	154	C Madhavi amma	221
137	155	V. Rajeswari amma	222
138	156	C. Omana amma	223
139	157	V. Krishnakumari	224
140	158	C. Padmini	225
141	159	G. Beevigeorge	226
142	160	S. Vijayalakshmi amma	227
143	161	G. Savithri	228
144	162	N. Lalitha	229
145	163	S. Prasannakumari	230
146	164	P. Sarasamma	231
147	165	S. Vanajakumari	234
148	166	K. Rajambal	235
149	167	B. Pushkala	233
150	168	S. Jagathamma	236
151	170	P. Vilasinidevi	237
152	171	P. Esatiappan	238
153	172	K. Ayyappan Nair	239
154	173	C. K. Sreekumar	240
155	174	P. Gopalakrishna Nair	241
156	175	P. Sankaranarayana Pillai	242
157	176	D. Padmanaphan Nair	243
158	177	P. Vikraman Nair	244

தேர்விடம்: திருப்பனந்தாள்

முதல் வகுப்பு இல்லை

இரண்டாம் வகுப்பு இல்லை

மூன்றும் வகுப்பு

159	179	சு. இலட்சுமி	245

சை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றிதழ் எண்

தேர்விடம்: மோகனூர்

முதல்வகுப்பு இல்லை

இரண்டாம் வகுப்பு

186	முத்துலட்சுமி	120

மூன்ரும் வகுப்பு

185	ப. சம்பூர்ணம்	246
187	நூர்ஜஹான்	247
189	ஆ. எழிலரசி	248
192	து. இராமச்சந்திரன்	249
193	பெ. குப்புசாமி	250
195	க. அழகப்பன்	251
196	ப. கேசவன்	252

தேர்விடம்: மதுரை

முதல் வகுப்பு இல்லை

இரண்டாம் வகுப்பு

201	வெ. சாந்தாமணி	121
224	பி. சி. மு. சண்முகம்	122
225	பொ. மாயாண்டி	123
237	சொ. அருணாசலம்	124

மூன்ரும் வகுப்பு

200	V. மீனாட்சி	253
202	வி. ஜெயமணி	254
203	ஆ. சரசுவதிபாய்	255
204	செல்லம்மாள் சுந்தரம்	256

வரிசை எண்	தேர்வு எண்	பெயர்	சான்றித எண்
176	205	க. புஷ்பவள்ளி	2
177	206	P. தனலெட்சுமி	2
178	207	ச. சகுந்தலா	2
179	209	என். மஞ்சுணை	2
180	212	ஞா. அன்னம்மாள்	26
181	217	நா. அழகர்சாமி	26
182	220	சூலூர் கலைப்பித்தன்	26
183	2`1	நா. சீனிவாசன்	26
184	223	க. மீ. வைத்தீஸ்வரன்	26
185	235	T. K சுந்தரராஜன்	26
186	240	நா. கஸ்தூரிபாய்	26

மேற்கண்ட முடிவுகள் அனைத்தும், தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பெற்றது.

மதுரை
15—5—69

கி. பழநியப்பன்,
செயலாளர்.

	வீரசோ		நேமி			பிரயோ		இ. வி.	தொ. வி.	மு. வீ.
...ுமை	தற்புருடன் வேற்றுமை	(1)	வேற்றுமை	(1)	(1)	தற்புருடன்	(1)	(1)	(1)	(1)
2. உவமம்			உவமை	(5)	(4)			(2)	(3)	(4)
3. வினை	வினை	(3)	வினை	(3)	(2)			(3)	(2)	(2)
4. பண்பு	கருமதாரயன் பண்பு	(4)	பண்பு	(4)	(3)	கர்மதாரயன்	4)	(4)	(4)	(3)
5. உம்மை	துவந்துவம் உம்மை	(2)	உம்மை	(2)	(5)	துவந்தன்	(6)	(5)	(5)	(5)
6. அன்மொழி	பலநெல் பகுவிரீகி வெகுவிரீகி அன்மொழி	(6)	அன்மொழி	(6)	(6)	பலநெல் வெகுவிரீகி	(3)	(6)	(6)	(6)
	துவிகு (எண்தொகை)					துவிகு	(2)			
	அவ்விய பாவம் (இடைச்சொல் தொகை)					அவ்வியயீ பாவம்	(5)			

5. தொல்காப்பியம் தொகையின் வகைகளைக் கூறித் தொடங்குகிறது. (தொ. சொ. 412). நன்னூல் (361, 362) இலக்கண விளக்கம் (334–335) போன்றவை, தொகைக்கு இலக்கணம் கூறி வகைகளைக் கூறுகின்றன. தொன்னூல் விளக்கம் தொகை நிலைத் தொடர் மொழிகளைப் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்ற நிலையிலும் பேசுகிறது. (88). பொருள்-பூண்மார்பன்; இடம்-மலையருவி, காலம்-மாரிநாட் பயிர்: சினை:-கைம்மா, குணம்-கருங்குதிரை, தொழில்-கொடைக்கோமான்.

பின்பு தொகைகளின் வகையாக ஆறு தொகைகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. (89).

6. வேற்றுமைத் தொகைகள் அனைத்தும் உருபும் பொ ளும் தொக்க தொகைகளே. அவை தொக்கோ, விரிந்தோ வரி அவை சொற்றொடர் என உணர்த்தப்படுகின்றன. இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை அமைகின்ற பெயர் பெரும்பான்மையும் எழுவாயாக அமையாது. வேற்றுமைத் தொகைகளின் அமைப்பு $\text{பெ} + \left(\frac{\text{வே. உ.}}{\text{பொருள்}}\right) + \frac{\text{வி}}{\text{பெ}}$ ஆரும் வேற்றுமைத் தொகை மட்டும் $\text{பெ} + \left(\frac{\text{வே. உ.}}{\text{பொ}}\right) + \text{பெ.}$ என அமையும். வேற்றுமைத் தொகைகளைச் சிறு வாக்கிய நிலை கடந்த வாக்கியங்கள் (Complex Sentences) என்று கூறலாம்.

7. உவமைத் தொகை.

'உவமைத் தொகையே உவம இயல' எனத் தொல்காப் யமும் (தொல் சொல் 414) இலக்கண விளக்கமும் (337) வ கின்றன. 'உவம உருபிலது உவமத்தொகை' என நன்னூ (336), முத்துவீரியமும் கூறுகின்றன. கூறுகள் பெ+(உ:உ இது சிறுவாக்கிய நிலையில் (Simple Sentence) இடமார் களத்துள் (Transformation) அமையும்.

துடியிடை, மலர்கள், தாமரை முகம். இடை

றது; துடிபோன்றது இடை; துடி போன்ற இடை; துடி போல இடை; துடி இடை என அமைக்கலாம்.

8. வினைத்தொகை

இது இரு நிலைகளில் அமைகின்றது. கொல்யானை, அரிவாள் போன்றவை ஒரு வகை. ஆடரங்கு செய்குன்று போன்றன மற்றொரு வகை. ஆயின் புறநிலை அமைப்பு இரண்டிற்கும் ஒன்றுதான் (வினை+பெயர்). (அ) முதல் வகையில் வருகின்ற பெயரே வினையைச் செய்கின்றது. யானை சொன்றது, யானை கொல்லும் என. இதுவும் வேற்றுமை மயக்கத்தால் வினை தன் வினையாகவும் பிறவினையாகவும் அமைவதைக் காணலாம் 'புலிகொல் யானை ஓடா நின்றது' என்பதில் தன் வினையாகவும் புலிகொல்யானைக் கோடு வந்தன-என்பதில் பிறவினையாகவும் அமைவதைப் பார்க்கிறோம். (தொ. சொ. 96). (ஆ) இரண்டாவது வகையில் வருகின்ற பெயர் அத்தொழிலைச் செய்வதில்லை. அத்தொழில் செய்யப்படுகின்றது. ஆடரங்கு-அரங்கு ஆடற்குரியது. இதுவும் சிறுவாக்கிய நிலையில் இடமாற்று இலக்கணத்துள் அடங்கும்.

9. பண்புத்தொகை

இது சிறுநிலை வாக்கியத்திலும் இடமாற்று இலக்கணத்துள்ளும் அடங்கும்.

அமைப்பு	
பெ. அ, அல்லது+பெ பெ	காட்டு: கருங்குதிரை; வட்டப்பலகை; நெடுங்கோல்; தீங்கரும்பு; வேழக்கரும்பு

10 உம்மைத் தொகை

இது சொற்றொடர் என்ற நிலையில் (Phrase or clause) அமைவது.

காட்டு: உவாப் பதினான்கு; புலிவிற் கெண்டை; தூணிப் பதக்கு; முப்பத்து மூவர்; தொடியரை; பதினைந்து.

11. அன்மொழித் தொகை

தொல்காப்பியம் பண்பு, உம்மை, வேற்றுமைத் தொகையில் ஈற்றினின்றியலும் அன்மொழித் தொகை, என்று கூறுகின்றது. ''சிறுபான்மை உவமத் தொகை நிலைக் களத்தும், வினைத் தொகை நிலைக்களத்தும், அன்மொழித் தொகை பிறக்கும் என்பதுணர்த்துதலென்க' எனச் சேனவரையர் உரை உரைக்கின்றது. பிற்கால இலக்கணங்கள் 'ஐந்தொகை மொழி மேல் பிறதொகல் அன்மொழி' - எனப் பேசுகின்றன.

(அ) வெள்ளாடை-பண்புத் தொகை என்ற நிலையில் ஒரு வாக்கியம் அமைகின்றது. ஆடை வெண்மையானது; ஆடை வெண்மை-வெண்மையான ஆடை, வெண்மை ஆடை-வெள்ளாடை; - பின்பு வெள்ளாடை-அன்மொழித் தொகையாகும்போது ஆடை உடையாள் அல்லது உடுத்தாள் என ஆடை என்பதே ஒரு வாக்கியமாக அமைகின்றது. அன்மொழித் தொகையாகுபெயர் என்றும் உரையாசிரியர்கள் கூறுவதுண்டு. அன்மொழித் தொகையில் இரண்டு வாக்கியங்கள் இருக்கின்றன எனச் சொல்லலாம். இதையே எல்லாத் தொகைகளின் வழிப் பிறக்கின்ற அன்மொழித் தொகைக்கும் ஒட்டிக் கொள்ளலாம். (ஆ) தகர ஞாழல். (இ) பொற்றொடி (ஈ) துடியிடை (உ) தாழ் குழல். இது சிறு நிலை வாக்கிய அமைப்பில இடமாற்றிலக்கணத்தோடு பொருந்துவது.

கூறுகள் பெ + பெ

வி + பெ

12. தொகைகளில் வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை சிறு வாக்கியங்களாகவே தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அன்மொழித் தொகையில் இரண்டு சிறு வாக்கியங்கள் இருப்பதாகக் கூறலாம். வேற்றுமைத் தொகையும், உம்மைத் தொகையும் வாக்கியத்தின் கூறுகளாகச் சொற்றொடர்களாக அமைகின்றன.

13. 'எல்லாத் தொகையும் ஒரு சொல் நடைய' என்ற நிலையில் பார்க்கும்போது அது வாக்கியத்தின் கூறாகிய எழுவாயாகவோ, பயனிலையாகவோ அமையும் ஒரு சொல் நிலை என்று

கூறலாமா என்பது என் கருத்து.

கொல் யானை	வந்தது
அது	யானை
அது	கொல்யானை

14. விட்டிசைப் பொருளன் போன்று (Discontinuous morpheme)விட்டிசைத் தொகையும் discontinuous compound) அமைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. 'பேர் இருங்குன்று' என்ற தொடரில் 'பேர்' என் அடை இரும் என்ற சொல்லைத் தழுவாது 'குன்று' என்ற சொல்லைத் தான் தழுவுகிறது. அல்லது தொடருகின்றது என்று சொல்லலாம். 'உண்கண் கிணைமகள்' என்ற தொடரிலும் 'கண்கிணை' அடுத்திருந்தாலும் 'கண்......மகள்' என வேற்றுமைத் தொகையாக அமைகின்றது என்று கொள்ளலாம். அன்புடன் கூடிய தொகைகளும் இந்த நிலையில் அமைகின்றன.

சிறுகருங்காக்கை
கருநெடுங்கண்

15. ஒரே தொகை பலபொருளில் அமையும்போது பொருள் மயக்கம் ஏற்படலாம். 'தொக்குழி மயங்குந இரண்டு முதலேழ் எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப" ந. 373: தொ. வி. 90

16. தொகைகள் தொக்கும் தொகுத்தும் வருவனவும் சிறுநிலை வாக்கியங்களாகவும், சொற்றொடர்களாகவும் அ... கின்றனவும் இடமாற்று இலக்கணத்துள் அடங்குவனவும் என அறிகின்றோம்.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார முதல் நூற்பா

—●—

டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம் — டாக்டர் இராம. சுந்தரம்,
(அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர்.)

1.0. ''உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே
ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன சொல்லே.''

என்பது தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார முதல் நூற்பா. இதன் பொருள்: மக்களைச் சுட்டும் சொற்களை உயர்திணை என்பர்; சொற்கள் இவ்விருதிணைகளில் அடங்கும். எனவே, தமிழ்ச் சொற்கள் உயர்திணைச் சொற்கள், அஃறிணைச் சொற்கள் என இருவகைப்படும் என்பது பெறப்பட்டது.1 இந் நூற்பா சொல்லை வரையறுக்கிறதா சொல்லையும் பொருளையும் வரைபறுக்கிறதா என்ற கேள்விக்கு உரையாசிரியர்கள் இருவிதமாக விடையிறுக்கின்றனர். சொல்லை வரையறுக்கிறது என்று சேனாவரையரும், தெய்வச்சிலையாரும் கூற, சொல்லையும் பொருளையும் வரையறுக்கிறது என்று இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும் உரைப்பர். இவ்வதிகாரம் சொல்லதி ...ரம் ஆதலானும். ''ஆயிருதிணையில் இசைக்குமன சொல்லே' ...று காணப்படுதலானும், இந்நூற்பா 'சொல்பாகுபாடு'செய் ... எழுந்ததே எனக் கோடல் பொருந்தும்.

... இந் நூற்பாவில் உள்ள 'மக்கட் சுட்டு' என்ற ...ழியை நாம் விளங்கிக் கொண்டால், இந் நூற்பா ...ரைத்த பொருளின் பொருத்தமுடைமை தெளி ...ள் சுட்டு, மக்களாகிய நன்கு மதிக்கப்படும் ... கல்லாடரும், 'சுட்டு, நன்கு மதிப்பு' என்று ... 'மக்களாகிய சுட்டு யாதன்கண் நிகழும் ...மக்களென்றது மக்களென்னும் உணர்வை.

எனவே, மக்களேயாயினும் மக்கள் என்று சுட்டாது பொருள் என்று சுட்டியவழி உயர்திணை யெனப்படாதென்பதாம்' என்று சேனாவரையரும் உரைப்பர். மக்களை மக்களாகக்கருதாதபோது அஃறிணையாகவும், அஃறிணையைமக்களாகக்கருதும்போது உயர் திணையாகவும் ஆகும். இது மன உணர்வைப் பொறுத்தது; மனவியல் பாங்கானது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு நாயைக் குறித்து, 'என் ராஜா வந்தான்' என்று கூறுவதாகக் கொள் வோம். இங்கு அஃறிணையாகிய நாய் உயர்திணையாகக் கருதப் படுகிறது. அதனால் வாக்கிய அமைப்பிலும் வேறுபாடு தென் படுகிறது. பொருள் நிலையில் அஃறிணை, தொடர் நிலையில் உயர் திணை. இம்முரண்பாட்டைப் போக்க வேண்டுமானால், 'மக்கள் சுட்டு' என்பதை 'மக்களைச் சுட்டும் சொல்' என விரித்து, அதனை வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகக் கொள்ளலாம். எனவே சொற்கள் மக்களைச் சுட்டும் சொற்கள், மக்கள் அல்லாத பிறவற்றைக் குறிக்கும் சொற்கள் என இருவகையின என்பதும், அவற்றுள் மக்களைச் சுட்டும் சொற்கள் உயர்திணைச் சொற்கள், மக்கள் அல்லாத பிறவற்றைச் சுட்டும் சொற்கள் அஃறிணைச் சொற்கள் என்றும், தமிழ்ச் சொற்கள் இவ்விரு திணைப்பாற்படும் என்றும் தொல் காப்பியர் விளக்குகிறார் எனலாம். மக்களைச் சுட்டும் சொற் களையும் மக்கள் அல்லாத பிறவற்றைக்ச் சுட்டுகிற சொற்களை யும் கண்டுபிடிப்பது எங்ஙனம்? சில ஈறுகளை வைத்தும், தொடரியல் அமைப்பைக் கொண்டும் இதனைக் காணலாம். இவ்வீறுகள் பால் காட்டும் ஈறுகள் ஆகும். 'ன், ள், ர், ப, மார்' ஆகியவை மக்களைச் சுட்டும் ஈறுகள். 'து, டு, று, அ, ஆ, வ்' என்பன மக்கள் அல்லாத பிறவற்றைச் சுட்டும் ஈறுகள்.

1.2. தமிழ்ச் சொற்களில் பல இலக்கணங்களைக் [Grammatical Categories] காணலாம். இக்கூறுகள் சொல்லியல் [Morphology] தொடரியல் [Syntax] என்பனவற்றை அடிப் படையாக வைத்துப் பிரிக்கப்படுகின்றன. சொல்லியல் அடிப் படையில் அமைபவை சில; தொடரியல் அடிப்படையில் அமை பவை சில. அவன், இவன், உவன் ஆகியவற்றில் உள்ள அ, இ, உ ஆகியமூன்றும்முறையேசேய்மைச்சுட்டு,அண்மைச்சுட்டு,

இடைமைச்சுட்டு உணர்த்துகின்றன. இவ்வகைப்பாகுபாடு சொல்லியல் அடிப்படையானது. ஏனெனில் தொடரியலில் எல்லாம் ஒன்றுபோல் தொழிற்படும்.

அவன் இருந்தான்
இவன் இருந்தான்
உவன் இருந்தான்

இதைப் போலவே தன்மைப்பன்மையில், உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை, தன்மைப்பன்மை என இரண்டு வகை உள்ளதும் சொல்லியல் அடிப்படையிலமைந்ததே. அரசன், அரசி, மகன், மகள் என்பன சொல்லியல் அடிப்படையிலும் தொடரியல் அடிப்படையிலும் பால்பாகுபாடு செய்யப்பட்டு, அரசன், மகன் ஆண்பாலாகவும், அரசி, மகள் பெண்பாலாகவும் குறிப்பிடப்பெறும். நம்பி, தங்கை ஆகிய சொற்களுக்குத் தொடரியல் அடிப்படையில்தான் பால்பாகுபாடு செய்யப்படும்.

நம்பி வந்தான் (எனவே ஆண்பால்)
தங்கை வந்தாள் (எனவே பெண்பால்)

சொல்லியல் அடிப்படையில் இச்சொற்களைப் பாகுபாடு செய்ய இயலாது. காரணம், பால் காட்டும் ஈறுகள் இச் சொற்களில் இல்லை. பால்காட்டும் ஈறுகள் சில சொற்களில் காணப்படாத போது, தொடரியல் அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு அச்சொற்களின் பாலையும் திணையையும் வகுக்கிறோம்.

1.3. 'கல்' என்ற சொல்லின் திணை, பால் என்ன? சொல்லியல் நிலையில் இதை விளக்க இயலாது, ஏனெனில் பால்காட்டும் ஈறு இதில் இல்லை. ஆனால், கல் என்பது ஒரு தொடரில் வரும்போது, அது ஏற்கும் வினைமுற்று விகுதியைக் கொண்டு, அதன் திணை, பால் தெரியவரும். 'கல் விழுந்தது' என்பது தொடர். 'விழுந்தது' என்பதில் உள்ள 'து' ஈறு அஃறிணை, அவ்வீற்றைக் கொண்ட வினைமுற்றை ஏற்று 'கல்' முடிவதால், 'கல்' என்பது அஃறிணை, ஒன்றன்பால் என்று தெரிகிறது. 'கடுவன்' என்ற சொல் ஆண் குரங்கைக் குறிக்கும். இதில் உள்ள 'ன்' ஈற்றைக் கொண்டு அது உயர்திணை; ஆண்பால்

எனக் கூறத்தோன்றும். ஆனால் 'கடுவன் வந்தது' என்று முடியுமே தவிர, 'வந்தான்' என்று முடியாது. ஆகவே ஈண்டு 'கடுவன்' அஃறிணையாகவே கருதப்படும். அதில் உள்ள 'ன்' உயர்திணை ஆண்பால் காட்டவில்லை என்பது விளங்கும். சொல்லியலால் ஏற்பட்ட குழப்பம் தொடரியலால் போக்கப்படுகிறது. 'கல், கடுவன்' போன்ற பல சொற்களின் திணையையும், பாலையும் அறிய நமக்குப் பெரிதும் உதவுவது தொடரிடல் சான்றேயாகும். தமிழில் பால் பாகுபாடு தொடரியலை ஆதாரமாகக் கொண்டது என்பது இதனால் விளக்கம் பெறும். மேலே வரிசைப்படுத்திக் காட்டிய பால் காட்டும் ஈறுகள் வினையில் தெளிவாகத் தோன்றும் என்று தொல்காப்பியர் கூறிபதற்கும் இதுவே காரணமாதல் வேண்டும். பால்காட்டும் ஈறுகளைப் பெறாத பெயர்ச்சொற்களின் திணை, பால் உணர வினைமுற்று பயன்படுவதை உணர்ந்த ஆசிரியர்,

''இருதிணை மருங்கின் ஐம்பால் அறிய
ஈற்று நின்று இசைக்குப் பதினேரெழுத்தும்
தோற்றந் தாமே வினையொடு வருமே'' என்றார். 2

1.4. தமிழ்ச் சொற்களை உயர்திணை, அஃறிணை என்று பிரித்தற்கும், உயர்திணை மக்களைச் சுட்டும் சொற்களையும், அஃறிணை மக்கள் அல்லாத பிறவற்றைச் சுட்டும் சொற்களையும் கொண்டுள்ளன என்று கூறுதற்கும், மொழியின் அமைப்பு [The structure of the language] தான் காரணமே அன்றி, பொருள் காரணம் அல்ல என்பதைத் தொல்காப்பியர் இந் நூற்பா மூலம் சுட்டிக் காட்டுகிறார் எனலாம். இங்கு மட்டுமல்ல, நூ. 57—இல் சில சொற்களை அஃறிணையாகக் குறிப்பதற்கும் தொடரியல் அமைப்பையே ஆதாரமாகக் கொள்கிறார் எனலாம். இஃது இவ்வாறிருக்க, டாக்டர் பி. எஸ். எஸ். சாஸ்திரியார் 'தமிழ்ப் பெயர்ச் சொற்களின் பாலையும் எண்ணையும் அறிதற்கு அவற்றின் ஈறுகளைவிட, அவற்றின் பொருளே காரணமாக உள்ளது' என்கிறார். 3 இதற்குக் கீழ்க்கண்ட சான்றுகளையும் காட்டுகிறார்:

பெண்மகள் — ஏகரத்தில் முடிகிறது, ஆனால் பெண்பால்

மக்கள் — ளகரத்தில் முடிகிறது, ஆனல் பலர்பால்
ஆள் — ளகரத்தில் முடிகிறது, ஆனல் பொது

'கல், கடுவன்' ஆகியவற்றுக்குக் கூறிய விளக்கங்களையே இங்கும் கூறலாம். 'பெண்மகள் வந்தாள்' என்று முடியும்போது அது பெண்பால்; 'பெண்மகன் வந்தான்' என்றக்கால் அது ஆண்பால; 'மக்கள் வந்தார்' என்று மட்டுமே முடிவதால் அது பலர்பால். 'ஆள் வந்தது' 'ஆள் வந்தான்' என்றக்கால் முறையே ஒன்றன் பாலாகவும் ஆண்பாலாகவும் கருதப்படும். ஆகவே தனித்தநிலையில் சொற்களின் பாலை உணர்வது இங்குக் கடினமாக உள்ளது. தொடர் அமைப்பைக் கொண்டு நோக்கினல்தான் இவற்றின் பால் தெரியவரும். பி. எஸ். எஸ். சாஸ்திரியார் சொல்லியல் அடிப்படையில் மட்டுமே இவற்றை விளக்க முற்பட்டு முடியாதபோது பொருளை ஆதாரமாகக் கொள்கிருர். ஆனல் சொல்லியல் அமைப்பில் விளங்காததைத் தொடரியல் அமைப்பில் பொருத்திப் பார்த்திருப்பின் இத்தடுமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்காது. இம்மாதிரியான மயக்கத்தைப் போக்குவதற்காகவே தொல்காப்பியர் வினையில் பால் தெளிவாகத் தெரியும் என்று குறிப்பிட்டார். இக் கூற்றின் வன்மையை மேலும் ஒரு சான்றால் விளக்கலாம்.

(1) பறவை பறந்தது
(2) பறவை பறந்தன

இங்கு (1) — 'பறவை' ஒருமை (2) — 'பறவை' பன்மை, இதற்கும் காரணம், வினைமுற்றில் உள்ள ஒருமை, பன்மை ஈறுகள் தான்.

1.5. மேலும் தொல்காப்பியர் தொடர் அமைப்பு [Syntactic Structure] அடிப்படையில்தான் பால், எண் பாகுபாடு செய்துள்ளார் என்பதையும், பொருள் அடிப்படையில் செய்யவில்லை என்பதையும் தெளிவுபடுத்தக் கீழ்க்கண்ட வரைபடங்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

(1) சொல்:- 1) உயர்திணை 2) அஃறிணை.
உயர்திணை—ஒருமை, பன்மை.
ஒருமை —ஆண், பெண்.
பன்மை —பலர்.

2) அஃறிணை —ஒருமை, பன்மை.
ஒருமை —ஒன்று.
பன்மை —பல.

(2) சொல் 1) உயர்திணை 2) அஃறிணை
1) உயர்திணை—ஒருமை, பன்மை.
ஒருமை—ஆண், பெண்
பன்மை—ஆண்பலர், பெண் பலர், ஆண்பெண் பலர்

2) அஃறிணை—ஒருமை. பன்மை
ஒருமை—ஆண், பெண்
பன்மை—ஆண் பலர், பெண்பலர், ஆண்பெண்பலர்

வரைபடம் 2 இல் உயர்திணையிலும் அஃறிணையிலும் ஒத்த அளவினதான (5+5) பால் பாகுபாட்டினைப் பார்க்கிறோம். வரைபடம் 1 இல் உயர்திணையில் 3 பால்களும், அஃறிணையில் 2 பால்களும் உள்ளதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. உயர்திணையில் மட்டும் ஆண், பெண் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இவ்வேறுபாட்டுக்கு என்ன காரணம்? முதலாவது வரைபடத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள பிரிவுகள் தமிழ் மொழியின் அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டன; இரண்டாவது வரைபடப் பிரிவுகள் பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. உயர்திணையில் ஆண், பெண் இருப்பது போல அஃறிணையிலும் உண்டு (சேவல்,பெடைஎன்றாற் போல); உயர்திணையில்உள்ளபலர்பால் ஆண்பலர் (ஆடவர்), பெண்பலர் (பெண்டிர்) ஆண் பெண் பலர் (மனிதர்) என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே போல அஃறிணைப் பலவின் பாலும் ஆண்பல (சேவல்கள்) பெண்பல (பெடைகள்) ஆண்பெண்பல (கோழிகள்) என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இப்பிரிவுகளைத் தொல்காப்பியத்தில் காணமுடியவில்லை. பொருளை அடியொற்றிப் பாலும் எண்ணும் பகுக்கப்பட்டிருக்குமானால், 2 வது வரைபடத்துக்கு ஏற்ற மாதிரிச் சூத்திரம் அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தொல்காப்பியர் 5 பால்களே குறிப்பிடுகிறார். காரணம் சொல்லை அடிப்படையாகவும், தொடரில் அவை நிகழும் நிலையைச் சான்றாகவும் கொண்டமைதான்.

(எ.டு) 1. தோழன் வந்தான்
2. மகள் வந்தாள்
3. தோழர் வந்தார்
4. களிறு வந்தது
5. களிறு(கள்) வந்தன
6. பிடி வந்தது
7. பிடி(கள்) வந்தன
8. யானை(கள்) வந்தன

வாக்கிய நிலையில் இங்கு, எழுவாய்க்கும்—பயனிலைக்கும் இயைபு [concord] இருப்பதைக் காணலாம். 'வினையில் தோன்றும் பாலறி கிளவியும், பெயரில் தோன்றும் பாலறி கிளவியும் மயங்கல் கூடாதம் மரபினவே'4 என்று இயைபு விகுதி வகுப்பர். முதல் மூன்று வாக்கியங்களில் பெயரிலும் வினையிலும் பாலறி கிளவிகள் விளங்கிநின்று இயைபுகொள்ளக் காணலாம். 4, 6 உதாரணங்களில் வினை ஈறு பால்காட்ட, பெயரில் பால் காட்டும் ஈறுகள் இல்லாதது சிறிது குழப்பத்தைக் கொடுக்கலாம்' இயைபு சரியாகப் பொருந்திவரவில்லையே என்றுகூடத்தோன்றலாம். இதன் பொருத்தத்தை விளக்கத் தமிழ்ச் சுட்டுப்பெயர்களைத் துணையாகக்கொள்ளல்வேண்டும். பெயர்ச் சொற்களில், பால் காட்டும் ஈறுகள் தெளிவாகப் புலப்படுவது சுட்டுப் பெயர்களில்தான். தெளிவாக உள்ள சான்றைக்கொண்டு தெளிவின்மையைப் போக்கலாம்.

1. 6. தோழன் வந்தான், மகள் வந்தாள், தோழர் வந்தார் என்பவற்றை முறையே அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள், அவர் வந்தார் என மாற்றலாம். அவன், அவள், அவர் மூன்றும் இங்கு மாற்றுப் பெயர்களாக (Substitutes) பயன்படுகின்றன. அதேபோல களிறு வந்தது, பிடி வந்தது ஆகியவற்றை 'அது வந்தது' என்று மாற்றி, களிறு, பிடி ஆகியவற்றிற்கு மாற்றுப் பெயராக 'அது' என்பதைக் கொள்ளலாம். 'அது' என்பதில் உள்ள 'து' அஃறிணை ஒன்றன் பாலாகும். ஆகவே களிறும், பிடியும் அஃறிணை ஒன்றன் பாலாகி, 'வந்தது' என்பதில் உள்ள அஃறிணை ஒன்றன்பால் விகுதியோடு இயைபு காண்கிறது. இம் மாற்றுப் பெயர் வேறு ஒரு செய்தியையும் கொடுக்கிறது. உயர்

திணையில் ஆண்பால், பெண்பால் இரண்டிற்கும் அவன், அவள் பயன்பட்டதுபோல அஃறிணையில் ஆண்யானை, பெண்யானைப் பொருளைக் குறித்து வரும் களிறு, பிடி என்ற சொற்களுக்குத் தனித்தனியான மாற்றுப் பெயர்கள் இல்லை. இரண்டும் 'அது' என்பதையே எடுக்கிறது. வினை முற்றிலும் 'து' என்பதைக் கொண்டு முடிகிறது. இதனால்தான், அஃறிணையில் ஆண்பால், பெண்பால் வேறுபாடு காட்டப் பெறவில்லை. பொருள் நிலையில் இரண்டும் தனித்தனிப் பொருட்களைக் (ஆண்யானை, பெண் யானை) குறிப்பினும், வாக்கிய அமைப்பில் ஒன்றாகவே இயங்கு கின்றன. அதாவது வாக்கிய அமைப்பில் பால் வேறுபாடு தெரியவில்லை. 'ஆண், பெண் என்பன அஃறிணைக்கும் ஒக்கும் எனினும் அவ்விரண்டிற்கும் 'வந்தது' என்பதல்லது வழக்கி னுள் வேறு வாய்பாடு இன்மையின் ஆண்பால், பெண்பால் என்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கே ஆமென்க' என்ற நன்னூல் சூ. 263 க்கான பழைய உரை காண்க (சடகோபராமாநுசாச் சாரியார் பதிப்பு).

1. 7. இனி, பன்மையை எடுத்துக்கொள்வோம்:

தோழர் வந்தார்
அவர் வந்தார்

ஆடவர் வந்தார் } அவர் வந்தார்
பெண்டிர் வந்தார் }

களிறு (கள்) வந்தன } அவை வந்தன.
பிடி (கள்) வந்தன }

இவற்றுள், தோழர் என்பது தெளிவாகப் பால் காட்டவில்லை, பன்மையை மட்டும் உணர்த்துகிறது. ஆனால் ஆடவர், பெண் டிர் முறையே ஆண் பன்மையும் பெண் பன்மையையும் காட்டும். ஆகவே பலர்பாலில் ஆண்பலர், பெண்பலர் தேவை எனலாம். எனினும், அவ்விரண்டும் பால் வேறுபாடு காட்டாத 'அவர்' என்பதைத்தான் மாற்றுப் பெயராகக் கொள்கின்றன. மேலும் 'வந்தார்' என்பது எல்லாவற்றோடும் (தோழர், ஆடவர், பெண் டிர், அவர்) பொருந்துகிறது. ''வந்தார்''-இல் உள்ள 'ஆர்'

எந்தப் பாலையும் காட்டவில்லை. ஆகவேதான் தொல்காப்பியர் 'பலர்பால்' என ஒன்றை மட்டும் குறித்து, அதனுள் ஆண்பலர், பெண் பலர், ஆண் பெண் பலர், மூன்றையும் அடக்கினர். தொடரியல் அமைப்பின் அழுத்தமே இதற்குக் காரணம்.

தெய்வச்சிலையார் இதனைத்தெளிவுறுத்துவார்: ''பொருள் நோக்கிக் கூறினர் அல்லர்; சொல் முடிபு மூவகை என்று கூறினர் என்க. என்னை?... ஆண்பன்மையும் (பெண்பன்மையும்) எல்லாருந் தொக்க பன்மையும் வந்தாரெனவே முடிதலானும்...'5 பொருளுக்கு முதன்மை தராமல் சொல் உருவத்துக்கு முதன்மை தந்து, வாக்கிய அமைப்பைப் பார்த்து இப்பாகுபாடு தொல்காப்பியரால் செய்யப்பட்டது என்பதைத் தெய்வச்சிலையார் உரையாலும் தெரியலாம். 'களிறுகள்/பிடிகள் வந்தன' என்பதன் மாற்றாக 'அவை வந்தன' என்று கூறலாம். இங்கு 'அவை' என்பது பன்மையை மட்டும் உணர்த்துகிறது, பாலை உணர்த்தவில்லை. அதோடுமட்டுமல்ல, இவ் 'அவை, அது' என்பன அஃறிணையில் உயிரில்லாத, பால்வேறுபாடு காணமுடியாத (பொருள் நிலையில் கூட) சொற்களுக்கும் மாற்றுப் பெயராக வரும்.

கல் விழுந்தது—அது விழுந்தது
கற்கள் விழுந்தன—அவை விழுந்தன

பொருளுக்கு முதன்மை தந்து பால்பாகுபாடு அஃறிணையில் செய்யப்பட்டிருக்குமானால் இம்மாற்றுப் பெயர்களைப் பொருத்திக் காண்பது இயலாது போயிருக்கும்.

1. 8. 'மகன் வந்தான்' என்பதற்கு, 'அவள் வந்தாள்' என்று மாற்றுப்பெயர் செய்து வழங்குவதில்லை. அவ்வாறு வழங்கினால் அதனை இலக்கணவழு [ungrammatical] என்பர். ஏனெனில் 'மகன்' என்பது தெளிவாக ஆண்பாலை உணர்த்து கிறது. 'அவள்' என்பதோ பெண்பாலை உணர்த்துகிறது. அதனால் ஒன்றுக்கு மற்றொன்று மாற்றுப் பெயராகத் தொழிற்பட முடியவில்லை. ஆனால் களிறு, பிடி, கல் ஆகியவற்றில் பால் வேறுபாடு இன்மையால் 'அது' என்ற ஒன்றே மூன்றுக்கும் மாற்றுப் பெயராகிறது. தொல்காப்பியரின் பால்பாகுபாடு

இலக்கணப்பால் [Grammatical Gender] பாகுபாட்டிற்கு உட்பட்டதால்தான் இது சாத்தியமாயிற்று. இயற்கைப் பால் [Natural Gender] பாகுபாட்டின் வழிப்பட்டதென்றால், களிறுக்கு அவன் போன்ற ஒரு சொல்லும், பிடிக்கு அவன் போன்ற ஒரு சொல்லும், பிடிக்கு அவள் போன்ற சொல்லும் மாற்றுப் பெயர்களாகியிருக்கும் ('இலக்கணப்பால்', 'இயற்கைப் பால்' இரண்டிற்கும் இடையிலான வேறுபாடு:— ஆண் பெண் வேறுபாடுணர்த்தும் விகுதிகளை வைத்துப் பால்பாகுபாடு செய்தால் 'இலக்கணப்பால்' ஆகும். பால் [Sex] அடிப்படையில்—ஆண் எல்லாம் ஆண்பால், பெண் எல்லாம் பெண்பால், இரண்டிலும் அடங்காதது 'நடுநிலை' [Neuter] என்றபடி—பாகுபாடு செய்தல் இயற்கைப் பால் ஆகும்.) சில சமயங்களில் 'களிறு வந்தான்' என்று கூறுகிறோமே என்றால், அத்தொடருக்கு வேறு விளக்கம் உண்டு. 'களிற்றைப் போன்றவன் வந்தான்' என்ற தொடரின் சுருங்கிய வடிவம் அது. இலக்கண ரீதியில் தெளிவாகத் தெரியும் ஆண் ஒருமையை அல்லது பெண் ஒருமையை பன்மைப் படுத்தும்போதும், ஆணையும் பெண்ணையும் சேர்த்துப் பன்மைப் படுத்தும்போதும் 'அவர்' வரும். பால் காட்டாது ஒருமை எண்மட்டும் காட்டி நிற்கும் சொற்களைப் பன்மைப் படுத்த 'அவை' வரும். இவ்வேறுபாட்டாலும், பலர் பாலுக்கும் பலவின் பாலுக்கும் தனித்தனி விகுதிகள் இருப்பதாலும், பன்மையைப் பலர்பால், பலவின்பால், எனப் பிரித்து, பலர் பாலை உயர்திணையிலும், பலவின்பாலை அஃறிணையிலும் அமைத்தார்.

1.9. மீனாட்சி வந்தான்
மீனாட்சி வந்தாள்

இரண்டும் சரியான தொடர்களே. முன்னது ஆணையும், பின்னது பெண்ணையும் குறித்தன. 'இகர' ஈறு பெண்பால் எனத் தோன்றினாலும், 'வந்தான், வந்தாள்' என்ற வினைமுற்றைக் கொண்டு 'ஆண், பெண்' என்பதை அறிகிறோம். சொல்லியல் நிலையில் இத்தெளிவு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. தொடரியல் தான் உதவுகிறது. இதனால்தான் சாத்தன், கொற்றன் போன்ற சொற்களை நம் இலக்கண ஆசிரியர்கள் விரவுத் திணையில் அடக்

கினர். அவைஎடுக்கும் வினைமுற்றை வைத்துப் பால், எண் காண வேண்டும் என்று சொல்லினர். இம்மாதிரி மயக்கந்தரும் சொற்களின் பால், திணை உணரத் தொடரியலே பயன்படும்.

சாத்தன் வந்தான்
அவன் வந்தான் } உயர்திணை, ஆண்பால்

சாத்தன் வந்தது
அது வந்தது } அஃறிணை, ஒன்றன்பால்

'ன' கர ஈறு கடுவனில் இருந்தும், 'ள' கர ஈறு 'ஆள்'–இல் இருந்தும் இகர ஈறு 'நம்பி–யில் இருந்தும், 'கடுவன்' அஃறிணையிலும், 'ஆள்' உயர்திணை ஆண்பாலிலும் 'நம்பி' உயர்திணை ஆண்பாலிலும் அமையக் காரணம் தொடரியல் அமைப்புத்தான். அதை உணராது, சொல்லியல் அமைப்பை மட்டும் மனதில் கொண்டு, அது பொருந்தி வராத போது, சில சொற்களுக்குப் பொருள் அடிப்படையில் விளக்கம் பெற முயன்று, அதன்மேல் தமிழிலக்கண ஆசிரியர்கள் பொருளுக்கு முதன்மை தந்துள்ளனர் என்று சாஸ்திரியார் கூறலானார். அது ஏற்புடைத்தன்று என்பதை மேலே காட்டிய சான்றுகளால் உணரலாம்.

1. 10. ஐந்து பால்களில் மூன்று ஒருவிதமாகவும், இரண்டு வேறுவிதமாகவும் தொழிற்படக் காண்கிறோம். பால், எண் இவற்றைக் காட்டுவனவற்றை ஒரு பகுதியாகவும், எண்ணை மட்டும் காட்டுவனவற்றை வேறுபகுதியாகவும் பிரித்து, முன்னதற்கு உயர்திணை என்றும், பின்னதற்கு அஃறிணை என்றும் பெயரிட்டனர். இக்குறியீடு தொல்லாசிரியர் குறியாகும்.

1. 11. எனவே, தமிழில் திணை, பால், பாகுபாடு மொழி அமைப்பு அடிப்படையில் அமைந்ததே அன்றி, பொருள் அடிப்படையில் அமையவில்லை என்பதும், அப்பாகுபாட்டிற்குச் சொல்லியலினும் [Morphology] தொடரியலே [Syntax] பெரிதும் பயன்பட்டுள்ளது என்பதும், தொல், சொல், முதல் நூற்பா இக்கருத்தை விளக்க உதவுகிறது என்பதும் தெளிவுறும்.

1. 12 என்மனார்: இச்சொல் தொல், எழுத்து, சொல்–

இரு அதிகாரங்களிலும் 46 இடங்களில் வருகிறது. 'மொழி மனுர்' என்ற சொல் 3 இடங்களில் வருகிறது. இச்சொல்லை உரையாசிரியர்கள் பலவிதமாக விளக்கியுள்ளனர். சேனுவரையர் இதனை 'எதிர்காலம் பற்றி வந்ததோர் ஆரீற்று முற்றுச் சொல், என்றும், நச்சினுர்க்கினியர், ஓர் ஆர் ஈற்று நிகழ்கால முற்று வினைத் திரி சொல்' என்றும், தெய்வச் சிலையார் 'என்ப வென்னும் முற்றுச் சொல் திரிந்து நின்றது' என்றும், இளம்பூரணர் 'என்பவென்னும் முற்றுச்சொல்லின் பகரம் குறைந்து, மன்னும் ஆரும் பெற்றுவந்தது' என்றும் உரைப்பர். 'என்மனுர்' என்ற இச் சொல் எல்லா இடங்களிலும் 'என்று சொல்லுவர்' என்ற பொருளைத் தருகிறது. அதனுல் இதனை எதிர்காலம் என்று கூறத் தோன்றும். வழக்கில், 'உயர்திணை என்மனுர்' என்றக்கால் உயர்திணை என்று சொல்லுவர்' என ஏற்கனவே கூறிய ஒன்றை வழிமொழிந்து உரைப்பதாகவே உள்ளது.

'இனிமேல் சொல்லுவர்' என்று பொருளைத் தரவில்லை. வழக்கமாக உரைக்கப்பட்டு வரும் ஒன்றையே இங்குக் குறிப்பிடுகிருர்கள். இம்மாதிரி வழக்கமாகச் செய்து வரும் ஒன்றினை [Habitual] (வழமை) என்று உரைப்பர். தொல்காப்பியத்தில் 'என்மனுர்' வருமிடங்களில் எல்லாம் இந்த 'வழமை' [Habituality] தெரிகிறது. ஆகவே, வடிவத்தில் எதிர்காலச் சொல்லாக இருப்பினும் வழக்கில் வழமை [Habituality] யைக் குறிக்கிறது எனலாம்.

1. 13. அவரலபிற: 'மக்கள் அல்லாத மற்றவை எல்லாம்' என இதனை விரித்து, அம் 'மற்றவை எல்லாம்' என்பதில் அஃறிணையில் உயிருள்ளவை, உயிரில்லாதவை ஆகியவற்றை எல்லாம் அடக்கி உரைத்தனர். 'அவரல' என்பதோடு நிறுத்தினுல் அஃறிணையில் உயிருள்ளவையை மட்டும் குறிக்கும் என்றும், உயிரில்லாதவற்றையும் சேர்க்கவே 'பிற' என்ற சொல்லையும் சேர்த்தார் என்றும் உரையாசிரியர்கள் எழுதினர்.

அஃறிணை:- (1) உயிருடையன (2) உயிரில்லன.

1. உயிருடையன-ஒருமை, பன்மை.

ஒருமை-ஆண், பெண், ஆண் பெண் பலர்.

2. உயிரில்லன-ஒருமை, பன்மை.

'அவரல பிற' பொருள் அடிப்படையில் பார்த்தால் மேலே உள்ள அத்தனை பிரிவுகளையும் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் சொல்லிலோ அவை அமையும் தொடரிலோ எண் வேறுபாடு தவிர வேறு தெரிவதில்லை. 'அவரல பிற' எல்லாம் பொருளில் வேறுபட்டு இருப்பினும் சொற்றொடரில் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. ஆகவே 'அவரலபிற' என்ற தொடர் சொற்றொடர் அடிப்படையில் அமைந்த தொடரே யன்றிப் பொருள் அடிப்படையில் அமைந்தது அல்ல என்று கூறலாம், அவரலபிற = அவரை (மக்களை)ச் சுட்டாத பிற ஈறுகளை உடைய சொற்கள் (= மக்கள் அல்லாத பிறவற்றைச் சுட்டும் ஈறுகள் உடைய சொற்கள்).

அடிக்குறிப்பு:

1. தொல். சொல். சேனாவரையம், தெய்வச்சிலையார், சூ. 1.
2. தொல். சொல். 10.
3. "Hence it is evident that gender and number are not taken as separate entities in Tamil language and that pal or the gender and numbeı in Tamil nouns are determined more from their meaning that from their ending, though it is generally stated that the ending n denotes masculine singular, I feminine singular, r mar epicene plural, tu neuter singular, and a neuter plural.'

   P. S. Subrahmanya Sastri, History of Grammatical Theories in Tamil, P. 108.
4. தொல். சொல். 11.
5. தெய்வச்சிலையார், சூ. 3, உரை,

கானல்வரியும் கட்டுரைகளும்

புலவர் சு. நடராசன், தலைமைத் தமிழாசிரியர்,
(டி.இ.எல்.சி.உ. பள்ளி, புதுக்கோட்டை.)

இளங்கோவடிகள் பாடிய சிலப்பதிகாரத்தில் உச்ச நிலையில் உள்ள கருத்துக்கள் அடங்கிய பாடல்கள் பல உள. அவற்றுள் கானல்வரிப் பாடல்கள் சிறந்தன என்றால் அதனை யாரும் மறுக்கார். இக்கானல் வரியைச் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் அமைக்கவில்லையேயானால் கோவலன் பிரிவு ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. அதன்பின் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றும் நடைபெற்றிருக்க இயலாது, ஏன் சிலப்பதிகாரமே இயற்றப்பட்டிருக்காது என்று எளிதாக உரைத்து விடலாம். இப்பகுதி இசை நுட்பத்தோடு அமைக்கப்பட்டது. இது நெய்தல் நிலத்தில் உள்ள கானலில் பாடிய வரிப்பாடல்கள். ஆதலால் இதனைக் கானல் வரி என்று இடமும் இசையும் இணைந்த சொல்லால் பெயரிட்டுள்ளார்.

இப்பாடல்களில் முதலில் கோவலன் பாடலையும், அதற்கு எதிராக மாதவி பாடலையும் இளங்கோவடிகள் அமைத்தார். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் திருத்த வேண்டும் என்கின்ற நிலையில்தான் இப்பாடல்களைப் பாடினர். ஆனால் 'விளையாட்டு வினையானது' என்பதற்கொப்ப, அஃது பிரிவை உண்டாக்கி விட்டது. கோவலனே முதலில் பாடினான். தன் குற்றம் தான் அறிவானா என்றால் அறிய மாட்டான் என்று விடை கூறலாம். ஆனால் பிறர் குற்றத்தை எளிதாக அறிந்து ஆத்தரப்படலே இயல்பு. இந்நிலையைப் பெற்றுப் பிரிவை அடைந்து விட்டான் கோவலன்.

கோவலனைத் திருத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாதவியின் உள்ளத்தில் நெடுநாளாக இருந்தது. ஆனால் அதனை எவ்விதம் கூறுவது என்பதை அறியாமல் தத்தளி[illegible]காள். கோவலனும் தன் போக்கிற்கு மாதவி உடன்படல் [illegible]ண்டுமேயல்லா

மல், அவள் போக்கிற்கு விடல் ஏற்றதல்ல என்று எண்ணி யிருந்தான். ஆனல் அதனை மாதவியின் முன் நேரில் கூற முடி யாமல் தவித்தான். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் கானல்வரிப் பாடலின் வழியாகத் தான் ஒரு மங்கையைக் காதலிப்பது போல வும், அதனல் இனி மாதவி மேல் அன்பு இல்லாதது போலவும் பாடி முடித்தான். உடனே மாதவியும் அக்கானல்வரிப் பாடலி னுலே தானும் வேறு ஒரு புதுக்காதலனை அடைந்து விட்டதாக வும், அதனல் கோவலனைப் பிரிய நேர்ந்து விட்டதே என்றும் போலியாகப் பாடினுள். இதெல்லாம் விளையாட்டாக, ஒருவருக் கொருவர் திருத்தவேண்டு மென்பதற்காகப் பாடிய பாடல்களே. உண்மையில் இருவரும் உள்ளன்பு கெடாத உள்ளத்தினர். ஆனல் நடந்தது என்ன? பிரிவு. இன்பம் துன்பமாக மாறி விட்டது.

இச்செயலை இளங்கோவடிகள் வெகு எளிதாக இருவரும் குற்றவாளிகள் அல்ல. யாழிசையே காரணம் என்றும், அவ் விசையின் வழியே முன்வினை தோன்றி, கோவலனைப் பிரியச் செய்தது என்றும் உரைத்து விட்டார். இவ்விதம் அவர் 'ஊழ்' என்பதை அமைத்ததினுல்தான் பின் நடந்த கதை நிகழ்ச்சி களில் ஆங்காங்கு ஊழின் வலியை வலியுறுத்த முடிந்தது என் பதையும் அறிய வேண்டுகிறேன்.

கானல்வரியில் அமைந்த பாடல்களில் சில தலைப்புகள் ஏடெழுதுவோர் பிழையாகக் கொண்டு செயல்புரிந்ததை அறிய லாம். உரையாசிரியர்களும் ஏடெழுதியோர் கூறியபடியே உரை வகுத்துப் போயினர். ஏன் நாமும் அதனையே பின்பற்றி வருகின்றோம். இனிவரும் நம் பின்னோராவது சிறிது அறிந்து திருத்தி மகிழலாம் என்ற கருத்துத் தோன்றியது. அதனை அடி யிற் கண்டவாறு கூறலானேன். இதனில் குற்றமிருக்கலாம். ஆனல் கூறியதின் கருத்துக்களைக் கூட்டிப் பார்த்து உண்மை அறியவும், மேலும் இவ்வழியில் ஆய்வாளர்கள் புதுப்புதுக் கருத்துக்களைக்காணவும், இதனை முதற்படியாகக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கானல்வரி முதற்கண் கதை நிகழ்ச்சியை அமைத்துக்

கட்டுரை என்ற தலைப்பில் இளங்கோவடிகள் தெரிவிக்கலானார். அதனை,

'சித்திர படத்துட்புக்குச் செழுங்கோட்டின் மலர்புனைந்து
மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
பத்தருங் கோடும் ஆணியும் நரம்புமென்று
இத்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையில் தொழுதுவாங்கிப்
பண்ணல் பரிவட்டணை ஆராய்தல் தைவரல்
கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ்
நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய
எண்வகையால் இசையெழீஇப்
பண்வகையாற் பரிவு தீர்ந்து
மரகதமணித் தாள்செறிந்த மணிக்காந்தள் மெல்விரல்கள்
பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் மிசைப்படர
வார்தல் வடித்தல் உந்தல் உறழ்தல்
சிருடன் உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல்
ஏருடைப் பட்டடையென இசையோர் வகுத்த
எட்டு வகையின் இசைக்கர ணத்துப்
பட்டவகைதன் செவியினோர்த்து
ஏவலன்பின் பாணியாதெனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட அவனும்
காவிரியை நோக்கினவும் கடற்கானல் வரிப்பாணியும்
மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்தல் தொடங்குமன் –கானல்வரி–1

இவ்விதம் ஆசிரியப்பாவில் அமைத்துத் தந்துள்ளார். காவேரியை விளித்துக் கூறியும், கானல் நிலத்தில் காதலன் காதலிக்கு நடந்த செய்திகளை ஒன்று திரட்டி, தொடர்பாக இல்லாமல், இளங்கோவடிகளுக்குத் தோன்றிய இன்றியமையாத கருத்துக்களைக் (மாதவியைத் திருத்த வேண்டுமென்று எண்ணியதை) கோவலன் வாயிலாக மாதவி மனம் மகிழ (சிலர் சிரித்த வாறே நண்பர்களைத் திருத்தத் தம் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது போல) பாடலானான் என்றார். இக்கருத்துப்படக் கூறியிருப்பதை அறியலாம். இக்கருத்துக் கொண்டே கோவலன் தன் கருத்துக்களை 22 பாடல்களை 8 தலைப்புக்களாகப் பாடியுள்ளான். பின்பு திருத்த எண்ணங் கொண்ட மாதவியும் தன்

எண்ணத்தை விட்டு, கோவலன் ஏதோ ஓர் குறிப்புக் கொண்டு பேசுகின்றனே என்று உள்ளம் பிணங்கிடவும் (கலவியால் மகிழ்ந்தால்போல் புலவியால் யாழ் வாங்கி), அதை வெளிக்காட்டாமல் தனக்கும் ஒரு குறிப்பு உண்டு என்று குறிப்பது போல் பாடலானள். இஃதும் 22 பாடல்களை 8 தலைப்புகளாகக் கொண்டதாகும். (நூலில் 26 பாடல்கள் 9 தலைப்புகளாக உள்ளன.) இந்த இனியநிகழ்ச்சிகளைக் கூறுமுன் இளங்கோவடிகள் செய்தியாக 'கட்டுரை' என்ற தலைப்பில் கூறியுள்ளதைப் பார்ப்போம்.

'ஆங்குக்,

கானல்வரிப் பாடலைக்கேட்ட மானெடுங்கண் மாதவியும்
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் தன்னிலை மயங்கினனெனக்
கலவியின் மகிழ்ந்தாற்போல் புலவியால் யாழ்வாங்கித்
தானுமோர் குறிப்பினள்போல் கானல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீள்நிலத்தோர் மனமகிழக்
கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்த கண்டத்தாற் பாடத்
தொடங்குமன்'–கானல்வரி 24.

இதன் மேல் மாதவி தன் கருத்துக்களை 22 பாடல்களில் பாடியுள்ளதை அறியலாம். இதன் பின் 47 வது பாடல் வரிப் பாடல் அல்ல. அது கட்டுரையே. இதனை 'வேறு கூறப்படுவதைப் போல (பிறதலைப்புகளை) கூறப்பட்டுள்ளதே யன்றி வேறல்ல. 'வேறு' என்ற தலைப்பில் உள்ளனவற்றைப் பார்க்கும் போது, அவைகள் அகத்துறையில் ஏற்படும் பல நிகழ்ச்சிகளைத் தெரியப்படுத்தியுள்ளதை அறியலாம். இதனையும் 'வேறு' என்ற தலைப்பில் தவறுதலாக ஏடெழுதுவோர் செய்துவிட்ட நிலையேயன்றி, அதனை இளங்கோவடிகள் 'வேறு' என்ற தலைப்பில் கூறியிருக்கமாட்டார் என்றே தோன்றுகிறது. டாக்டர். உ. வே. சா. பதிப்பில் (கட்டுரை) வேறு என்ற இரண்டு சொற்களும் காணப்படுகின்றன.

'ஆங்கனம் பாடிய ஆயிழை பின்னரும்
காந்தள் மெல்விரல் கைக்கிளை சேர்குரல்

தீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை இசைவழீஇப்
பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப் பெயர்ந்தாள்'—க'னவரி 47.

இதன்பொருள் 'மீண்டும் மாதவி கைக்கிளை தொடங்கும் இனிய இசையையுடைய செவ்வழிப் பாலையெனும் இசையை எழுப்பி, அதன் வழியிலே ஓர் பண்ணைப்பாடத் தொடங்கினள்' என்பதாகும். இது கதை தொடர் செய்தியாகும் என்பதை யாவரும் அறியலாகும். இதனை வரிப்பாடல் அல்ல என்பதை நன்கு கற்றோர் அறிவர். ஆதலால் இது கட்டுரையே. இதனை 'வேறு' என்று கூறியது ஏடெழுதியோர் செய்த பிழையே என்று கொள்ளலே ஏற்புடைத்தாம்.

அடுத்து 52 வது பாடலுக்குத் தலைப்பு ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் பிற மதிப்புகளில் விடப்பட்டுள்ளது. இதுவும் முழுச் செய்தியே, இதனையும் 'கட்டுரை' என்ற தலைப்பில்தான் இளங் கோவடிகள் குறித்திருப்பர். அதனையே டாக்டர். உ. வே. சா. பதிப்பிலும் காண்க. இது கட்டுரையே, அதனை அடியிற் காண்போம்.

'எனக்கேட்டு,
கானல்வரி யான்பாடத் தானொன்றின்மேல் மனம்வைத்து
மாயப்பொய் பலகூட்டும் மாயத்தாள் பாடினளென
யாழிசைமேல் வைத்துத்தன் ஊழ்வினை வந்து உருத்தாகலின்
உவவுற்ற திங்கள் முகத்தாளைக் கவவுக்கை நெகிழ்ந்தனனாய்ப்
பொழுதீங்குக் கழிந்ததாகலின் எழுதும்என்று உடனெழாது
ஏவலாளர் உடன்சூழ்தரக் கோவலன்தான் போனபின்னர்த்
தாதவிழ் மலர்ச்சோலை ஓதைபாயத்து ஒலியவித்துக்
காதலுடன் அன்றியே மாதவிதன் மனைபுக்காள்
ஆங்கு,
மாயிரு ஞாலத் தரசு தலைவணக்குஞ்
சூழி யானைச் சுடர்வாட் செம்பியன்
மாலை வெண்குடை கவிப்ப
ஆழி மால்வரை அகவையா வெனவே'—கானல்வரி 52.

இதுவும் விரிப்பாடலா? இல்லை. கதைத்தொடர் செய்

தியா என்றால் 'ஆம்' என்போம். ஆதலால் இதுவும் கட்டுரை என்று அறிய வேண்டுகின்றோம். ஆகவே, இக்கானல்வரிப் பாடல்களில் முறையே 1, 24, 47, 52 ஆக நான்கும் கட்டுரை என்ற தலைப்பில் கொள்ளலே ஏற்புடைத்தாகத் தெரிகிறது.

இளங்கோவடிகள் ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் 'வேறு' என்று குறித்தவற்றில் மும்மூன்று பாடல்களாக் கூறியுள்ளார். கோவலனும் மாதவியும் கூறிய இறுதிப் பாடல்களை மட்டும் சுருக்கமாக ஒரே பாடலில் அமைத்துள்ளதையும் பார்க்கலாம். ஆனால் மாதவி பாடிய வரிப் பாடல்களில் 'வேறு' என்ற தலைப்பில் உள்ள ஒன்றினுக்கு ஆறுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இதுவும் ஏடெழுதுவோர் செய்த தவறே. இதில் இருபெரும் தலைப்புகள் அறியப்படுகின்றன. ஒன்று 31 முதல் 33 வரை; மற்றொன்று 34 முதல் 36 வரை உள்ளதாக அமைத்து, அதனை முறையே தலைவியானவள் தோழியிடம் தான் கொண்ட காதலன் செயலைக் கூறி, பின் காதலன் வராமையைப் பற்றி, ஆங்குள்ள அடம்பு, அன்னம், நெய்தல் முதலியவைகளிடம் தானுற்ற காதலுணர்ச்சியை உரைத்ததையும் அறியலாம். அடுத்த மூன்று பாடலும் தலைவி தனது ஆற்றாமையை அலைவாயிலாக அறிவிப்பதையும் காணலாம். இதனைத் தொல்காப்பியர், 'குறிப்பே குறித்தது கொள்ளு மாயின் ஆங்கவை நிகழும் என்மனார் புலவர்'-தொல்-பொருள்-97.என்பதால் தலைவி புகுமுகம் புரிந்த நிலையைத் தோழிக்குத் தெரிவித்ததையும், பின் பேசாத அடம்பு, அன்னம், நெய்தல் முதலியவற்றிற்குத் தன் காதல் மிகுதியைக் (தலைவர் வாராததால் ஏற்பட்டதை) கூறியது, 'ஞாயிறு திங்கள் அறிவே நாணே-கடலே கானல் விலங்கே மரனே-புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே-அவையல பிறவும் நுதலிய நெறியால்-சொல்லுக போலவும் கேட்குந போலவும்-சொல்லியாங் கமையும் என்மனார் புலவர்'—தொல்-பொருள்-513. என்பதால் கொள்க. இனி அப்பாடல்களை நோக்குவோம்.

1) புணர்துணையோ டாடும் பொறியலவன் நோக்கி
இணர்ததையும் பூங்கானல் என்னையும் நோக்கி
உணர்ஒழியப் போன ஒளிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்
வணர்சுரி ஐம்பாலோய் வண்ணம் உணரேனல்

2) தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமும்தம் மான்தேரும்
எம்மை நினையாது விட்டாரோ விட்டகல்க
அம்மென் இணர அடும்புகாள் அன்னங்காள்
நம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்

3) புன்கண்கூர் மாலைப் புலம்புமென் கண்ணேபோல்
துன்பம் உழவாய் துயிலப் பெறுதியால்
இன்கள்வாய் நெய்தால்நீ எய்துங் கனவினுள்
வன்கணார் கானல் வரக்கண் டறிதியோ,

இம்மூன்று பாடலும் தலைவி தோழியிடம், 'தான் புதிதாய்க் கண்ட காதலனின் செய்கையையும், அதனால்தான் உணர்வு தளர்ந்து, உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்ததையும், அதனால் தன் மேல் பிழையல்ல' என்னும் தன் கருத்தைத் தெரிவிப்பது போல் முதற்கண் அமைத்துள்ளர்; பின் தலைவன் தனது தேரை ஓட்டிக்கொண்டு வந்தவர், இன்று தன்னையும், இச்சோலையையும், இதனில் உள்ள அடம்புகள், அன்னங்கள், நெய்தல் முதலியவை மறந்து, தனது அருளும் ஆண்மையும் அகலச் சென்று விட்டாரே! 'அடம்புகளே! அன்னங்களே! வருந்தாதீர். அவர் நம்மை மறந்தாலும் நாம் அவரை மறக்க மாட்டோம் என்று தலைவி அஃறிணைகளை விரித்துக் கூறல் போல் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறி அமைதிப் படுத்தலையும் அறியலாம். மேலும் மிக்க காமத்தால் அவரைப் பார்க்க விருப்பம் உள்ளதைத் தெரியப்படுத்தல் போல் அக் கானலில் உள்ள நெய்தல் பூ மலர்ந்துள்ளதைக் கண்ட தலைவி, தனக்கு அவர் நினைவால் உறக்கமே வராமல் போகவும், மாலை நேரத்தில் நெய்தல் கூம்பியுள்ளதைக் கண் உறங்குவதுபோல் கொண்டு, அது கொள்ளும் உறக்கத்திலே காணும் கனவில் தன் தலைவன் வரக் கண்டால் தெரிவிக்குமாறு கேட்பதையும் காணலாம். இதில் தலைவி தலைவனை விட்டு வேறு யாரையும் கொள்ள மாட்டாள் என்பதை மிகத் துணிவோடு, உறுதியோடு தலைவனை நம்பியுள்ள நிலையையும் மறக்க முடியாத் தன்மையையும் வெளியிடல் போல் இயற்றியுள்ள போக்கை அறியுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மேலும் உள்ள மூன்று பாடல்கள்:

1) புள்ளியன்மான் தேர்ஆழி போன வழியெல்லாந்
தெள்ளுநீர் ஓதஞ் சிதைத்தாய்மற் றென்செய்கோ
தெள்ளுநீர் ஓதஞ் சிதைத்தாய்மற் றெம்மோடீங்கு
உள்ளாரோ டுள்ளாய் உரையாய்மற் றென்செய்கோ

2) நேர்ந்தநங் காதலர் நேமி நெடுந்திரண்டேர்
ஊர்ந்த வழிசிதைய ஊர்கின்ற வோதமே
பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடும் அன்னமே
ஈர்ந்தண் துறையே இதுதகா தென்னீரே

3) நேர்ந்தநம் காதலர் நேமி நெடுந்திண்டேர்
ஊர்ந்தவழி சிதைய ஊர்ந்தாய்வாழி கடலோதம்
ஊர்ந்தவழி சிதைய ஊர்ந்தாய் மற்றெம்மோடு
தீர்ந்தாய்போல் தீர்ந்திலையால் வாழி கடலோதம்.

தலைவி தான் கண்ட புதிய காதலன் வராமற்போகவும், அவனைக் காண வேண்டுமென்ற அவாவால் அவன் சென்ற தேரின் அடிச்சுவடுகளைப் பின் தொடர்ந்து காண விரும்பினாள். ஆனால் அலைகள் சுவடுகளை அழித்து விட்டன. அதனைக் கண்டாள் தலைவி, தனது ஆற்றாமையை அவ் அலைகளின் வாயிலாகக் கூறுகின்றாள். 'அலையே' நீயும் இங்குள்ள சோலை, அடம்பு, அன்னம், நெய்தல், தோழி முதலியனவும் போல் உடன் இருக்கின்றாய். யான்படும் இன்னலைத் தலைவரிடம் கூறாமல் இருப்பதோடல்லாமல், அவர் சென்ற பாதையையும் அழித்துவிட்டாயே? இது தகுமா என்றும்; என்போல் உள்ள அன்னமே! நீயாவது இவ் அலை செய்தது தகாது என்று கூறமாட்டாயா? அலையே! என்னோடு உறவுபோல் இருந்தும் (துன்பஞ் செய்வதால்) உறவை நீக்கிக் கொள்ளவில்லை. நீ வாழ்க என்றும் வாயாரத் தன் வருத்தத்தைக் கூறி வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

ஆகவே, இந்த ஆறுபாடல்களையும் இருபெரும் நிலையில் அமைத்துக் கொண்டாலே ஏற்றதாகும் எனத் தோன்றுகிறது. தலைவி, தன் உள்ளத்தைத் தலைவனிடம் கொண்டுள்ள உறுதியை வெளிப்படுத்தியது ஒன்று. தான் கொண்ட (தலைவ

னிடம் உள்ள) மிக்க காமத்தால் உண்டான ஆற்றாமையை அறிவித்தல் இரண்டாவது, இரண்டையும் முறையே தலைவி காதலை வெளியிடல், ஆற்றாமை மிகல் என அமைத்துக் கோடல் ஏற்றது என்க.

கானல்வரிப் பாடல்களில் எதிராக ஒவ்வொருவருக்கும் இருபத்திரண்டே உள்ளன. இதனைத் தவிர மாதவிக்கு நான்கு பாடல்கள் அதிகமாக உள்ளன. இவையும் வரிப் பாடல்களில் அமைந்துள்ளன. அதில் யாதும் குறை கூறவில்லை. ஆனல் மாதவிக்கு மட்டும் நான்கு பாடல்கள் அதிகம் ஏன் என்பதில் தான். இது சிந்திக்க வேண்டிய செயலே.

இளங்கோவடிகள் முன்பாடிய கோவலன் ஒரு கால் கூறிய படியே பிரிய நேர்ந்தால் மாதவியின் நிலை என்னவாகும் என் பதையும், கோவலன் தான் கொண்ட புதுக் காதலியிடம் உறுதி கூறியதை மறுத்துக் கூறியிருப்பின், இங்குள்ள தெய்வம் ஒறுக்காமல் காக்க வேண்டும் என்று வேண்டி நிற்பதையும் அமைத்து, மாதவியின் மனப்பாங்கை வெளியிட்டுள்ளார் என்றே கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இறுதியில் உள்ள இந்த நான்கு பாடல்கள் வாயிலாக மாதவி கோவலனிடம் மாரு அன்பு வைத்துள்ளதை விளக்கியுள்ளார் என்றே தெரிகிறது இதன் பின் மாதவியின் உரையாடல் கோவலனிடம் இல்லாமற் போக வும், இதனிலே மாதவியின் உள்ளத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளதாக அறிகிறோம். ஆதலால் இந்நான்கு பாடல் களும் மாதவின் மனப்பாங்கைக் கூறியன எனக்கொள்ளலே ஏற்புடையது எனலாம்.

கீழே அப்பாடல்களைக் காண்போம்:

(1) துளையர் விளரி நொடிதரும்தீம் பாலை
இளிகிளையிற் கொள்ள இறுத்தாயால் மாலை
இளிகிளையிற் கொள்ள இறுத்தாய்மன் நீயேல்
கொளைவல்லாய் என்னுவி கொள்வாழி மாலை.

(2) பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளின் நீழல்
இருந்தேங்கி வாழ்வார் உயிர்ப்புறத்தாய் மாலை

உயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகில் உள்ளாற்று வேந்தன்
எயிர்ப்புறத்து வேந்தனோ டென்னாதி மாலை.

(3) பையுள்நோய் கூரப் பகல்செய்வான் போய்வீழ
வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்மாலை
மாலை நீயாயின் மணந்தார் அவராயின்
ஞாலமோ நல்கூர்ந் ததுவாழி மாலை.

இம்மூன்று பாடலும் மாதவி மாலையைப் பார்த்துத் தன் வருத்த மிகுதியைக் கூறுவதாகக் கானல்வரிப் பாடலில் அமைந்துள்ளது. மாதவி, 'செம்பாலை பாட இளி நரம்பில் விரல்கள் ஓட, அவை மாறிப்போய்க் கிளையிற்பட்டுப் பண்ணையே கெடுத்துவிட்டது. கலையரசியாகிய தனக்கு இவ்வித மாறு பாட்டையும் இழிவையும் செய்ததின் காரணம் மனவருத்தமே. அவ்வித மனவருத்தத்தைத் தூண்டியது இம்மாலைக் காலமே. யான் இசையால் புகழப்படுகிறவள்; எனக்குக் கேடு உண்டாகி விட்டது. இனியான் இவ்வுலகில் வாழ்தல் அழகல்ல. மாலையே! நீ செய்த பேருதவிக்கு உனக்கு வாழ்த்து. நீயே வலிமையுடையாய்! ஆதலால் என் உயிரைக் கொள்வாயாக' என்று முதற்கண் கூறினாள்.

பின், 'இந்நாள்வரை பிரியாத கோவலனின் அருளாகிய அன்பின் நிழலில் வாழ்ந்து வந்தேன். அவர் பிரிந்தால் என் தளர்ந்த உள்ளத்தை எவ்விதம் தாங்கிக்கொண்டிருப்பேன். இவ்வித நிலையில் நான் தவிக்கும் பொழுது, 'மாலையே! நீயே என் உடம்பின்மேல் நின்றுகொண்டு உயிரை வவ்வப் பார்க்கின்றாய். வவ்விவிடு. அதுவே ஏற்றது. அரண் உள்ளே தளர்ந்த உள்ளத்தோடுடைய கொச்சி வேந்தன்மேல் அரணின் வெளியே உள்ள வலிய உழிஞை வேந்தன் மேல் (பிரிவு வாட்ட) முற்றுகை யிடுகின்றாய். மேலும் உழிஞை வேந்தனுக்குத் துணைபுரியும் வேந்தன்போல் நீயும் இணைந்துவிட்டாயே (வருத்தம் போதாமல் மாலையும் இணைந்து கொண்டது. இனி என் செய்வேன்) இனியான் இறப்பதே யல்லாமல் வேறு என்னவழி உள்ளது?

நொச்சிவேந்தன் இறப்பான்; யானும் இறப்பேன்' என்று மாதவி கூறினள்.

மேலும், 'மாலையே! உலகமே எனக்கு வெறுப்பாய் விட்டது. பிரிந்தவரால் வருத்தம் போதாதென்று, நீயும் அவரோடு இணைந்து கொண்டாய். ஆதலால் யான் இறப்பதே மேல்' என்று மாலையை நோக்கிக் கூறுவதுபோல் கோவலன் பிரியின் தான் இறந்துபடுவேன் என்று தன் மனநிலையைக் காட்டிக் கூறினள்.

மாதவி மேலும் பாடத் தொடங்கினள்:

1) 'தீத்துழைஇ வந்தஇச் செல்வன் மருண்மாலை
தூக்காது துணிந்தஇத் துயரெஞ்சு கிளவியால்
பூக்கமழ் கானலிற் பொய்ச்சூள் பொறுக்கென்று
மாக்கடற் றெய்வநின் மலரடி வணங்குதும்.

இது மாதவியின் உன்னதமான சித்திரம். 'மாலையே நீ என்னை வருத்துவதைத் தலைவனும் தன்னை வருத்துவதால் நின்னையும் அறிந்திருப்பர். ஆனல் அவர் பிரியேன் என்று தெய்வஞ்சுட்டி, உறுதிகூறி, இன்று பொய்த்துவிட்டார் (பிரிந்துவிட்டார்) என்றால், இங்குள்ள தெய்வம் அவரை ஒறுத்துவிடும்' என்று அஞ்சினள். அஞ்சிய உடனே தலைவி, அவரைத் தெய்வம் காக்கவேண்டுமென்று வேண்டினள். இதில் மாதவியின் மனநிலையை இளங்கோவடிகள் அழகாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். கோவலன் விளையாட்டாகப் புதுத்தலைவியிடம் கூறினும் அல்லது உண்மையாகத் தன்னைப் பிரிந்து செல்ல விரும்பினும், கோவலனைப் பாதுகாக்க விரும்புகின்றாள் மாதவி. மாதவி பரத்தையர் குலத்தில் பிறந்தாலும் பண்பட்ட உள்ளமுடையவள் என்பதையும், தான் இறந்துபடினும் கோவலன் வாழவேண்டுமென்ற உயர்ந்த எண்ணமும் உடையவள் என்பதையும் வெகு அழகாக இந்நான்கு பாடல்களின் வாயிலாகக் கூறிக் கானல்வரிப் பாடலை இளங்கோவடிகள் முடிக்கின்றார்.

ஆகவே, இதுவரை, கூறியவற்றை ஒருவாறு நோக்கி, இக்கட்டுரையை முடிப்போம். இளங்கோவடிகள் கானல்வரி

பில் கோவலனும் மாதவியும் எதிரெதிராக ஒவ்வொருவரும் இரு
எ பத்திரண்டு பாடல்களைப் பாடினர் என்பதையும், 1, 24, 47, 52–
ே ஆம் பாடல்கள் கட்டுரையே என்பதையும், அதில் ஏடெழுதி
ம யோர் செய்தபிழைகளையும் கண்டோம். பின் மாதவி பாடிய
ட பாடல்களில் ஒருதுறை ஆறு பாடல்களில் அமைந்துள்ளன.
அவை இருபெரும் பிரிவாக உள்ளன என்றும், அவை முறையே,
தலைவி தலைவனிடம் கொண்ட காதலை வெளியிடல், அதனால்
உண்டான மிக்க வருத்தமாகிய ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்தல்
என்றும், இதனினும் ஏடெழுதுவோர் 'வேறு என்ற தலைப்பு
இடாக்குறை என்றும் கூறினோம். அதன்பின் 48 முதல் 51 வரை
யுள்ள பாடல்கள் மாதவியின் மனப்பாங்கினை எடுத்துக்கூறிக்
'கானல்வரி' யை முடித்துள்ளார். இதனை ஆய்வாளர்கள்
ஆய்ந்து வெளியிடலைத் தமிழகம் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கின்றது.

“கோத்தர்கள்” - ஓர் அறிமுகம்

—※—

கோ. சுப்பையா,
மொழி இயல்துறை, அண்ணாமலை நகர்.

முன்னுரை:

மொழி, மதம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பல்வேறு தரப்பினரால், தமக்கென ஒரு வாழ்க்கை முறையை அமைத்து வாழும் பழங்குடி இனத்தவர் பலர். அவர்களுள் நீலகிரிமலைப் பகுதியில் வாழும் கோத்தர்கள், அங்கு வாழுகின்ற ஏனைய பழங்குடி இனத்தவர்களாகிய தொதுவர், கசவர், காட்டு நாய்க்கர், குறும்பர், இருளர், பணியர், ஆகியவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க இனத்தவராய்க் காணப்படுகின்றனர். இக்கட்டுரையில் கோத்தர்களின் மொழி, வாழ்க்கைமுறை அமைப்பு முதலியவற்றைக் காண்போம்,

கோத்தர்கள்:

இனம்:- கோத்தர்கள் நீலகிரிமலையில் வாழுகின்ற பழங்குடி மக்கள். இவர்களைத் ‘திராவிட இனத்தவர்கள்’ என மொழி இயல் வல்லுநர்களும் (Linguists) மானிட இயல் வல்லுநர்களும் (Anthropologists) கூறுவர். மானிட இயல் தத்துவப்படி, இவர்கள் ‘நீக்ரோடைட்டு (Nigrodite) எனும் ஆதி மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் நல்ல உயரமும், உடல் ஆரோக்கியமும் உள்ளவர்கள். கூரிய நீல நிறமுள்ள கண்களும், நீண்ட மூக்கும், அகன்ற நெற்றியும், கருத்த தலைமுடியும் உடையவர்கள்.

வாழுமிடம்:- இவர்கள் நீலகிரிமலையில் ஏழு இடங்களில்வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் தங்கள் ஊரைக் ‘கோகால்’ என்று அழைக்கின்றனர். ஊர். பொதுவாக நகரத்தை விட்டுக் காட்டிற்கு அருகில் அமைந்திருக்கும். இவர்கள் மலைச்சரிவில் சமதளம் ஏற்படுத்தி, அவ்விடங்களில் ஊரை அமைக்கின்றனர். ஊருக்கு அருகில் சோலைகளும், தேயிலை, காப்பித்தோட்டங்களும் இருக்

கும். ஊரை ஒட்டி மலையருவி ஓடுகிறது. ஒவ்வோர் ஊருப் முப்பெரும் பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனல் சில ஊர் இரு பெரும் பிரிவாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முப் பெரும் பிரிவுகளுடைய ஊரிலிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் 'கேர்' (தெரு) என்று பெயர். அவைகள் முறையே 'மேகேர்'; 'நடுகேர்'; 'கீகேர்' என்று வழங்கப்படுகின்றன. இருபெரும் பிரிவுகளுடைய ஊரிலிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் 'ஆகேர்', என்றும், 'ஈகேர்' என்றும் வழங்குகின்றனர். இரு கேர்களுக்கு இடையே அகன்ற திறந்தவெளியுண்டு. அவ்வெளிக்குக் 'கவால்' என்றுபெயர். ஒவ்வொரு கேரிலும் குறைந்தது இருபது வீடுகள் இருக்கும். இவர்கள் வீட்டை 'பய்' என்று கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு வீடும் நல்ல காற்றோட்டமுள்ளதாக அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஊரின் வலதுகோடியில் இருகோயில்களுண்டு. அவைகட்கு முறையே 'அய்னோர்குடி' (தந்தை கடவுள் கோயில்) என்றும், 'அம்னோர்குடி' (தாய் கடவுள் கோயில்) என்றும் வழங்குகின்றனர். ஏழு ஊர்களின் பெயரோடு 'கோகால்' என் னும் சொல்லைச் சேர்த்துக் கூறுவார்கள்.

(உ-ம்) கினாட் கோகால் — 'கீழ்கோத்தகிரி'
கொல்மேல் கோகால் — 'கொல்லிமலை (கொராகுந்தா)'

இவர்களுடைய ஊர், சோலைகளின் நடுவில் அமைந்திருப்பதால், இயற்கையின் அழகைக்கண்டு களிக்கலாம்.

மொழி:-இவர்கள்மொழி 'தென் திராவிடமொழிக்குடும்பத் தைச்' (South Dravidian Family) சேர்ந்தது என்று மொழி இயல் வல்லுநர்கள் கூறுவர். இம்மொழிக்கு எழுத்து வடிவம் (Writing System) கிடையாது. இவர்கள் தங்கள் மொழியைக் 'கோவ்மாந்த்' (கோத்தர் சொல்) என்று கூறுகின்றனர். இம் மொழியைத் தமிழோடு ஒப்பிட்டு நோக்கினல், தமிழ் மொழி யோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பது விளங்கும். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் 'தொடர் மொழி' (Sentence) பெயர்+பெயர்; பெயர்+வினை என்ற அமைப்பில் காணப்படு கிறது. இது போலவே இம் மொழியிலும் அமைந்துள்ளது.

(உ-ம் தமிழ்: அது மரம்.
கோத்தர்: அத் மர்ம்.

பழந்தமிழில் 'அல்ல', 'இல்லை' என்னும் எதிர்மறைச்சொற்கள் முறையே பெயரை அடுத்தும், வினையை அடுத்தும் வழங்கின. ஆனால் இக்காலத் தமிழில் இம்முறை மாறி, மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு எதிர்மறைச் சொற்களும் பெயரையும், வினையையும் அடுத்து மொழியில் வழங்குமாற்றைக் காணலாம். கோத்தர் மொழியில் 'அல', 'இல' என்னும் எதிர்மறைச் சொற்கள் பழந்தமிழில் வழங்கியதைப்போலவே வழக்கில் இருக்கின்றன.

(உ-ம்) தமிழ்: அவன் வேலைக்காரன் அல்ல
அவன் அதை வாங்கவில்லை.
கோத்தர் அவ்ன் கெக்கர்ன் அல
அவ்ன் அத்ன் வேச்இல

எனவே இம்மொழியின் இலக்கணக் கூறுகள் (Grammatical Structures) தமிழ்மொழியோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையனவாய் இருக்கின்றன என்பது விளங்கும். மேலும் இம்மொழியில் சொல்லின் முதலசை (Initial syllable) யிலுள்ள உயிரைத் தவிர, ஏனைய அசைகளில் வருகின்ற, அ, உ, ஐ ஆகிய உயிர்கள் கெட்டுவிடும். அதாவது சொல்லின் இடை, கடை அசைகளில் வருகின்ற இவ்வுயிர்கள் மட்டுமே கெடும்; நெடில்கெடாது.

(உ-ம்) தமிழ்: குடில் — 'வீடு'
கோத்தர்: குட்ல் — 'வீடு'
தமிழ்: கழுதை — 'கழுதை'
கோத்தர்: கட்த் — 'கழுதை'
தமிழ்: ஒத்தாசை — 'உதவி'
கோத்தர்: ஒதாச் — 'உதவி'

இச்சொற்களைத் தமிழ் மொழியோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும் போழ்து இவ்வுண்மை நமக்குப் புலப்படும்.

இலக்கியம்:- தமிழ்மொழியில்காணும் நாடோடிப்பாடல்கள் போன்று இம்மொழியிலும் உள்ளன. ஆனால் அவை யாவும் வாய்மொழிப் பாடல்களேயாகும். அதனால் அவைகளை 'வாய்மொழி இலக்கியங்கள்' (Oral literatures) என்று குறிப்பிடுவர். இவ்விலக்கியங்களில் தெய்வவழிபாடு, காதல், சாவு முதலியவைகளைப் பற்றிய சிறப்புக்கள் உண்டு. கோத்தர்கள் யாவரும்

இசையில் சிறந்தவர்கள். இவர்கள் 'கொல்'; 'பர்'; 'தப்ட்க்' என்னும் இசைக்கருவிகளை இயக்குவதில் வல்லுநர்கள். திருவிழா, திருமணம், சாவு போன்ற முக்கிய காரியங்களுக்குப் பல விதப் பண்களில் இசைப்பார்கள். பெண்கள் பெரும்பாலோர் நன்கு பாடுவார்கள்.

தொழில்:- இம் மக்களுள் பெரும்பாலோர் பயிர்த் தொழில் செய்கின்றனர். இவர்களுக்குக் கருமர் (Blacksmith) தொழிலும் நன்கு தெரியும். அங்கு வாழும் படகர்கள், மற்றுமுள்ளோர்களுக்கு வேண்டிய மண்வெட்டி, கத்தி, கடப்பாரை, கொத்து முதலியவற்றைச் செய்து தருகின்றனர். தோட்டங்களில்தேயிலை, காப்பி முதலியவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர். ஓய்வு காலங்களில் காடுகளில் வேட்டையாடுவது இவர்களுடைய பழக்கம்.

உடை:- இம் மக்களில் பெண்கள் வெள்ளை நிறமுள்ள 'முண்ட்' எனும் ஆடையை உடுத்துகின்றனர். தலையை வாரி, சுருட்டி, 'ட' வடிவமுள்ள பின்னல்இடுகின்றனர். தலையில் வெள்ளியினாலான கொண்டை ஊசியை அணிகின்றனர். ஆண்கள் வேட்டியும், சட்டையும்அணிகின்றனர். சிறுபிள்ளைகள் நம்மைப் போன்று துணிமணிகள் உடுத்துகின்றனர்.

மண, உறவு முறைகள்:- இவர்களுடைய ஊர் முப்பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது என்று முன்னர்க் கண்டோம். ஒரே கேரில் வாழுபவர்கள் அனைவரும் சகோதர உறவு முறை உடையவர்கள். ஆகவே அடுத்து இருக்கும் கேரில் மட்டுமே மண உறவு ஏற்படுத்திக் கொள்வார்கள். அல்லது வேற்றூரில் மண உறவு கொள்வார்கள். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்ணை மணந்து கொள்ளும் பழக்கம் இருந்து வருகிறது. பெண்ணின் தந்தையினிடம் ஒரு வெள்ளிப் பணத்தைக் கொடுத்துக் காலில் விழுந்து கும்பிடவேண்டும். இவ்வாறு கும்பிட்டால், அப்பெண் அவனுடையமனைவிபாகஉறுதிச்செய்யப்படுவாள். பின்னர்த்திருவிழாக் காலங்களில் இவர்களது திருமணம் உறவினர்கள் சூழச் சிறப்பாக நடந்தேறும். மணமக்கள் தங்களில் யாரேனும் மணமுறிவை (விவாக ரத்து) விரும்பினல், ஊர்ப் பெரியவர்களிடம் காரணத்தை விளக்கி, மண முறிவு செய்துகொள்ளலாம்.

அதற்குப்பின் அவர்கள் விரும்பினுல், தமக்கு விருப்பமான வரை மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம். கணவனை இழந்த பெண்டிர், தாங்கள் விரும்பினுல், ஓராண்டு கழித்து, மறுமணம் செய்துகொள்ளலாம்.

சாவுச்சிறப்பு:- ஆண்டில் இருவிதமான 'சாவுச்சிறப்புகள்' (Funeral festival) நடைபெறும். அவை 'பச்தாவ்'; 'வர்ல் தாவ்' 1 என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஓர் ஆண்டில் பல பச் தாவ்கள் வரலாம். ஆனுல் ஒரே வர்ல்தாவ் மட்டுமே நடை பெறும்.

ஊரில் யாரேனும் இறந்துவிட்டால், ஊர் மக்கள் எல்லோரும் ஊர்ப் பொதுவாக அரிசி, பருப்பு, விறகு முதலியன தரு வார்கள். ஊரில் இறப்பைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு, கொல், பர் முதலிய இசைக்கருவிகள் முழங்கப்பெறும். இறப்புச்செய்தி வேற்றூருக்குச் சொல்லி அனுப்பப்படும். உறவினர்கள் வந்த வுடன், பிணத்தைக் குளிப்பாட்டி, வெளியில் சாவுகட்டிலில் வைப்பார்கள். அச்சாவுகட்டில் 'குடிகட்' என்று பெயர் பெறும். உறவினர்கள் ஒருபையில் அரிசியைப்போட்டு, அதைத்தோளில் சுமந்து கொண்டு, பிணத்தை மும்முறை சுற்றிவருவார்கள். கடைசிமுறைமுடிந்தவுடன், பிணத்தின் காலைத் தொட்டுவணங் குவார்கள். மாலையில் பிணத்தைச் சுடுகாட்டிற்கு எடுத்துச் செல் வார்கள். அங்கு விறகுக் கட்டைகளை மேடை மாதிரி அமைத் திருப்பார்கள். சுடுகாட்டிற்குத் 'தூலி' என்று பெயர். பிணத் தை எரிப்பதற்கு முன், இறந்தவர் ஆண் என்ருல், மனைவி தன் நகைகளையும் உடுத்தியிருக்கும் ஆடையையும் களைந்துவிட்டு, வேற்றுடையை அணிவாள்; இறந்தவர் பெண் என்ருல், கணவன் தன்னுடையைக் களைந்துவிட்டு, வேற்றுடையை அணி வான். பின் பிணத்தை எரித்து விடுவார்கள். மறுநாள் காலை யில் சுடுகாட்டிற்கு மூவர் செல்வார்கள். அங்குப் பிணத்தின் சாம்பலையும் தலை, கை, கால் எலும்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டு ஆற்றிற்குப் போவார்கள். ஆற்றில் அவைகளை வைத்துத் தேங்காய், பழம் முதலியவற்ருேடு கூட ஆராதனை செய்வார்கள். தேங்காய் பழத்தை ஆற்றில் விட்டு மற்றதை

'வர்ல்தாவ்தல்ம்'2 எனும் இடத்தில் பத்திரப்படுத்தி வைப்பார்கள். இறப்புநிலை3 மூன்று நாட்களுக்கு நீடிக்கும். இச்சாவுச் சிறப்பிற்கு 'பச்தாவ்' என்று பெயர்.

ஊரில் பூசாரி வீட்டில் யாரேனும் இறந்துவிட்டால், பூசாரி கோயில் காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது. வேறொருவர் பூசாரிபாக நியமனம் பெறுவார்;, அவர் கோயில் காரியங்களைச் செய்வார்.

தெய்வவழிபாடு:- 4கூட்ல் மாதத்தில் வர்ல்தாவ் கொண்டாடப்படுகிறது. இத்தருணத்தில் அவர்கள் தெய்வத்திற்குப் பண்டிகை கொண்டாடுவார்கள். அப்பண்டிகைக்கு 'பாப்ம்', என்று பெயர். இப்பண்டிகை எட்டு நாட்களுக்கு நடைபெறும். கோயிற்காரியங்களைச்செய்யும் பூசாரிகளாகிய 'மிந்க்கண்ணேன்' 'தேர்கர்ன்',இப் பண்டிகையை முன்னின்று செய்வார்கள், இவர்களது தெய்வத்திற்கு உருவம் கிடையாது. திருவிழா நாட்களில் ஆடலும் பாடலும் இடம் பெறும். நெய், பால் முதலியன காணிக்கையாக, தெய்வத்திற்கு அளிக்கப்படும். புது மணம் புரிவோர்களும், மறுமணம் புரிவோர்களும் இத்தருணத்தில் தங்கள் திருமணத்தைச் செய்து கொள்வார்கள். இக்காலங்களில் ஆண்களும் பெண்களும் 'வராட்' எனும் புத்தாடையை அணிவார்கள்.

மற்றைய தெய்வ வழிபாடுகளும் நடைபெறும். ஆனால் அவைகள் அனைத்தும் அவ்வளவு சிறப்புப் பெறுவதில்லை.

மகப்பேறு:- குழந்தைகள் பிறந்தால், அக்குழந்தைகளின் பிறப்பை மிகவும் எளிய முறையில் கொண்டாடுகிறார்கள். பெண்கள் மகப்பேற்றுத் தருணத்திலும், வீட்டுக்கு விலக்கான தருணத்திலும் ஊருக்கு வெளியே தனியேயுள்ள வீட்டில் தான் இருப்பார்கள். அவ்வீட்டிற்குத் 'தேவ்பாய்' என்று பெயர் அவ்வீட்டில் மூன்று நாட்களுக்குத் தங்கியிருப்பார்கள். அங்கு ஆண்கள் செல்லமாட்டார்கள்.

நட்புறவு: கோத்தர்கள் தங்கள் நண்பர்களைக் 'கோட்

ஆன்' என்று கூறுவார்கள். ஓர் ஊரில் வாழும் கோத்தருக்கு வேறோரு கோகாலில் உறவினர் இல்லையென்றால், அவர் அவ்வூரில் தனக்கு அறிமுகமானவரிடம் உறவு ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இம்முறை சற்று வியப்பாக உள்ளது. அதாவது கோத்தர் தனக்குத் தெரிந்தவரின் காலைத் தொட்டுக் கும்பிட வேண்டும். அன்னாரின் முழங்கால் தன் நெற்றியில் படும்படி வணங்குவர். இதே போன்று அவரும் செய்வார். பின் இருவரும் சகோதர உறவுமுறை உடையவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் இருவரும் ஒரே ஊரில் ஒரே இடத்தில் பெண் கொள்ளலாம். இளையோர்கள் பெரியோர்களைக் கண்டால், காலிலுள்ள செருப்பைக் கழற்றி விட்டுத் தலைவணங்கி நிற்பார்கள். பெரியவர்கள் தங்களின் கை அவர்களின் தலையில்படும்படிசெய்து ஆசிகூறுவார்கள். இவர்கள் மற்றவர்களோடு அன்பாகப் பேசிப், பழகுவார்கள்.

முடிவுரை:-

கோத்தர்களின் மொழியையும், அவர்களுடைய பண்பாட்டினையும் இங்குக் கண்டோம். இன்று முற்போக்கு என்று கருதப்படுகிற விதவை மறுமணம், காதல் மணம் முதலியன பழங்காலம் முதல் அவர்களிடம் இருந்துவருகிறது என்பதை மேலேயுள்ள செய்திகளினால் அறிந்து கொள்ளலாம். நாகரிகம் மிக்க வாழ்க்கை முறையைத் தமக்கென அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். விருந்தினர்களையும் நண்பர்களையும் உபசரிப்பதில் தங்களுக்குத் தாங்களே நிகரானவர்கள்.

அடிக்குறிப்பு:-

1. பச்தாவ் என்பது ஈமகிரிகைக்குச் சமமானது.; வர்ல்தாவ் என்பது ஆண்டுத்திதியைக் (திவசம்) குறிப்பதாகும்.

2. வர்ல்தாங் தல்ம் என்பது திதியும், பாப்ம் என்றும் அவர்கள் பண்டிகை கொண்டாடும்இடம். இது ஊரை விட்டுச் சற்றுத் தொலைவிலிருக்கும்.

3. இறப்புநிலை—என்பது சாவுத் தீட்டு ஆகும்.

4. கூட்ல் என்பது அவர்கள் வழங்கும் மாதப்பெயர்களில்

முதன்மையான மாதத்தின் பெயர்.

5. மிற்த்கண்ணேன் என்போர் தலைமையான பூசாரியாவர். இவர் பண்டிகையை நடத்துபவர். தேர்கர்ன் என்போர் அருள் வந்து; மக்கட்கு நன்மை தீமை முதலியவற்றை எடுத்தியம்பி இறைவனுக்குக் காணிக்கை செய்யும் முறையை விளக்கிக் கூறுபவர்.

——❋——

நறை பழுத்த துறைத் தீந்தமிழ்

காஞ்சி வித்துவான். இரா. சுப்பிரமணியன்.

பழுத்த பழத்தைக் கனியென்று வழங்குவர். பழம் மேலும் பழுப்பதால், கனிவதால் கனியென்று வழங்குவர். காதலன் கைபடாத பெண்ணைக் கன்னி என்பது போல ஒருவர் கைபடாமல் பழுத்த பழத்தைக் கனியென்று வழங்குவர். கன்னியர் காதலன் உறவை வலை வைத்துப் பெறுவதாலும் அவன் உள்ளத்தைக் கனிய வைப்பதாலும் கன்னி எனப்பட்டாள். முதன் முதல் மேற்கொள்ளும் போர், வேட்டை – கன்னிப் போர், கன்னி வேட்டை என்னும் வழக்கம் உண்டு. அதைப் போலக் கனியும் கண்ணைப்பறிப்பதாலும், நாவில் நீர் சுரப்பதாலும், காண்பவர் தன்னை வாங்கும்படி உள்ளத்தைக் கனிய வைப்பதாலும் அதைக் கனி என்று வழங்குகிறோம். பழச் சுவையினும் கனிச்சுவை மிக்கதன்றோ?

முற்றிய காய்களை யறுத்துப் புழுக்கறையில் வைத்துப் பழுக்க வைத்துப் பின்னர் எடுத்துப் பழம் என்று பாராட்டி உண்பதையும் கண்டிருக்கிறோம். சிலர் இப்படிப் பழுக்க வைத்த பழங்களைக் கூடையிலேந்தி, உதாரணமாக 'மாங்காய்ப் –பழம், மாங்காய்ப் பழம்' என்று விலைகூறி விற்கும் வழக்கம் இன்றுமுண்டு. காயாக இருக்கும் போதே யறுத்துப் பழுக்க வைத்தது, மரத்தில் அப்படியே பழுத்தது அல்ல என்ற உண்மையை மாற்றமல் விற்பவர் கூறும்போது அச் சொல்லின் பொருளினிமை அறிந்து இன்புறுகின்றோம்.

அதைப்போலவே மொழிச்சுவை நன்கறிந்த பன்மொழிப் புலவர்கள் 'சில மொழிகள் காய் போன்றன' சில மொழிகள் பழம் போன்றன. சில மொழிகள் கனி போன்றன' என்று கூறுகின்றனர். இவ்வுண்மை உணராதார் சிலர் காய்நிலையில் உள்ள தம்மொழியைக் கனி மொழியாக்க ஊதல் போட்டுப் பழுக்க வைக்க முனைந்து இடையிலேயே வெதும்பியும் போதலைக்கண்டு துன்புறுகின்றனர். இத்தகையார் செயலைக் கண்டு நாம் பரிதாபப்படுகின்றோம்.

நம் அருமைத் தமிழ்மொழியோ கனி போன்றது. அதன் சுவையோ கனிச்சுவையினும் மிக்கது. இயற்கையோடு இணைந்து, செழித்து, வளர்ந்து, ஓங்கி, சீரும் சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. பாரில் பைந்தமிழ்ச் சுவை உண்டார், பன்னாட்டார், பன்மொழியார் பலராவார். கால்டுவெல்லும், பெஃச்சியும், போப்பும் தமிழ் மலரில் தேனீக்களாய் மொய்த்துத் தமிழ்த்தேன் உண்டு மயங்கினர். சீதக்காதியும், உமறுப்புலவரும் வண்டாய் வட்டமிட்டு வண்டமிழ் நறை உண்டு மகிழ்ந்தனர்.

பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்களோ முத்தமிழ்க் கடலில் மூழ்கி முத்துக் குளித்தனர். அவற்றை ஆரமாக்கித் தமிழன்னைக்கு அணிவித்து மகிழ்ந்தனர். தாங்கள் கண்ட மொழியின் அருமை பெருமைகளை இலக்கிய இலக்கணங்களாக வடித்துத் தந்தனர். தமிழ் குறைவிலா வளம் நிறைந்த மொழி என்பதை அவர்கள் யாத்த பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையும், பதினெண்கீழ்க் கணக்கும், ஐம்பெருங்காப்பியமும் குன்றிலிட்ட விளக்கெனக் குவலயம் அறிந்தின்புறுகின்றது. புலவர்கள் தந்த அகத்துறை நூல்களும் புறத்துறை நூல்களும் இகத்துறைவார்க்கு இருநிதியாகும்.

மனையகத்தே — மனத்தகத்தே நிகழும் நிகழ்ச்சியை ஒழுக்கத்தை அகமென்றும், அகப்பொருளென்றும், மனைக்கு வெளியே சமுதாயத்தே காணப்படும் செயலை, ஒழுக்கத்தை, ஆற்றலை, பணியைப், புகழை, வீரத்தைப் புறம் என்றும், புறப்பொருளென்றும் புகன்றனர். அகவாழ்க்கையில் சுற்றம் சிளை இல்லாத வாழ்வைக் கைக்கிளை என்றனர். கிளையுடன் சூழ்ந்து இன்புறும் வாழ்வை ஐந்திணை என்றனர். இவை இரண்டிலும் பொருந்தாத வாழ்வைப் பெருந்திணை என்றனர். இப்படி வாழ்க்கையை வரையறுத்துக் கூறிய நந்தமிழ்ச் சான்றோர்களின் புலமைச் சிறப்பை எண்ண எண்ண உள்ளம் இறும்பூதெய்துகின்றது.

தமிழ்ப்பெரும் புலவர்கள் தம்புலமை நலத்தால் குறிஞ்சியில் புணர்ச்சியும், முல்லையில் இருத்தலும் மருதத்தில் ஊடலும், நெய்தலில் இரங்கலும், பாலையில் பிரிதலும் என்று சுவைகுன்றாமல் உரிப்பொருளை விரித்தனர் அவ்வத்திணைக்குரிய முதற்

பொருளும் கருப்பொருளும் வகுத்தனர். தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து காட்டிய நாகரிகச் சிறப்பை எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற ஐவகை இலக்கணத்தால் உலகத்தார்க்கு அறிவித்துத் தமிழினம் ஏற்றம் பெறச் செய்தனர்.

குறுந்தொகையும், ஐங்குறுநூறும், பரிபாடலும், கலியும், அகநானூறும் அகத்துறை வாழ்வை அகலவுரைக்கின்றன. பத்துப்பாட்டும், பதிற்றுப்பத்தும், புறநானூறும் புறத்துறை வாழ்க்கையைப் புலப்படுத்துகின்றன. எல்லாவற்றினும் மேலாக வள்ளுவர் செய் திருக்குறளோ அகத்தையும் புறத்தையும் ஆய்ந்தாய்ந்து அவ்வப்போது உலகுக்கு அறிவித்தவண்ணம் இருக்கின்றது.

இப்படி எண்ணிலாச் சிறப்பமைந்த செந்தமிழ் மொழிக் குலத்திலேயே முன்னர்த் தோன்றியது. கனிந்த மொழியாக விளங்குவது. முதிர்ந்த வளர்ச்சி பெற்றது. நித்தமும் முத்தமிழ் மணக்கும் நம்தமிழகச் சான்றோருள் ஒருவராம் குமரகுருபர அடிகளார் தமிழ்மொழியின் சிறப்பையெல்லாம் ஒருங்கு தொகுத்து 'நறைபழுத்த துறைத் தீந்தமிழ்' என்று நெஞ்சம் நெகிழக் கூறியுள்ளார். தமிழின்பால் ஆடிப்பதிந்த அடிகளின் உள்ளத்தை யாவரே உணர வல்லார்.

நம் தாய்மொழி தமிழ் என்று நினையுந்தோறும் நெஞ்சில் வலிவு ஏற்படுகின்றது. சொல்லும் தோறும் சோர்வு நீங்குகின்றது. எழுதுந்தோறும் ஏக்கம் கலைகிறது. பேசுந்தோறும் நேசம் தழுவுகிறது. 'இருந்தமிழே நின்னால் இருந்தேன் விண்ணோர் விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்' என்று நா நவில்கின்றது. இராமலிங்க அடிகளார் இறைவனிடத்துப் பெற்ற பேரின்பத்தின் உச்சநிலையை 'ஓடையிலே ஊறுகின்ற தீஞ்சுவைத் தண்ணீரே' என்று வெளிப்படுத்துகின்றார். குமரகுருபரரோ தமிழிடத்துக்கண்ட தமிழ்ச்சுவையின் உச்சநிலையை 'நறைபழுத்த துறைத்தீந்தமிழ்' என்றார். உலகம் நிலைபெற வேண்டுமெனில் மக்களினம் தமிழ்த் துறைவழி நடக்க வேண்டும். தமிழ் நாகரிகமே மக்களினத்தை பழியாமல் ஒன்று படுத்தி வளரவைக்கும் உயிராகும்.

மக்கள் ஆட்சிமுறையில் திருவள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்களை எவ்வகையில் எந்த அளவு, எவ்வாறு கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்

சு. கமலம்,

இளங்கலை வகுப்பு, முதலாண்டு, தமிழ் இலக்கியம்
இராணிமேரிக் கல்லூரி, சென்னை - 4.

[குறிப்பு:- திருவள்ளுவர் 2000 ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், உயர்தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரி மாணவ மாணவியர்க்கெனத் திருக்குறள் போட்டிகள் நடத்தியது கல்லூரி மாணவ மாணவியர்க்கு 'மக்கள் ஆட்சியில் திருவள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்களை எவ்வகையில், எந்தஅளவில், கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்?' என்ற பொருள் பற்றிய கட்டுரைப் போட்டி வைக்கப்பெற்றது. இப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற கட்டுரை இது. இம் மாணவிக்குப் பொற்பதக்கம்அளிக்கப் பெற்றது.]

ஓதற் கெளிதாய் உணர்தற் கரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கித் தீதற்றோர் உள்ளுதொறும் உள்ளுதொறும் உள்ளத்தை உருக்கும் பெருமாண்புடைத்து வள்ளுவர் வாய்மொழி. நம்மால் செயற்பாலது சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொருளெல்லாம் தோற்றவே முதற் பாவலர் மொழிந்த முப்பாலை உள்ளுதலும், உள்ளி உரைத்தலும், உரைத்ததனைத் தெளிதலும் ஆய இவையேயாம். 'அப்பால் ஒரு பாவை ஆய்பவோ வள்ளுவனார் முப்பால் மொழி மூழ்குவார்?' என வினவெழுப்பி — வினவின் கண்ணேயே பதிலையும் வைத்து நான்முறையான் வானின்று மண்ணின் றளந்த வள்ளுவன் தாநின்று அளந்த குறளின் பெற்றியுரைப் பார் நாகன்தேவனார்.

'நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்

முகத்தான் தான் மறைத்து, வள்ளுவனுய்த் தந்துரைத்த எனும் ஏற்றம் பெற்ற நூலை-முப்பாலாகப் பகுத்துப் 'பொருளை நடுவண் வைத்து அதற்கு மாண்பு காட்டியது காண்டற் குரியதே. இஞ்ஞான்று பொருட்பால் காட்டும் அரசியல் ஆய் வில் எழும் ஓர் இன்றியமையா ஐயம்—கோனாட்சியை அடிப்படை யாகக் கொண்டு எழுந்த பொருட்பால், குடியாட்சிக்கு எங்ஙனம் பொருந்தும் என்பதே! கற்பாரை அறிவடிமைப் படித்திப் பேதைமை வாயிலாய் ஒன்றினை நுழைக்க முற்படுவார் அல் லரே அன்னர்! எப்பொருளை யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருளின் மெய்ப்பொருளைக் காண்பதுதான் அறிவு என் பதன்றோ அவர்தம் புரட்சிப் புத்தறம்! ஆதலின் பற்றற்று, விழைவு வெறுப்பு இன்றித் தெய்வப் புலவர் நோக்கிய அரசியலை மக்களாட்சிப் போக்கோடு ஆய்வோம்.

கல்வித் திட்டப்படி எழுதும் பாடநூல் போல்வதன்று திருக்குறள். வீட்டுக்குக் கல்லும் மண்ணும் வேண்டும் என்று கூறுமல், காற்றோட்டமும் ஒளியோட்டமும் வேண்டும் எனக் கூறுமாப்போல, நாயனரும் அரசியற்கு என்றும் இன்றியமை "ாச் சிறப்பியல்புகளையே போற்றியுரைத்தனர். நல்ல அடிப் பொ_களையும் அரசழிக்கும் தீயவற்றையும் விதந்தோதினர்.

உ.று

ஞாலம் பன்னடுகளாக அமைந்தது மாற்றற்கு இயலா வு என்றோர்ந்து — உலக அதிகாரம் செய்யாது. தான் இ ;த்த இட வரம்பான 'நாடு' பற்றி அதிகாரம் அமைத்தார். இ 'டு என்ற இடப் பிரிவியல் உலகவொருமை முற்றினும், செய லாட்சிக்கு இருந்தே தீரும். நாடு கண்ட வள்ளுவர் மக்களினம் வாழ அரசமைப்பு மிகமிக இன்றியமையாதது என்ற தெளிவால்,

'ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு' — 740. என்றார்.

அரசன் வரும்வழி பற்றி மொழியாது, 'இறைமாட்சி' அதிகாரத்து,

'தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு' — 383 என அரசியல்புகளையே

காட்டினர். இவை இஞ்ஞான்றும், எஞ்ஞான்றும்ஒரு நாட்டுத் தலைவனுக்கு உரிய இலக்கணம் என்பதில் ஐயமில்லை. இடம் பரந்த ஒரு நாட்டின் அரசுக்கு வேண்டிய வினைத் துணிவு செய்யும் ஒரு தலைவனை, அரசன், வேந்தன், மன்னன், காவலன், இறை என்ற கிளவிகளால் திருக்குறள் அழைக்கும். இன்று நாம் ஆளும் சொற்களின் வேற்றுமையன்றி, நாட்டுக்கு ஒரு தலைமை வேண்டும் அரசிலக்கணத்தில் குறளோடு மக்களாட்சிக்கு வேற்றுமையில்லை என்பது துணிபு.

வள்ளுவ அரசு குடிமக்கட்கு முதற்கண் மதிப்பளிப்பது, 'குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்' — 544, 'முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்' — 388, 'குடியோம்பல் நான்கும் உடையானும்' — 390, என்பவற்றான் அரசின் நோக்கம் உண்மைத்தற்காப்பு எனப்படும் குடிக்காப்பு என்ற வள்ளுவத்தை, இற்றை நம் அரசும் உணர்ந்து 'உங்கள் கடன்; உங்கள் பொறுப்பு' என மக்களை நோக்கிக் கூறுதல் விடுத்து, அரசேற்ற தங்கடன் எனத் திறம்பட வினை ஆற்றுதல் அருமை யேயாம்.

நிறையாற்றல் மிக்க தலைவனும் நேரடியாக வினை... வான் அல்லனாகி — வினைசெயல்வகை அமைச்சன் பாலது... ஆன்ற கருத்துக் கொண்டே வினைத்தூய்மை, வினைத்தி... வினைசெயல்வகை எனும் வினைக் கூறுபாடெல்லாம் ம... மேலனவாக மொழியும் பொய்யாமொழி. இன்றைய மக்க... சிக்கும் இவ்வுண்மை பொதுவன்றோ?

'எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்' என முழங்கினார்பாரதி. இதன் பொருள் யாதாம்? நாம் ஒவ்வொருவரும் இந்நாட்டின் மன்னர் என்று தவறாக எண்ணிக் கொண்டு தத்தம் மனம் போல் நடக்கத் தலைப்பட்டால் நாடு என்னாம்? கிணறு வெட்டப் பூதம் கிளம்பிய கதையாகிவிடும். அமைச்சன், தலைவன் என்ற அரசியற் கிளவிகளில் பேரழுத்தம் வையாது, ஓரரசின்கண் துணியும் முடிவாற்றல் யாவனுக்கு உண்டோ அவனையே தலைவனாக — காவலனாகக் கொள்ளுதல் கடன்.

வேந்தன் ஒருவன் மேலவாக நுதலப்படினும் எளிய

காட்சியும், இன்சொல்லும், குடிகளைத் தழுவும் முறைமையும் ஆகிய வேந்தியல்புகள் அரசுத் துறைப்பட்ட எவ்வினையாளர்க்கும் இன்றியமையாதனவே!

'காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்' — 386 என்பது பொய்யா

மொழி. குடிமக்களை நன்கு மதிப்பது வினைசெய்வார்க்கு ஒழுக்கம் என்ற வள்ளுவம் இது.

இந்தியக் குடியரசில் தேர்வுக் காலத்து மக்கள் மதிக்கப் படுவர். நாள்தோறும் அவர்நிலை இரங்கற்பாலதே. பொதுவாய மக்கள் அரசியற்கண் அமைச்சர்களோடு தொடர்பு கொள்ள இடமில்லை. மேல்வினையாளரோடு தொடர்பு கொள்ள—கீழ் நிலைப் பதவியாளரோடு தொடர்பு கொண்டு, காலத்தையும் பொருளையும் விரயமாக்குதல் இப்போதெல்லாம் ஓர் இன்றிய மையாத நிலையாகவே அமைந்து விட்டதைக் காண்தோறும் உள்ளம் உருகும்; உள்ள தூஉம் இன்றிக்கெடும். மேல்வினை யாளர் காட்சிக்கு எளியராகி விரைந்து வந்து மக்கள் தம்குறை அறிந்து செயல் புரிவரேல்—விரைந்து செயல் முடிக்கும் பொருட்டுக் கையூட்டு வழங்குதல் தவிர்க்கப்படும் என்பது உறுதி!

கையூட்டு வாங்குவோனும் வழங்குவோனும் குற்றம் இயற்றியவரே எனச் சட்டம் இயற்றுதலான் இந்த இழிமுறை இறந்துபடுமா? பொருளைப் பிறர்க்கு அளிக்க விழையாது— பெறவே விரும்பும் இஞ்ஞான்று, கையூட்டு வழங்குதற்குக் காரணம் என்ன? வாணிகம் போன்றதொரு வாழ்வில் செயல் சுணங்கினுல் ஏற்படும் பெரும் பொருட் கேட்டினை எண்ணிக் கையூட்டு அளிக்க மனம் ஒப்புகின்றது. இச்சிறுமை நோக்கி 'வினை கெடினும் கெடுக' என்று துணியும் ஒழுக்கமுடைமை, அரசாட்சியின்கண் எங்கணும் பணத்தூக்காகவே இருப்பின் இருக்க முடியுமா? 'ஆட்சியின் இயல்பு' என்று ஒதுக்கி வாழ இயலாமல், ஒட்ட ஒழுகுதல் இயல்பே!

இவ்வுண்மை உணர்ந்து, விரைந்தோடும் ஆற்று நீரில் அழுக்குத் தேக்கத்துக்கு இடமின்மை போல, தேங்காதுமக்கள்

வினையை அவ்வப்போது முடிக்கும் அரசியலில் கையூட்டுக்கு வாய்ப்பில்லை எனத் தெளிந்து,

"நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு"—520. என

நல்லரசுக்கு அடிப்படை காட்டினார் தெய்வப்புலவர். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த குடியரசு மந்திரிகள்,

"நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும்"—553 என்னும்

இடிப்புரை கேட்டு 'நாள்தொறும் நாடல்' என்ற திருக்குறளரசின் உள்நாட்டு வள்ளுவத்தை ஓர்ந்து, அரசு வினையாளர்கள் சிறிதும் காலந்தாழ்த்தல் இன்றி, வினையாற்றி வினையாற்றும்படி மற்றோரையும் ஊடுருவிக் காணபரேல்—மக்களாட்சி மண்ணுலகில் நிறுவப்பட்ட விண்ணுலகாம் என்பது அங்கை நெல்லியே!

ஓரரசு தம் குடிகளையே ஒன்றெனத் தழுவாது சாதி, மதம், நிறம், கொள்கை மேலிட்டு நசுக்கும் இவ்வுலகில் ஒரு நாட்டுள்ளும் ஒரு கட்சியின் பிளவைக் கண்டு பிறகட்சிகள் களிக்கும்போது, ஓரரசு பிறிதோர் அரசின் குழப்பத்தையும், வறுமையையும் தன்னலமாகப் பயன்கோடல் பரந்து காணப்படும் நடைமுறையுண்மையாகும். எதிர்காலக் குறிக்கோளும், நிகழ்கால நட்பும், உயர்ந்த எண்ணமும் உலகப்போக்கும் உடைய வள்ளுவ அரசில், 'பகைமாட்சி' அதிகாரம் இன்று பெரிதும் போற்றத்தக்கதாய் — ஏற்கத் தக்கதாய் இருப்பது, உலகம் ஒன்றெனப் பறைசாற்றினும், கூட்டு நாட்டவை அமைந்திருப்பினும் உள்ளோடுகின்ற நடைமுறை அரசினை ஆராய்வோருக்குப் புலப்படாமற்போகா. பிறநாட்டு நட்பும் தன்னாட்டுப் படைப்பெருக்கும் வள்ளுவர் காட்டும் அரசின் வெளிநாட்டுக் கொள்கைகள் என்பது பொருத்தமுடைத்து!

இன்ன குற்றத்துக்கு இன்ன தண்டனை என முன்னரே வரையறுத்து வைப்பது இந்நாட்டு சட்டவியல். குற்றஞ் செய்யத் தூண்டிய நிலை பாராது, செய்த குற்றத்தை மட்டும் பார்ப்பது,

எவ்வுடம்புத் தலைநோய்க்கும் ஒரே மருந்தினை உடனே தரும் மருத்துவம் போன்றதன்றோ?

"தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங் கொறுப்பது வேந்து" — 561 என்ற

வள்ளுவத்தின்வழி தீமைக்கு அஞ்சும் நாணத்துடிப்பு அற்று அழியாதவாறு, 'கடிதோச்சி மெல்ல எறிதல்' போன்று ஒறுப்பதுதான் நன்மை பயக்குமென்பதை இவண் உணர வேண்டும். வந்தநோய் மீண்டும் வராதவாறு மருந்தும் அறிவும் ஊட்டுவதொன்றே மருத்துவப்பயன்!

தமிழகம் பெற்றுள்ள கருவூலமாய திருக்குறள் நெறிகள் வாழ்க்கைநிலைமாறினும், வாழும்முறை, மன்னன் ஆட்சி, மக்கள் ஆட்சி, காலம், ஞாலம் எது மாறினும் மாற்றங் காண இயலாத் தகைமையன. தலைவன் நெறிமாறிச் செல்லாமலும், நீதியை அழிக்காமலும், கடமைகளை மறவாமலும் இருக்க அறவுரைகளை வழங்கும் அறிவாற்றல் மிக்க அறிஞர்களே அமைச்சராவர், இவரின் நல்லறிவையும், நற்பண்புகளையும் ஒட்டியே நாட்டின் நல்லாட்சி மிளிரும்.

அறிவுக் களஞ்சியமாய், நாவன்மை பெற்று, வினைமுடிப்பதில் வல்லவராய், கற்றோர் நிறைந்த அவையின் தன்மை அறிந்து பேசும் அருங்கலை கற்றவராய், உள்ள நல்லமைச்சின் நீர்மை பற்றிப் பொய்யாமொழி புகலுவது உணரத்தக்கது. கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும் அருவினையும் மாண்ட அமைச்சர் வழிகாட்டியாய் விளங்க வேண்டும்.

"துணைநலம் ஆக்கந் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாந் தரும்"—651 என்று

வினைக்கு 'நலம்' என அடைமொழியிட்டு, சொல்வன்மையோடு செயல்புரியும் வல்லமையையும் வலியுறுத்துகின்றார், வள்ளுவர்!

வினைபுரிய வேண்டுவது அமைச்சர்களின் கடனேயாயினும், அறமல்லாத வினைகளை ஆற்றுதல் ஆகுமா?

"உறுபொருளும் உல்கு பொருளுந்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்" —756, என

அரசுக்குரிய பொருளை வகுத்துக் கூறும் வள்ளுவர் கருத்து என்னை?

போரின்கண் வென்றால், வென்ற நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பைத் தோல்வி கண்ட நாடு ஈடு செய்தலை 'ஒன்னார்த் தெறுபொருள்' என்று குறித்தார். கடன் என்றும் கொடை என்றும் வலியநாடு எளிய நாட்டிற்கு உதவுதலை இன்று எங்கும் காண்கிறோம். கொடுப்பார் உளர் என்று இரந்து கொண்டே இருப்பின் எத்துணைநாள் பிறநாட்டினிடம் நாம் கையேந்தி நிற்பது?

'நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு — 739. எனத் தெய்வப்புலவர் மொழிந்த 'நாட்டின் இலக்கணம்' தேய்வு காண்பது தெளிவே. உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் சேரா வண்ணம் நாட்டைக் காக்க வேண்டுவதும் மக்கள் கடனே!

நிலம் முதலிய அடிப்படையில் வருவாயில் நேர்முகமாக அரசு பங்கு கொள்வதெல்லாம்உறுபொருளாம், 'நிலத்தில் விளைவதில் ஆறில் ஒன்று அரசினைச் சாரும்' என்ற பழைய வழக்கு நோக்க—மாந்தர் மனமகிழ்வுடன் அளிக்கும் பொருளன்றோ 'செல்வம்' எனப்படும்? மக்களை வருத்தி வருத்தி வரி செலுத்த ஆணையிடும் அரசுக்கு, அவர்கள் அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீரோடு செலுத்தும் வரிப்பொருள் செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படையே என்பதை உணரவேண்டும்!

முதலீடு செய்த செல்வர்களே அனைத்தையும் கொள்ள— உரிமை இன்றி வாழ்ந்த தொழிலாளர் உலகு அழிந்து வருகின்றது. இன்று பொருளை இயற்றி, ஈட்டிக் காத்துக் காத்த பொருளை வகுத்து அளிக்கும் அரசைக்காணின் பாராட்டற்குரியதே!

-ஆயிரமாயிரம் ஏழை உள்ளங்களிலே ஆசை என்ற

வித்திட்டு நாள்முழுதும் குருதி வடிய வருந்தி வருந்தி ஈட்டிய பொருளைத் தம் வாழ்வை வளமாக்கப் பயன்படுத்தாது பரிசுச் சீட்டு என்று வாங்கி வைத்துப் பூசை புரிவதை நாளும் காண்கின்றோம். இறுதியில் நடப்பது என்ன? பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களின் உழைப்பின் பலனெல்லாம் ஒருவரையே அடைகின்றது, இதன் பெயர் யாதாம்? அதிட்டம் என்று பெரிட்டுப் பெருமைப்பட இயலுமா? அரசின்கண் இது நன்மை பயந்தாலேயன்றி இது தொடர இயலாது. ஆயினும், மக்கள் பெறும் பயனைக் கருத வேண்டாவா?

"துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லார் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்"—926 என்று

கள்ளுண்ணுமை பற்றிக் கூறும் குறள்நூல். சங்ககாலத்து மன்பதை 'மதுவை' வீரபானமாகக் கொண்டு அதனை உணவு வகைகளில் ஒன்றாகவே உண்டு மகிழ்ந்ததை அவ்விலக்கியங்கள் காட்டும். அது கருதித் தற்போது கள்ளைப் பொருளீட்டும் முயற்சி காரணமாக நடைமுறைக்குக் கொணர எண்ணுதல் பேதைமையே! மழலைப் பருவத்தில் அணிந்து மகிழ்ந்த ஆடைகளை ஆண்டுகள் பல கழிந்தவுடன் அணியும் முயற்சியில் ஈடுபடும் அறிவிலிகளும் உண்டோ? ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழியக் காரணமாக முன்நிற்கும் கள்ளினை உண்ணுமை பற்றி அன்னார் கூறும் அறிவுரை கேட்டு மக்கள் ஆட்சியை—மக்களாட்சியாகவே இருத்தி—மாக்கள் ஆட்சியாக மாற்றாதிருக்க முயலுதல் நம் தலையாய கடனேயாம்!

பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருள் அல்லது வேறு பொருள் இல்லையெனினும், தீயவினைகளின் துணையால் பொருளீட்டுதல் கூடுமா? பசுமண் கலத்திலே நீர் பெய்து வைத்தல் தகுதியன்றே. ஊற்றும்வரை அம்மண் கலத்திலே நீர் இருப்பது போன்ற தோற்றம் தரலாம். ஆயினும் அது கானல்நீரின் தோற்றமே என்பதை — மட்கலமும் கரைந்து நீரும் போயினபின் அறிய இயலுமே. ஆம். சலத்தால் ஈட்டும் பொருளும் இருப்பது போன்று தோன்றித்

தானும் அழிவிற்குட்பட்டுத் தன்னைச்சார்ந்த அரசையும் அழியச் செய்துவிடும்.

'சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமண்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.' — 660. என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி!

இற்றை மக்களரசில் கலைக்குத் தொண்டு செயும் கலைஞர்க்குப் பற்பல விருது அளித்து ஊக்குவித்துக் கலைகளை—அழியாக் கலைகளாக்கும் மாபெரும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்று வருதல் சிறப்புடைத்து.

'பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்' — 528. என்ற செந்நாப்போதாரின் செம்மொழிப்படி பத்மபூஷன், பத்மஸ்ரீ என்பன போன்று பலவகை விருதுகளை வரிசையறிந்து அளித்தலும், திட்டங்கள் பலதீட்டி மக்களாட்சி மலர்ச்சிபெற உருவாக்கும் முயற்சிகளும் எண்ணி இன்புறத் தக்கனவே!

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்தாகும் ஒருமைக்கண் கற்க வேண்டிய கல்வியை — செல்வத்துளெல்லாந் தலையாய அச் செவிச்செல்வத்தை வாரி வாரி, மாரி போல வழங்கி, அறிவுடையானுறு அரசுஞ் செல்ல,

'அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்' — 421. எனும் ஓண்பாவுக்கு உருவம் காட்ட வேண்டியது மக்களாட்சியின் முதற் கடனே!

இன்றும் இனிவரும் காலத்திற்கும், குடியரசிற்கும் பிற எவ்வகை அரசிற்கும் — அரசு என ஓரமைப்பு மன்பதைக்கண் உளநாள்வரையும், வள்ளுவர்தம் அரசுண்மைகள் பொய்யா! ஞாயிற்றின் கதிர் போலவும், திங்களின் தண்கதிர் போலவும் அவை அரசுக்கு நின்று நிலைக்கும் அடிப்படைப் பண்புகளை மெய்யுறுத்துவன என்பதை மறுக்க இயலாது.

மக்கள் ஆட்சி மங்கல ஆட்சியாக மிளிர — கல்வி, அறிவு, செல்வங்கள் என்பவற்றோடு ஊக்கம், முயற்சி, மடியாமை, தூய்மை, வாய்மை, சால்புகள் என்பவையும் வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு — நல்லவை யெல்லாம் வேண்டி நின்று எண்ணிய எண்ணம் எலாம் எண்ணியாங்கு எய்த வேண்டும் என்றும் கொண்டு வாழ்ந்தால் மட்டும் போதா! ஆம். இவ் வெண்ணம் எல்லாம் நிரம்பி வழியும் மக்களாட்சிக்கு உள்ளத் தால் உள்ளிய சிறு பெருஞ் செயலையும் மீண்டும் உள்ளும் உணர்வும், எண்ணத் திட்பமும் வேண்டும். கோளற்ற செய லற்ற முறையற்ற வாழ்வு — உரம்போடா நல்வித்து விளை யாமை போன்றதாகி விடும். வினைத்திட்பம் என்பதை மனத் திட்பமாக ஆசான் காட்டியதோர்ந்து — எந்நிலை மாந்தரை யும் முன்னேற்றி — உலகு ஒட்டு நெறி காட்டும் குறள்வழி நின்று — நிலைபெற்ற ஆட்சி நிறுவுதல் மக்களுக்கு உரிய கடன்தான் எனின் அது மிகை யன்று!

மனம் என ஒரு பொருள் உள்ளவரையிலும் — மக்களென ஓரினம் வாழும்வரையும் நின்று நிலைத்து வழிகாட்ட வேண்டும் என்ற வழிவழி நீளெண்ணம் கொண்டு, காலத்து வீழ்ந்து ஒழி யும் புறப்பொய்க் கருத்துக்களை அகற்றி, என்றும் நிற்கும் மெய்யெண்ணங்களை அடிப்படையாகத் தழுவி, அறிவுக்கண் நீடூழி பரப்பிப் புத்தறங்களையும் கண்டு காலக்கோட்படா நிலை நூல் யாத்தார் நாயனர். மக்கள் ஆட்சி முறையில் அவர்தம் கருத்துக்களை ஏற்ற முறையிலே எடுத்தாண்டு பயன்பெற முனைதல் கற்றதனாலாய பயனும்!

"செந்தமிழ்" ஆண்டுறுப்பினர்கட்கு

செந்தமிழின் 65-ஆம் ஆண்டு முதல் தொகுதி இப்போதுவெளிவருகின்றது. உறுப்பினர்கட்டணத் தொகையைப் புதுப்பிக்காத உறுப்பினர்கள், ரூ. 3-00 அனுப்பிப் புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு அன்புடன் வேண்டப்படுகின்றனர்.

செந்தமிழ் வளர்ச்சி சங்கத்தின் வளர்ச்சி!

தமிழ் எழுத்துக்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

சு. சக்திவேல் M. A., M. A.,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

மக்களின் வாழ்வில் பிறந்து மக்களால் வளர்க்கப்பட்டு மக்களின் வாழ்வை நாகரிகமாக்கும் கருவி, மொழியாகும். மொழியைப்பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். பேச்சு மொழியினின்று வளர்ந்ததே எழுத்து மொழியாகும் எனவேதான் வெண்டரியே எனும் அறிஞர், 'பேச்சுமொழி ஆறுபோன்றது' என்றும் 'எழுத்துமொழி அவ்வாற்றில் மிதக்கும் பனிக்கட்டிபோன்றது' என்றும் கூறுகிறார். மறக்கப்படுவனவற்றை மறவாமல் காக்கவும், வேண்டியவற்றை வேண்டிய போழ்து அறிவதற்கும் பயன்படும் கருவி தான் எழுத்துமொழியாகும். இயற்கையோடு வாழ்கிற பழங்கால மனிதனை நாகரிகமுடையவனாக்குவதும் எழுத்துமொழியே... எனவேதான் மானிடவியலார்கள் (Anthropologists) மொழி என்பது பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கருவி என்கிறார்கள். உலகிலுள்ள பெரும்பாலான பழங்குடி மக்களது மொழி, பேச்சு மொழியாகும். மனித இன வரலாற்றை நோக்கின், முதலில் எழுத்துக்களையோ அல்லது சொற்களையோ எழுதவில்லை. தங்களது கருத்துக்களை முதலில் ஓவிய வடிவிலேதான் புலப்படுத்தினர். இவற்றையே ஓவிய எழுத்துக்கள் (Ideography) என்கிறோம். அமெரிக்காவிலும் ஆஃச்திரேலியாவிலுமுள்ள பழங்குடி மக்களது எழுத்தும் இத்தகையதுதான். ஓவிய எழுத்துக்களினின்றும் அடையாள எழுத்துக்களும் (Hieroglyphs) அடையாள எழுத்துக்களினின்று ஒலி எழுத்துக்களும் தோன்றின. இவ்வாறே பேச்சு மொழியினின்றும் எழுத்து மொழி தோன்றி வளர்ந்தது.

பண்டைத் தமிழ் எழுத்துக்களைப்பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இதுவரை எழுத்துக்களின் தோற்ற வளர்ச்சியைக் குறித்து நன்கு ஆராயப்படவில்லை. சில ஆண்டு

கட்கு முன்புதான் கல்வெட்டு, செப்பேடுகளிலுள்ள எழுத்துக்களை ஆராய்வதற்கென எழுத்தியல் துறை(Paleography) எழுந்தது. பண்டைத் தமிழ் எழுத்துக்கள் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டான திருநாதர்குன்றுக்கல்வெட்டுக் காலத்திலிருந்து வீரமாமுனிவர் காலம்வரை இன்றைய வடிவினைப் பெறப் பல மாறுதலுக்காளாகி உள்ளது. திராவிட மொழிகளிலே தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னட முதலிய மொழிகட்குத்தான் எழுத்துவடிவம் உண்டு. துளு மொழிகூட, முதலில் மலையாள எழுத்திலும், பின்பு கன்னட எழுத்திலும் எழுதப்பட்டது. கூ மொழியை ஒரியா எழுத்தில் எழுதுகின்றனர். இன்றைய மலையாள எழுத்து, தமிழ் கிரந்தத்தினின்றும் முகிழ்த்ததாகும். இஃது எழுத்தச்சன் காலத்தில் நிகழ்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இதற்குமுன் அந்நாட்டில் வட்டெழுத்தே பெரும் வழக்கிலிருந்தது. அண்மைக் காலம் வரை மலபார் மாப்பிள்ளைகள் வட்டெழுத்தின் மற்றொரு வடிவான கோலெழுத்தில் எழுதி வந்தனர்.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள மிகப் பழமையான குகைக் கல்வெட்டுக்கள் பிராமி எனும் எழுத்தால் எழுதப்பட்டுள்ளன. எழுத்து பிராமியெனினும் மொழி தமிழேயாகும். ஆனால், கே. வி. சுப்பிரமணியம் போன்றோர் 'இவை தமிழ் எழுத்துக்களே' என்று வாதிடுகிறார்கள். நாகசாமி போன்றோர் இதனைத் "தாமிழி" என்று அழைக்கின்றனர். குகைக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்பெறும் பிராமியினின்று தமிழ் எழுத்துக்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன என ஒருசிலர் சான்றுகாட்டி நிறுவுகின்றனர். ஆரம்பத்திலிந்தே ஒருசிலர் இதனை எதிர்த்து வந்துள்ளனர். அக்காலத்தே தமிழுக்கென ஒரு வரிவடிவம் இருந்தது என்றும் அவற்றில்தான் சங்க இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால், அவ்வெழுத்து எப்படியிருந்தது என்பதை எவரும் இதுவரை அறுதியிட்டுக் கூறவில்லை. திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஈரோடுக்கருகிலுள்ள அரிச்சலூரிலுள்ள பழைய கல்வெட்டு ஒன்றில் 'ழ' கரம் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, மற்ற மொழிகளில் அஃது இல்லை என்றும் அக்காலத்திய தமிழ் எழுத்துக்களினின்று பிராமி இதைப் பெற்

திருக்க வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார். சமக்கிருதத்தை எழுதுவதற்குப் பயன்படும் கிரந்தத்தினின்று இன்றைய தமிழ் எழுத்துக்கள் வளர்ச்சி பெற்றன என்றும் கூறப்படுகின்றது.[1] பல்லவகால கிரந்தத்திற்கு முன், தமிழ் மொழிக்கெனத் தனி எழுத்துக்கள் கிடையா என்றும், பிராமி எழுத்தைத்தான் நம்பியிருந்தது என்றும் கூறுகிறார்கள். மெகசுதனிசு தனது பிரயாண நூலில், 'இந்தியர்கட்கு எழுத்து வடிவோ அல்லது நூல்களோ கிடையா' என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை இக்கூற்றுக்கு ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர். பிராமி எழுத்தினின்றும் தமிழ் எழுத்துக்கள் வளர்ந்தனவா, தென்னாட்டிலிருந்து வடக்கே எழுத்துக்கள் சென்றனவா அல்லது சிந்து நதிக்கரையிலிருந்து எழுத்துக்கள் வளர்ந்தனவா எனும் கேள்விக்கு இதுகாறும் விடை கிடைத்தபாடில்லை.[2] டாக்டர் சுநீத்குமார் சட்டர்சி அவர்களும், பண்டைத்தமிழ், பிராமி எழுத்துக்களைத்தான் பெற்றிருந்தது என்கிறார்.[3] டாக்டர் கே. கே. பிள்ளை அவர்கள் இதனை மறுக்கின்றார்கள்.

தமிழ்நாட்டுக் கல்வெட்டுகள் கிரந்த எழுத்து (தமிழ்), வட்டெழுத்து ஆகியவற்றில் எழுதப்பட்டுள்ளன. கிரந்த எழுத்து சமக்கிருதம் எழுத மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிலே கிரந்த – தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுக்களைக் காண்கிறோம். கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டைக் காண்கிறோம். பல்லவ காலத்தில் பல்லவ கிரந்தம், தமிழ், நாகரி எழுத்துக்களிலும், வடமொழியிலும் கல்வெட்டு எழுதப்பட்டிருந்தது. சோழர் காலத்தில் கிரந்தம், தமிழ் ஆகியவற்றில், எழுதப்பட்டிருந்தது. 'நாகரி' நாணயங்களில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது. வட்டெழுத்துபாண்டிநாட்டிலும் சேரநாட்டிலும் வழக்கிலிருந்து, விசயநகர அரசர்களது காலத்தில் நந்திநாகரி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டில்தான் தற்

---

1. A L Basham: The Wonder that was India P. 398.
2. கலைக் களஞ்சியம்
3. Dr. S. K Chatteree, Tamil Culture.

போது வழக்கத்திலிருக்கும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட, மலையாள எழுத்துக்கள் வளர்ச்சிபெற்றன.

தமிழ் எழுத்துக்களை இரண்டுவகையாகப் பிரிக்கலாம்.4

i வட்டெழுத்தாகப் பரிணமித்துள்ள பாண்டிய-சேர வரி வடிவம்.

ii பல்லவ-சோழ வரிவடிவான கோலெழுத்து. இது கிரந்தத்துடனும் மலையாள வரிவடிவுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையது.

குகைக்கல்வெட்டுக்களில், தென்னிந்தியமொழிகளின்குறியீடுகள் காணப்பெறுவதால் தென் பிராமியே தமிழ்க் கோலெழுத்து வட்டெழுத்தாகப் பரிணமித்துள்ளது என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர்.

இந்திய வரிவடிவங்களில் பிராமிதான் மிகத்தொன்மை வாய்ந்தது என்று கருதப்படுகின்றது. அதே நேரத்தில் மொகஞ்சதாரோ—ஆரப்பாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சித்திர எழுத்துக்களும் மிகப்பழமையானவை என்று கருதப்படுகின்றது. சிந்துவெளியின் சித்திர எழுத்துக்களே திராவிட மொழிகளின் பழைய எழுத்துக் குறியீடுகள் என ஈராஃச் அடிகள் கூறுகிறார்.5 பழந்தமிழர்களின் சித்திர எழுத்துமாறி அடையாள எழுத்து ஏற்பட்டபிறகே அதிலிருந்து பிராமி எனும் வடிவம் தோன்றிற்று என்றும், வடஇந்தியாவில் குறிப்பாக அசோகன் காலத்தில் இது நிலைபெற்றது என்றும் கூறுகிறார். மேலும் தமிழின் பழைய எழுத்தையே வட்டெழுத்தென்பாரும், சித்திர எழுத்தையே, வட்டெழுத்தென்பாருமுளர்.6 மற்றும் சிலம்பில் 'கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை சகடம்' என்று காணப்படுவதனை மு. இராகவையங்கார் 'கண்ணெழுத்து ஒருவகை சித்திர எழுத்து' என்று குறிப்பிடுவது இவண் நோக்கத்

4. Indian System of Writing, Ministry of Information and Broadcasting
5. Fr Hereas, New Review PP 1-16.
6. டாக்டர் மு. வ. 'எழுத்தின்கதை' P?34—38

தக்கது.6B பிராமி எழுத்துகட்கும் சில ஒற்றுமைகள் உண்டு. அசோகன் காலப்பிராமி, கி.மு. முதல் நூற்றுண்டில் குப்த பிராமியாகவும், கி.பி. 7 ஆம் நூற்றுண்டில் சித்தமாத்ரிகா பிராமியாகவும், கி.பி. 10 ஆம் நூற்றுண்டில் நாகரி வடிவமாகவும் குடிலா வடிவாகவும் மலர்ந்தது எனலாம். பிராமியை வட பிராமி, தென்பிராமி என இருவகையாகப் பிரிக்கின்றனர். தென் பிராமி சிந்துவெளிக் குறியீடுகளினின்றும் பரிணமித்தது என மண்பாண்டங்களில் காணப்படும் வரிவடிவங்களினின்றும் தெரிகிறது.7 இவ்விரண்டுநிலேக்கும் இடைப்பட்ட சாசனம் ஒன்று விக்கிரமகோல் எனுமிடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. பிராமியே மொகஞ்சதாரோ எழுத்தினின்று பிறந்தது எனப் பேராசிரியர் இலங்கடனும் கண்டரும் கூறுகிருர்கள். பிராமி போனீசியாவினின்று பிறந்ததென்று புஃக்லரும், வேப்பரும் கூறுகிருர்கள். வட செமிட்டிக் பிராமியின் தாய் எனப் பிரிட்டிசு கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது.

வட்டெழுத்து பிராமியினின்றும் பிறந்தது என்றும், தமிழின் திரிபு என்றும் டாக்டர் புஃக்லர் கூறுகிருர்.8 ஆனல், டாக்டர் பர்னெல் அவர்கள் ‘வட்டெழுத்து பிராமியினின்றும் தோன்றியதன்று; போனீசியாவினின்றும் தமிழர்கள் தம் மொழிக்கு வரிவடிவம் அமைத்துள்ளார்கள். எனவே, பிராமியின் வழிவந்தவடிவமன்று, என்கிருர்.9 தமிழின் தொன்மையைக்கருதித் தமிழின் வரிவடிவம், பிராமியினின்றும் பிறந்ததன்று என்றும், பண்டைத்தமிழ் எழுத்து வகையினின்றும் பிறந்ததென்றும் கூறுகின்றனர். பிராமியே போனீசிய நாட்டில் தோன்றிய எழுத்து என்றும், அக்காலத்தில் தமிழர்கள் அந் நாட்டவருடன் வணிகத்தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்றும், அவர்களிடமிருந்து சில எழுத்துவகையினையும் பண்டைத்தமிழ்

6B சிலம்பு 5 — 112, 26 — 136

7 Dr. Buhler, Indian Paleography

8, ,, ,, Vol XXXIII

9 Dr. A C. Burnel' Elements Of South Indian Paleography

எழுத்து வகையினையும் இணைத்தே இன்றையத்தமிழ் எழுத்து உருவாயிற்று என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. வட்டெழுத்து செமிட்டிக்கினின்றும் வளர்ந்ததாகும். வட்டெழுத்தே உண்மையான தமிழ் எழுத்துக்களாகும். வட்டெழுத்தில் ஒலிப்புடை ஒலிகள் (Voiced) கிடையா. மற்றும் தமிழில், மூச்சொலிகளும் குழிந்துரசொலிகளும் கிடையா. இவ்வெழுத்துக்குச் சமக்கிருதத்துடன் எவ்விதத் தொடர்பும் கிடையாது. வட்டெழுத்து பிராமியினின்றும் பிறந்திருக்குமேயானல் மற்ற திராவிட மொழிகளைப்போன்று எழுத்துக்கள் அமையாமை ஏன்? உயிரும் மெய்யுமாக முப்பதுதானே உள்ளது. மெய்யெழுத்துகட்குப் புள்ளியிடும் வழக்கம் தமிழிலும், செமிட்டிக் மொழியிலும் உள்ளது. ஆரியர்கள் இந்நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்பே வட்டெழுத்து இருந்தது என்று டாக்டர் பர்னெல் கூறுகின்ருர் 10. அசோகர் காலக் கல்வெட்டிற்கு முன்னரே வட்டெழுத்துக்கள் வழங்கியிருந்தன என்று திரு. இராமச்சந்திர தீட்சிதர் கூறுகிருர். 11 மேலும் பிராமிக்கும் வட்டெழுத்துக்கும் தனித் தனித் தோற்ற வளர்ச்சியுண்டு.

தொல்லெழுத்து ஆய்வுக்கும், எழுத்ததிகாரத்திற்கும் (Orthography) நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதால், பண்டைத் தமிழ் எழுத்துக்களைப்பற்றித் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதை இவண் காண்போம்.

---

10 Dr. A. C. Burnell, Elements of South Indian Paleography P. 49,

11 V. R. R. Dikshidar, Pre-historic South India, P. 218.

"What the Vatteluttu is and how it came into being and how it was practised we cannot say definitely. But we can say almost with some definiteness that it represents a very ancient cursive alphabet which existed long, long before the Inscriptions of Asoka."

V. R. R. Dikshidar, Pre-historic South India

'மெய்யி னியற்கை புள்ளியொடு நிலையல்'
'அரையளவு குறுகல் மகர முடைத்தே
யிசையிட னருகுந் தெரியுங் காலை'
'உட்பெறு புள்ளி யுருவா கும்மே'
'எகர ஒகரத் தியற்கையு மற்றே'

என்று குறிப்பிடப்படுவதால் அக்காலத்தில் தமிழுக்கென ஒரு வரிவடிவம் இருந்திருக்கவேண்டும் எனப் பெரும்பாலோர் நம்புகின்றனர். சிலம்பில் கூறப்படும் கண்ணெழுத்தே பழைய தமிழ் எழுத்தென்பாருமுளர். ஏனென்றால் மொகஞ்சதாரோ எழுத்தும் கண்ணெழுத்தும் சித்திர எழுத்து என்பதால் இம் முடிவுக்கு வரவேண்டி உள்ளது. சங்க காலத்தில் எண்ணற்ற இலக்கியங்கள் இருந்தனவாதலால், தமிழுக்கென ஒரு வரிவடிவம் இருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வரிவடிவுபற்றியே தொல்காப்பியர் மேற்கண்டவாறு கூறுகிறார் என்பது சிலரது கருத்தாகும்.

முன்னர்க் குறிப்பிட்ட மூன்று எழுத்து வடிவங்களில் கிரந்த எழுத்தும் தமிழ்க் கிரந்த எழுத்தும் பிராமியினின்றும் வளர்ந்தவை என்பதை அறிஞர் சிலர் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். மற்ற இந்திய மொழிகளைப் போன்று தமிழும் பிராமியினின்று பிறந்தது எனக் கோபிநாதராவ் கூறுகிறார். ஆனால், திராவிட மொழி எழுத்துக்கள் மற்ற மொழி எழுத்துக்களினின்று மாறுபடுவதற்குரிய காரணத்தை இதுகாறும் எவரும் விளக்கவில்லை!

மேலே கண்டவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கும்போது எல்லாவற்றிலும் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண முற்படும் அறிஞர் பெருமக்கள், எல்லா இந்திய மொழிகட்கும் பிராமி வரிவடிவே தாயாகயிருப்பதாலும், தமிழின் மிகப்பழமையான குகைக் கல்வெட்டுக்கள் பிராமி எழுத்தில் எழுதியிருப்பதாலும் தமிழ் எழுத்துக்கள் பிராமினின்றுபிறந்தவை என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். மொகஞ்சதாரோ — ஆரப்பா நாகரிகம் திராவிடரது நாகரிகமாகையால், மொகஞ்சதாரோ — ஆரப்பாவின் சித்திர எழுத்தினின்றும் தமிழ் எழுத்துக்கள் தோன்றி வளர்ந்திருக்கக்

கூடும் என்ற எண்ணம், தொல்பொருளாய்வாளரிடையே நிலவு கிறது. தமிழின் தொன்மையைக்கருதிச் சிலம்பில் குறிக்கப் பெறும் சித்திர எழுத்தான கண்ணெழுத்தே பண்டைத் தமிழ் எழுத்துக்கள் என்பாருமுளர். பெரும்பாலோர் வட்டெழுத்தே தமிழின் பழைய எழுத்து என்கின்றனர். எனவே, இத்துறை யில் தற்பொழுதுள்ள சான்றுகளையும் இனிமேல் கிடைக்கக் கூடிய சான்றுகளையும் கொண்டு வரலாற்றுடன் பொருத்தி விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையில் ஆராய்ந்து நல்லதோர் முடிவுக்கு வருதல் ஆராய்ச்சி உலகின் கடனாகும்!

வரப்பெற்றோம்:

பாட்டுக்கொரு புலவன்

[ஆசிரியர்: V. G. சீனிவாசன் 'கலைக்குரல்' 100, மேலைச் சந்தைப் பேட்டைத்தெரு, மதுரை–1.]

தேசிய கவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரைப்பற்றி எழுதப்பட்ட சிறிய கட்டுரையைத் தாங்கியது இது பை அடக்க அளவில் 24 பக்கங்கள் கொண்டது. இலவச வெளியீடு.

சங்கச் செய்திகள் :

தணிகைமணிக்குப் பாராட்டு

இன்றுள்ள தமிழ்ப்பெரும் புலவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க பெருமைபெற்றவர், தணிகைமணி திரு. வ. சு. செங்கல்வராயபிள்ளை, எம்.ஏ., ஆவர்! 87வயது நிரம்பிக் கூனிக்குறுகி, நடக்க முடியாத நிலையிலும் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் தொண்டு செய்துவரும்பெரியார் இவர்! சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டில் முதல் எட்டுத் திருமுறைகட்கு ஒளிநெறியும் (சொல்லடைவு), ஒளிநெறிக் கட்டுரைகளும், ஏறத்தாழ 6000 பக்கங்கள்வரை எழுதியுள்ளார். இவரது தொண்டினைப் பாராட்டுமுகத்தான், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், 1–9–69 அன்று நடைபெற்ற பட்டமளிப்பு விழாவின்போது, இவருக்கு 'டாக்டர்' (D.Litt)பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. இப்பட்டமளிப்பு விழாவை முன்னிட்டு மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகத்தார் அன்றிரவு 7 மணிக்குப் பாராட்டுக் கூட்டம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். உரை வேந்தர் திரு. ஔவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் தலைமை தாங்கினர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவரும், திருவள்ளுவர் கழகப் பெருமைதரு தலைவருமாகிய தமிழவேள் திரு. பி. டி. இராசன் அவர்கள், சங்கச் சார்பில், தணிகைமணி திரு. செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்கட்குப் பொன்னாடை போர்த்தி, மிகப் பெரிய மலர்மாலையும் அணிவித்துத் தணிகைமணியவர்கட்கும் தம் குடும்பத்திற்கும் உண்டான நெருங்கிய தொடர்பினை எடுத்துக்காட்டித் தணிகைமணியின் பண்புநலன்களைப் போற்றினர். சங்கச் செயலர் அறநெறியண்ணல் திரு. கி. பழநியப்பபிள்ளை அவர்களும், இப்பாராட்டுவிழா நடைபெறப் பெரிதும் துணைபுரிந்தனர்.

அண்ணா அறுபதாம் ஆண்டு விழா

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச் செந்தமிழ்க் கல்லூரியின் பாண்டித்துரைத் தேவர் மன்றம், மங்கையர்க்கரசி மன்றம்

ஆகிய இவ்விருமன்றங்களின் சார்பில். தி. வ. ஆண்டு 2000 புரட்டாசித் திங்கள் 2ஆம் நாள் (18-9-69) அன்று மாலை 5மணி அளவில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அறுபதாம் ஆண்டு விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. செல்வியர் கமலா, ஆனந்தலட்சுமி இறைவணக்கம் பாடியபின், மாணவர் திரு. பொ. மணி வரவேற்புரையும், செல்வி. முருகேசுவரி அறிக்கையும் படித்தனர். சங்கத்தலைவர் தமிழவேள் திரு. பி. டி. இராசன் அவர்கள், விழாவுக்குத் தலைமைதாங்கி, அண்ணாவின் அரிய பண்புநலன்களை இனிதாக எடுத்துப் பேசினர். கல்லூரித் தாளாளர் திரு. சு. பார்த்தசாரதி நாயுடு பி. ஏ., பி. எல். அவர்களும், சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினரும் மருத்துவக்கல்லூரிப் பேராசிரியையுமான டாக்டர் திருமதி. லலிதா காமேசுவரன் அவர்களும், அண்ணாஅவர்களைப்பற்றிப் பலவாறு புகழ்ந்து பேசினர். தலைவர் முடிவுரைக்குப்பின், மாணவர் திரு. க. வடிவேலு நன்றிகூற, நாட்டு வாழ்த்துடன் கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

அதற்கு முன்னர் நடந்த 'அண்ணா அறுபதாண்டு-கவி பரங்கு உரைக்கோவை' நிகழ்ச்சிக்கு மங்கையர்க்கரசி மன்றத் தலைவி, செல்வி. ச. சேவியர் மேரி தலைமை தாங்க, மாணவ மாணவியர் பலர், பாக்கள் புனைந்தும், உரைநடை எழுதியும், அண்ணாவின் தொண்டுகளைப் பாராட்டினர்.

திருக்குறள் போட்டிகள்

திருவள்ளுவர் 2000 ஆண்டுவிழாவை முன்னிட்டு இம் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பல்வேறு போட்டிகளைப் பற்றி முன்னர் வெளிவந்த 'செந்தமிழில் வெளியிட்டுள்ளோம். கல்லூரி மாணவ மாணவியர்க்கென 'மக்களாட்சி முறையில் திருவள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்களை எவ்வகையில், எந்த அளவு, எவ்வாறு கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரைப்போட்டி வைக்கப்பெற்றது. நூற்றுக்கணக்கானோர் பங்கு பெற்றனர். கீழ்க்கண்டவர்கள், பசுரிக்குரியவர்களாகத் தேர்ந்

தெடுக்கப்பெற்றனர்:—

முதற்பரிசு (பொற்பதக்கம்) க. கமலம்
ராணிமேரி கல்லூரி, சென்னை.

இரண்டாம்பரிசு (வெள்ளிப்பதக்கம்)
மு. முனியசாமி, செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை.

மூன்றுவது பரிசு (வெள்ளிப்பதக்கம்)
ச. அமர்சோதி, பாத்திமா கல்லூரி, மதுரை.

ஐந்து ஊக்கப்பரிசுகள்:

1. அ. கருப்பாயி, மீனுட்சி அரசினர் மகளிர் கல்லூரி, மதுரை.
2. ஆ. ச. தண்டபாணி, சாந்தலிங்கஅடிகள் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர்.
3. இ. க. சண்முகம், கிறித்தவக்கல்லூரி, சென்னை,
4. அ. செகந்நாதன், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை.
5. ச, சிவசுப்பிரமணியபிள்ளை, விவேகானந்தா கல்லூரி· அகத்திசுவரம்,

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்
1970 தமிழ்த் தேர்வுகள் கால அட்டவணை

1. உயர்பள்ளி, பயிற்சிப்பள்ளி:—

	வகுப்புகள்	தேர்வுநாள்	நேரம்
1.	உயர்பள்ளி இறுதி வகுப்பு Standard XI	24—1—70	காலை 10—12½ மாலை 2— 4½
2.	பயிற்சிப் பள்ளி (Training School)	24—1—70	காலை 10— 12

தேர்வுக் கட்டணங்கள்

	ரூ. பை,
1. பள்ளியிறுதி வகுப்பு:	
பொதுத் தமிழ் (Acadamic Course)	1–75
தொழிற் பிரிவு (Diversified Course)	1–00
2. பயிற்சிப் பள்ளி	1–25

கட்டணங்கள்செலுத்தவேண்டியஇறுதிநாள் 10-1-1970

2. கல்லூரி:—

வகுப்புகள்	தேர்வுகள்	நேரம்
1. கல்லூரி முதனிலை வகுப்பு (P. U. C.) கலை வகுப்பு B. A (I, II Papers)	7–2–70	காலை 10— 1 மாலை 2— 5
2. முதனிலை சிறப்பு (P. U. C. Adv) கலை வகுப்பு B. A. III Paper	9–2–70	காலை 10— 1

தேர்வுக் கட்டணங்கள்

	ரூ. பை.
1. கல்லூரி—முதனிலை (P.U.C.) இரண்டாம் பிரிவு	2—00
சிறப்புத் தமிழ் (Adv)	1—25
பட்டப்படிப்பு (B.A., B.Sc.)	3—50

கட்டணங்கள்செலுத்தவேண்டிய இறுதிநாள் 17-1-1970

கட்டணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:—

மேலாளர்,
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
தமிழ்ச்சங்கத் தெரு, மதுரை–1.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவர் தேர்வுகள்

தேர்வுக் கட்டணம்

1. நுழைவு	ரூ.	15–00
2. இளம் புலவர்	ரூ	20–00
3. புலவர்	ரூ.	25–00

25 காசு அஞ்சல் தலை அனுப்பி விண்ணப்பத்தாள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விண்ணப்பத்துடன், தேர்வுக் கட்டணம்.

1-11-69 முதல் 30-11-69 க்குள், "செயலாளர், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்" (Secretary, Madurai Tamil Sangam) என்ற பெயருக்கு 'வங்கி உரிமைச்சீட்டு' (Bank Draft) மூலம் சங்க அலுவலகத்திற்கு வந்து சேரவேண்டும்.

கி. பழநியப்பன்,
செயலர்.

மதிப்புரை:

1) யாப்பருங்கலக்காரிகை வினவிடை

ஆசிரியர்:
பண்டித வித்துவான் ச. சாம்பசிவன், பக்கங்கள்: 138,
விலை ரூ. 2-50, கிடைக்குமிடம், நாவலர் புத்தக நிலையம்,
48 மேலமாசி வீதி, மதுரை-1.

யாப்பருங்காரிகை என்பது ஒரு யாப்பிலக்கண நூலாகும். அந்நூல் வித்துவான் முதனிலை, இளங்கலை, புகுமுகம் (தனித் தமிழ்) ஆகிய வகுப்புகளுக்குப் பாட நூலாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் இலக்கணங்கள் பல பல இடங்களில் தனித் தனியாக அமைந்துள்ளன. அவ்வாறு சிதறிக் கிடக்கும் இலக்கணங்களை இவ்வுரைநடை நூலானது வினவிடையாகத் தொகுத்து அளிக்கின்றது. எனவே மாணவர்களும், தேர்வுகள் எழுதும் பொதுமக்களும் இவ் வினவிடை நூலை வாங்கிப் பயன் அடையலாம்.

2) நன்னூல் காண்டிகை வினவிடை

ஆசிரியர்:
பண்டித வித்துவான் ச. சாம்பசிவன், பக்கங்கள்: 61.
விலை ரூ. 1-25, கிடைக்கும்இடம், நாவலர் புத்தக நிலையம்,
48, மேலமாசி வீதி, மதுரை-1

நன்னூல் என்பது தொல்காப்பியத்தின் வழி வந்த ஒரு தமிழ் இலக்கண நூலாகும். இதற்குக் காண்டிகை உரை என்று ஒன்று உளது. அந்நூல் காண்டிகையில் எழுத்தியல் முடிய உள்ள பகுதிக்குரிய வினவிடைகளை இவ்வுரை நூல் தொகுத்துத் தருகின்றது. பொதுவாக நன்னூல் பயில விரும்புவோரும், குறிப்பாகச் சிறப்புத் தமிழ் பயில விரும்பும் மாணவரும் இவ்வினவிடை நூலைப் படித்துப் பயன் பெறலாம்.

:— புலவர். வி. சி. சீனிவாசன்.